

قانون جمهوری ارمنستان
پیرامون بازار اوراق بهادار
مصوب مجلس ملی به تاریخ 11 اکتبر سال 2007 (19 مهر 1386)

بخش 1. مفاد کلی

فصل 1. مفاد کلی

ماده 1. هدف اصلی قانون و موضوع تنظیم

1. حمایت از حقوق و منافع قانونی سرمایه گذاران، تامین شفافیت بازار اوراق بهادار، رشد و توسعه پایدار و موثر، قابلیت اطمینانی سیستم قیمت گذاری اوراق بهادار و کاهش ریسک های سیستماتیک در بازار اوراق بهادار اهداف اصلی این قانون بشمار می روند.

2. این قانون روابط بوجود آمده در ارتباط با اجرای فعالیت در بازار اوراق بهادار جمهوری ارمنستان را تنظیم و به وضع موارد ذیل می پردازد:

1) مقررات عرضه عمومی اوراق بهادار و خرید و فروش عمومی آنها،
2) مقررات سازماندهی تجارت عمومی اوراق بهادار و عرضه خدمات سرمایه گذاری در بازار اوراق بهادار،

3) مقررات امانت داری و سیستم های تسویه اوراق بهادار و فعالیت سپرده گذاری مرکزی،
4) اختیارات و وظایف بانک مرکزی جمهوری ارمنستان (منبع: بانک مرکزی) در زمینه تنظیم و نظارت بر بازار اوراق بهادار،

5) جوابگویی در قبال نقض این قانون، نقض الزامات اسناد حقوقی تنظیمی وضع شده بر اساس این قانون و سایر اسناد حقوقی.

3. بازار اوراق بهادار جمهوری ارمنستان شامل اشخاص صادرکننده اوراق بهادار در جمهوری ارمنستان و اشخاص سرمایه گذار در این اوراق بهادار، بازارهای تنظیم کننده اوراق بهادار و حوزه تجاری غیرقابل تنظیم، سپرده گذاری مرکزی، اشخاص اجرا کننده فعالیت تحت مجوز می باشند.

ماده 2. اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار

بازار اوراق بهادار در جمهوری ارمنستان برحسب قانون اساسی، قراردادهای بین المللی، آیین مدنی، قانون حمایت از رقابت اقتصادی، قانون اصول مدیریت و دادرسی اداری جمهوری ارمنستان، این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی وضع شده بر اساس این قانون و سایر قوانین و اسناد حقوقی تنظیمی می شود.

ماده 3. تعریف ها و مفاهیم مورد استفاده در قانون

به تعریف این قانون:

1) **اوراق بهادار** عبارتند از اوراق بهادار وضع شده بر حسب قانون مدنی جمهوری ارمنستان و سایر قوانین (صرفنظر از شکل آن؛ کاغذی یا غیر کاغذی)، از جمله:

الف. اوراق سهام، اوراق بهادار دیگری که دارای حقوق برابر با حقوق تدوین شده با سهام باشد،
ب. اوراق قرضه و دیگر اوراق بهادار قرضه، بغیر از ابزارهای بازار پول،
پ. رسیدهای سپرده گذاری، اسناد تایید کننده اشتراک یا کسب حق اوراق بهادار مندرج در تبصره «الف» و «ب» بند جاری،

ت. سهام، اوراق سهام و سایر اسناد تایید کننده مشارکت در صندوق های سرمایه گذاری،

ث. توافقنامه تقسیم سود، سند تایید کننده مشارکت در چنین توافقنامه،

ج. ابزار بازار پول،

چ. (به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189 - ن فاقد اعتبار است)

ح. هرگونه توافقنامه سرمایه گذاری دیگر و مورد استفاده در جذب سرمایه (دارایی ها) که تماماً یا بعضاً شامل ویژگی های اوراق بهادار فوق الذکر می باشد.

به تعریف این قانون ابزار پرداخت اوراق بهادار بشمار نمی روند.

2) ابزارهای بازار پول: عبارتند از اوراق بهادار قرضه دارای مهلت بازپرداخت یک ساله از جمله: اوراق قرضه کوتاه مدت، گواهینامه های بانکی و سایر اوراق بهادار قرضه خارجی کوتاه مدت.

3) **ابزار مشتقه مالی (معاملات)** عبارتند از:

الف. قراردادهای اختیاری، فیوچرز، سوپ، فوروارد و مشتقه دیگر مرتبط با اوراق بهادار، ارز خارجی، نرخ بهره، ابزار مشتقه مالی، شاخص های مالی یا شاخص های مالی- اقتصادی، که بر اساس آنها می توان تسویه حساب نهایی تعهدات را با موجودی های نقدی و غیر نقدی به انجام رساند،

ب. قراردادهای اختیاری، فیوچرز، سوپ، فوروارد و مشتقه دیگر مرتبط با کالاها که بر اساس آنها تسویه حساب نهایی تعهدات بایستی با موجودی های نقدی یا می توان با درام بر اساس تمایل یکی از طرفین به انجام رساند (بجز در موارد فسخ زودتر از موعد قرارداد بر اساس نقض آن)،

پ. قراردادهای اختیاری، فیوچرز، سوپ، فوروارد و مشتقه دیگر مرتبط با کالاها که بر اساس آنها تسویه حساب نهایی تعهدات را می توان با موجودی های غیرنقدی انجام داد، به شرطی که قراردادهای مذکور در بازار تنظیم شونده در مبادله باشند،

ت. قراردادهای اختیاری، فیوچرز، سوپ، فوروارد و مشتقه دیگر مرتبط با کالاها که بر اساس آنها تسویه حساب نهایی تعهدات را می توان با موجودی های غیرنقدی انجام داد، که به موجب بند «پ» ماده جاری پیش بینی نشده اند و همچنین جهت اهداف تجاری منعقد نشده اند و دارای ویژگی های ابزار مشتقه

مالی هستند از جمله: انجام کلیرینگ و تسویه حساب نهایی تعهدات متقابل بوسیله سیستم تسویه یا تابع قراردادهای مشابه ای باشند که به طور منظم نیاز به حمایت مکمل و اضافی داشته باشند،

ث. ابزار مشتقه مالی مرتبط با تبادلهای ریسک وامی،

ج. قراردادهای اختیاری، فیوچرز، سواپ، فوروارد و مشتقه دیگر مرتبط با تغییرات جوی، هزینه های حمل و نقل، سطح تشعشعات مجاز، نرخ تورم یا سایر شاخص های آمار رسمی اقتصادی که بر اساس آنها تسویه حساب نهایی تعهدات می بایستی یا می توان برحسب تمایل طرفین (بجز در موارد فسخ زودتر از موعد قرارداد بر اساس نقض آن) با درام انجام گیرد و همچنین دیگر قراردادهای مشتقه مرتبط به دارایی ها، حقوق، تعهدات، شاخص ها و غیره پیش بینی نشده در این بند که دارای ویژگی های ابزارهای مشتقه مالی هستند و با توجه به اینکه در بازار تنظیم شونده مجاز به خرید و فروش هستند، کلیرینگ تعهدات متقابل و محاسبات پایانی از طریق آنها بوسیله سیستم تسویه انجام می پذیرد یا اینکه چنین قراردادهایی منظمأً نیازمند به حمایت اضافی می باشند،

4) **ابزار مشتقه مالی استاندارد** آن ابزار مشتقه مالی است که مجاز به تجارت در بازار تنظیم شونده می باشد،

5) **رسید سپرده برگ بهاداری** است که بر اساس اوراق بهادار صادر کننده خارجی، حقوق سایر اسناد معادل حقوق معین با اوراق سهام، اوراق قرضه یا دیگر اوراق بهادار قرضه صادر شده باشد و به مالک آن اجازه می دهد تا حقوقی را که بر پایه اوراق بهادار تحکیم شده است، اجرا نماید،

6) **اوراق بهادار سهمی** عبارتند از:

الف. سهام، سایر اوراق بهادار دارای حقوق معادل حقوق تحکیم شده با اوراق سهام،

ب. رسید سپرده استوار بر اوراق بهادار تعیین شده در تبصره «الف» بند جاری،

پ. هرگونه اوراق بهادار دیگر که حق کسب اوراق بهادار وضع شده به موجب تبصره «الف» بند جاری را از طریق تبدیل، تبادل یا اجرای اختیارات دیگر فراهم می نماید و از سوی صادر کننده اوراق بهادار تعیین شده در تبصره «الف» بند جاری یا صادر کننده عضو گروه آنان صادر شده باشد.

اوراق بهادار سهمی فقط اسمی هستند،

7) **اوراق بهادار غیر سهمی** اوراق بهاداری هستند که مطابق بند 6 ماده جاری سهمی بشمار نمی روند،

8) **پیشنهاد اوراق بهادار** عبارت است از هرگونه ارتباطی که حاوی دعوت به فروش یا خرید اوراق بهادار باشد،

9) **پیشنهاد عمومی اوراق بهادار** پیشنهاد اوراق بهادار به بیش از 100 شخص یا گروهی از اشخاص به تعداد نامعینی است که سرمایه گذار با کیفیت بشمار نمی روند،

- 10) **کلاس مشابه اوراق بهادار** شامل تمامی آن اوراق بهادار صادر کننده مورد نظر می باشد که اساساً دارای ماهیت مشابه بوده و به مالکان آنها اساساً حقوق و مزایای مشابه تعلق می گیرد،
- 11) **برنامه پیشنهادی** شامل سند پذیرفته شده از طرف مرجع مدیریت ذیصلاح صادرکننده محسوب می شود که صادرکننده بر اساس آن در طی یک دوره زمانی مشخص اقدام به انتشار مداوم اوراق بهادار نوع و (یا) کلاس مشابه غیر سهمی می نماید. در صورتی صدور و انتشار اوراق بهادار مداوم محسوب خواهد شد که در طی دوازده ماه انتشار اوراق بهادار نوع و (یا) کلاس مشابه حداقل در دو نوبت انجام گرفته باشد. به تعریف این بند نوع مشابه همچنین شامل آن اوراق بهاداری می شود که حقوق و اختیارات آنها اساساً دارای ماهیت مشابه هستند، ولیکن از نظر اولویت بازپرداخت یا دریافت سایر پرداخت ها با شرایط مقدار وجوه مورد پرداخت از طریق آنها و مهلت های بازپرداخت متفاوت هستند،
- 12) **بروشور سندی** است که به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی مربوطه حاوی اطلاعات تعیین شده پیرامون اوراق بهادار و صادرکننده می باشد که بر اساس آن عرضه عمومی تحقق می یابد و (یا) اجازه تجارت به اوراق بهادار در بازار تنظیمی داده می شود،
- 13) **صادرکننده شخصی** است که اقدام به صدور اوراق بهادار می نماید یا پیشنهاد صدور اوراق بهادار به نام خود می نماید،
- 14) **صادرکننده گزارش دهنده** صادر کننده ای است که هر نوع کلاس اوراق بهادار صادر شده از سوی وی مجاز است تا در بازار ارمنستان مورد تجارت قرار گیرد،
- 15) **صادرکننده خارجی** صادر کننده غیر مقیم محسوب می شود. اقامت بر اساس اهمیتی که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم و کنترل ارزی» تعیین شده است بکار می رود.
- 16) **صدور اوراق بهادار** مجموعه ای از عملیات شخصی است در جهت ایجاد اتحاد اوراق بهادار در کلاس مشابه. صدور اوراق بهادار در دوره های زمانی متفاوت (با سری ها) بر اساس یک تصمیم صادرکننده یک صدور محسوب می شود،
- 17) **فروش اوراق بهادار** شامل معاملات خرید و فروش، تبادل یا هر معامله قابل جبران دیگر اوراق بهادار می شود،
- 18) **پذیره نویسی** عبارت است از اولین فروش اوراق بهادار به سرمایه گذار. پذیره نویسی می تواند از سوی صادر کننده یا شخص مجاز (کارگزار پذیره نویس) به عرضه خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره 6 بند 1 ماده 25 قانون جاری انجام پذیرد. فروش اوراق بهاداری که از سوی صادرکننده خریداری یا بازخریداری شده باشد پذیره نویسی محسوب نمی شود.
- 19) **پذیره نویسی عمومی** عبارت است از فروش اوراق بهادار از طریق پیشنهاد عمومی،
- 20) **کارگزار پذیره نویس شخصی** است که به منظور پذیره نویسی اوراق بهادار از صادرکننده بدست می آورد و (یا) اوراق بهادار صادر کننده را پیشنهاد می نماید، بفروش می رساند یا در موافقت نامه یا

قرارداد اجرای چنین عملی بجز در مواردی که به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع میشود، شرکت می نماید. همچنین شخصی کارگزار پذیره نویس محسوب می شود که مستقیم یا غیر مستقیم صادر کننده را تحت کنترل داشته باشد، از سوی وی تحت کنترل باشد یا با وی تحت کنترل کلی قرار گرفته باشد.

21) سرمایه گزار شخصی است که اوراق بهادار متعلق به وی باشد یا در نظر دارد اوراق بهادار بدست آورد،

22) مشتری شخصی است که از خدمات شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری استفاده می نماید یا اینکه به منظور استفاده از این خدمات به شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مراجعه کرده باشد،

23) سرمایه گذاران واجد شرایط عبارتند از:

الف. شرکت های سرمایه گذاری، شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی، بانک ها، سازمان های اعتباری، شرکت های بیمه، صندوق های سرمایه گذاری و بازنشستگی و مدیران صندوق سرمایه گذاری و همچنین سایر اشخاص حقوقی ثبت شده در کشورهای خارجی که مطابق قانونگذاری کشورهای مذکور فعالیت اشخاص تعیین شده به موجب این بند مجاز باشند،

ب. جمهوری ارمنستان، جوامع شهری و روستایی جمهوری ارمنستان، بانک مرکزی، کشورهای خارجی، نهادهای خودگردان محلی کشورهای خارجی، بانک های مرکزی کشورهای خارجی،

پ. سازمان های مالی بین المللی، از جمله: صندوق بین المللی پول، بانک مرکزی اروپا، بانک سرمایه گذاری اروپا،

ت. آن شخص که به موجب قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و بر اساس دانش و تجربه خود در بخش مالی، توانایی استخدام کارشناسان برخوردار از چنین دانش و تجربه، میزان دارایی های خالص خود یا میزان دارایی های خالص تحت مدیریت خود و سایر معیارهای مشابه، سرمایه گذار واجد شرایط محسوب خواهد شد،

ث. شخص حقوقی که کلیه شرکای آن (سهامداران) اشخاص مندرج در زیر تبصره های «الف-ت» تبصره جاری محسوب شوند.

اشخاص مندرج در زیر تبصره های «ت» و «ث» این بند پس از ثبت در بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی سرمایه گذار واجد شرایط محسوب خواهند شد.

24) شخص عبارت است از هرگونه شخص حقیقی و حقوقی،

25) دارنده اسمی شخصی محسوب می شود که اوراق بهادار اسمی متعلق به اشخاص دیگر بدون انتقال حق مالکیت به اسم وی ثبت می گردد،

26) شرکت کنندگان حرفه ای بازار اوراق بهادار عبارتند از اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیم، اپراتور سیستم تسویه اوراق بهادار و سایر اشخاص مقرر در قانون،

27) **شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری** شامل شرکت های سرمایه گذاری، شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی، مدیران صندوق های سرمایه گذاری، شعب مدیران صندوق های سرمایه گذاری خارجی و بانک می باشد،

28) **شرکت سرمایه گذاری** شخص حقوقی دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری بر حسب مقررات وضع شده در قانون محسوب می شود،

29) **شرکت سرمایه گذاری خارجی** شخص حقوقی به ثبت رسیده در کشور خارجی است که بر اساس صدور مجوز از سوی مرجع ذیصلاح کشور خارجی مذکور مجاز به عرضه خدمات سرمایه گذاری می باشد،

30) **مدیریت بسته اوراق بهادار** عبارت است از اداره اوراق بهادار متعلق به مشتری به نفع وی یا اشخاص ثالث (ذینفع) ذکر شده از طرف وی، مدیریت دارایی های نقدی پیش بینی شده برای انجام سرمایه گذاری در اوراق بهادار و مدیریت اوراق بهادار و دارایی های نقدی دریافتی در نتیجه مدیریت اعتباری، مطابق دستورالعمل های ارائه شده از سوی مشتری،

31) **بازار تنظیمی** یک سیستم اقدامات سازمانی، حقوقی و فنی است که به طور مستقیم یا غیر مستقیم در دسترس عموم قرار گرفته و به شکل منظم محل یا وسیله ای را برای پیشنهاد خرید و فروش اوراق بهادار و نیز ابزار مشتقه مالی سازماندهی و تامین می نماید یا عملیاتی که معمولاً جهت تجارت اوراق بهادار و ابزار مشتقه مالی سازماندهی می شود، اجرا می نماید،

32) **اپراتور بازار تنظیمی** آن شخصی (اشخاص) است که فعالیت بازار تنظیمی را سازماندهی می نماید،

33) **فهرست نویسی اوراق بهادار** عبارت است از فرآیند کسب اجازه تجارت اوراق بهادار در بورس اوراق بهادار که مطابق با الزامات مشخص و معیارهای وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و مقررات بورس اوراق بهادار هستند،

34) **مشارکت قابل توجه** عبارت است از مشارکت مستقیم یا غیرمستقیم در سرمایه اولیه شخص حقوقی که حق رای 10 درصدی یا بیشتر از آن را فراهم نماید.

مشارکت قابل توجه **مستقیم** مشارکتی است که شرکت کننده آن را بنام خود اجرا می نماید.

مشارکت قابل توجه **غیرمستقیم** مشارکتی است که اگر:

الف. شرکت کننده، شخص حقوقی را صرفنظر از شرکت وی در سرمایه اولیه و میزان آن تحت کنترل داشته باشد،

ب. شرکت کننده، شخص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه مستقیم در سرمایه اولیه شخص حقوقی را تحت کنترل داشته باشد،

35) کنترل یا تحت کنترل داشتن مستقیم یا غیرمستقیم از پیش تعیین کردن تصمیمات نهادهای مدیریت شخص حقوقی، تاثیر گذاری بر اتخاذ تصمیمات (بکارگیری) آنها یا داشتن امکان پیش بینی جهات و زمینه های فعالیت شخص حقوقی مورد نظر برحسب قدرت مشارکت برتر در سرمایه اساسنامه ای آن، مطابق با قرارداد منعقد شده با آن، با شهرت دستندکاری، اعتبار یا طرق دیگر. واقعیت چنین فرصت هایی می تواند طبق معیارهای تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی توجیه شود،

36) اقرای نسبی و سببی (وابسته) ارتباط بین دو یا بیش از دو شخص محسوب می شود، که اگر: الف. یکی از آنها با داشتن حق رای، بطور مستقیم یا غیرمستقیم بر بیش از بیست درصد اوراق بهادار سهمی دارای حق رای دیگری (دیگران) مسلط باشد، ب. بیش از نصف اعضای هیئت مدیره، مدیر یا دیگر مقام ذیصلاح یکی از آنها، همزمان عضو هیئت مدیره، مدیر یا مقام ذیصلاح دیگری (دیگران) باشد، پ. یکی از آنها دیگری را تحت کنترل داشته، یا آنها تحت کنترل کلی قرار داشته باشند، یا برحسب معیارهای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی یکی از آنها در واقع امکان تاثیرگذاری قابل توجهی بر تصمیمات دیگری داشته باشد یا امکان این تاثیرگذاری برحسب قرارداد تثبیت شده باشد، ت. آنها اعضای یک خانواده باشند یا در حالت مورد نظر با توافق یکدیگر بر سر منافع اقتصادی کلی عمل نمایند،

37) اعضای یک خانواده عبارتند از پدر، مادر، همسر، والدین همسر، مادر بزرگ، پدر بزرگ، خواهر، برادر، فرزندان، همسر و فرزندان خواهر و برادر،

38) واقعیت یا اطلاعات قابل توجه به موردی اطلاق می گردد که اگر آن در موقع اتخاذ تصمیم پیرامون خرید یا فروش اوراق بهادار مهم تلقی شود و یا اینکه آن بتواند تاثیر قابل توجهی بر قیمت اوراق بهادار داشته باشد،

39) تحریف واقعیت قابل توجه یا نادیده گرفتن آن ارائه اطلاعاتی است که با واقعیت مطابقت نداشته باشد و یا نادیده گرفتن واقعیت قابل توجه در هر مفادی (اطلاعیه) است، که شامل کردن آن از الزامات قانون یا سایر اسناد حقوقی مربوطه بوده و اینکه وجود آن در مفاد (اطلاعیه) مورد نظر برای عدم گمراهی ضروری باشد،

40) مرجع ذیصلاح کشور خارجی عبارت است از مرجع ذیصلاح دولتی ناظر بر بازار اوراق بهادار کشور خارجی،

41) شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی شامل واحد مجزای شرکت سرمایه گذاری خارجی ایجاد شده در خاک جمهوری ارمنستان می باشد،

42) اوراق بهادار خارجی عبارت است از اوراق بهادار صادر شده از سوی غیرمقیم. اقامت بر اساس اهمیتی که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم و کنترل ارزی» تعیین شده است بکار می رود،

43) گروه عبارت است از شخص حقوقی کنترل کننده و اشخاص حقوقی تحت کنترل خود. (اصلاح ماده 3 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن، قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن، قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 3.1. ویژگی های ابزارهای مشتقه مالی و تنظیم معاملات مالی

1. اگر مطابق این قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار مورد دیگری پیش بینی نشده باشد، مفاد این قانون و اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن شامل حال ابزارهای مشتقه مالی استاندارد و بازار آنها و نیز مواردی که مستقیماً به موجب این قانون در نظر گرفته شده اند یا در موارد پیش بینی شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تصویب شده بر اساس قانون نیز شامل حال سایر ابزارهای مشتقه مالی و بازار آنها می شود.

2. بانک مرکزی مجاز است مطابق اسناد حقوقی تنظیمی خود ابزارهای مشتقه مالی و بازارهای آنها را تنظیم نماید، اگر فقدان تنظیمات مذکور می تواند منجر به اختلال ثبات مالی، نقض منافع سرمایه گذاران، افزایش ریسک ابزارهای مشتقه مالی و یا اختلال در عملکرد عادی بازار بشود.

3. بانک مرکزی می تواند طبق اسناد حقوقی تنظیمی خود نمونه قراردادهای ابزارهای مشتقه مالی یا معاملات مالی را که به طور گسترده در بازارهای بین المللی رواج دارند وضع نماید. طرفین در موقع انعقاد نمونه قراردادهای مندرج در این بند و یا در طی عملکرد آنها می توانند در قبال شرایط قراردادهای مورد نظر حقوق آن کشوری را که معمولاً در قبال نمونه قراردادهای مورد نظر اعمال می شوند، اعمال نمایند. معیار حقوقی کشور خارجی در صورتی که عواقب اعمال آن بطور آشکار مغایر با معیارهای امرانه قانون جمهوری ارمنستان یا پایه و اساس نظام حقوقی (خط مشی عمومی) آن باشد، اعمال نخواهد شد.

4. بانک مرکزی اقدام به ایجاد دفتر ثبت کل (دفتر ثبت تجاری) ابزارهای مشتقه مالی می نماید. مقررات و مهلت های ثبت معاملات مشتقه مالی، مدیریت دفتر کل، ارائه اطلاعات، فرآوری، نگهداری، مقررات و شرایط ارائه برحسب سند حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. مقررات ارائه اطلاعات دفتر ثبت تجاری به نهاد مالیاتی، مهلت ها و میزان آنها مطابق با سند حقوقی تنظیمی مشترک بانک مرکزی و نهاد مالیاتی وضع می شود.

(اصلاح ماده 3.1 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

بخش 2. پیشنهاد اوراق بهادار

فصل 2. پیشنهاد عمومی اوراق بهادار

ماده 4. محدوده کاربرد این بخش

مفاد این بخش شامل موارد ذیل نمی شوند:

1) اوراق بهادار صادر شده یا تضمین شده از سوی جمهوری ارمنستان، بانک مرکزی، جوامع جمهوری ارمنستان،

2) اوراق بهادار صادر شده یا تضمین شده از سوی کشور شامل فهرست کشورهای خارجی وضع شده از سوی بانک مرکزی، بانک مرکزی یا نهاد خودگردان محلی آن کشور،

3) اوراق بهادار غیر سهمی صادره از سوی سازمان های بین المللی در فهرست تعیین شده از سوی بانک مرکزی،

4) اوراق بهادار صادره با اهداف مذهبی، آموزشی یا خیریه ای از سوی سازمان های مذهبی، آموزشی، خیریه ای و سایر سازمان های غیر تجاری،

5) اوراق بهادار غیر سهمی که از سوی بانک ها بطور مداوم صادر می شوند در صورتی که آنها: الف. قابل تبدیل و تبادیل نباشند،

ب. کسب هرگونه اوراق بهادار یا حق اشتراکی را تایید ننموده و نیز با ابزارهای مشتقه مالی در ارتباط نباشند،

پ. سپرده گذاری دارایی های پولی در بانک را تایید بنمایند، و

ت. جبران آنها برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ضمانت جبران سپرده های بانکی اشخاص حقیقی» تضمین شده باشد،

6) اوراق بهادار غیر سهمی که از سوی بانک ها بطور مداوم صادر می شوند، اگر مجموع ارزش اسمی اوراق بهادار پیشنهادی در طی 12 ماه از مقدار تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تجاوز ننموده و:

الف. قابل تبدیل و تبادیل نباشند،

ب. کسب هرگونه اوراق بهادار یا حق اشتراکی را تایید ننموده و نیز با ابزارهای مشتقه مالی در ارتباط نباشند،

7) ابزارهای مشتقه مالی بجز ابزارهای مشتقه مالی وضع شده از سوی بانک مرکزی،

8) ابزارهای بازار پولی،

9) اوراق بهادار صادره از سوی صندوق های سرمایه گذاری عام.

(اصلاح ماده 4 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن قانون

اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 5. الزامات انتشار بروشور در صورت پیشنهاد عمومی اوراق بهادار

1. پیشنهاد عمومی اوراق بهادار بدون انتشار بروشور شرایط و الزامات این قانون ممنوع است. بروشور می بایستی برحسب این قانون و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تدوین شود.

2. مفاد این بخش که مربوط به کارگزار پذیره نویس می باشد شامل حال صادرکننده می شود اگر وی پیشنهاد عمومی اوراق بهادار را توسط کارگزار پذیره نویس انجام ندهد.

ماده 6. استثنائات در الزامات انتشار بروشور

1. الزامات انتشار بروشور شامل پیشنهاد عمومی آن اوراق بهاداری نمی شود که:

- (1) به سرمایه گذاران واجد شرایط مطلق پیشنهاد می شود،
- (2) به سرمایه گذارانی پیشنهاد می شود که مطابق با شرایط پیشنهاد با قیمت فروش، ارزش کلی اوراق بهادار بدست آمده از سوی هر یک از آنان از میزان وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در هر پیشنهاد جداگانه تجاوز نماید،
- (3) ارزش اسمی یک واحد اوراق بهادار پیشنهادی از میزان وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی بیشتر باشد،

(4) مجموع ارزش اوراق بهادار پیشنهادی به قیمت صادره یا فروش در طی 12 ماه از میزان وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تجاوز ننماید.

2. الزامات انتشار بروشور شامل حال پیشنهادات عمومی اوراق بهادار ذیل نمی شود:

- (1) اوراق سهامی که برای مبادله با اوراق بهادار کلاس مشابه صادرکننده صادر شده اند، اگر این عمل به افزایش سرمایه اولیه منجر نشود،
- (2) اوراق بهاداری که از طریق مبادله در رابطه با کسب اوراق بهادار سهامی شرکت دیگر از سوی صادرکننده پیشنهاد می شود و برای سرمایه گذاران ذینفع سند قابل دسترس وجود داشته باشد که به نظر بانک مرکزی آن حاوی اطلاعاتی معادل اطلاعات الزامی بروشور باشد،
- (3) اوراق بهاداری که در رابطه با ادغام صادر کننده به شرکت دیگر از سوی صادر کننده به سهامداران شرکت ادغام شونده پیشنهاد می شود و برای سرمایه گذاران ذینفع سند قابل دسترس وجود داشته باشد که به نظر بانک مرکزی حاوی اطلاعاتی معادل اطلاعات الزامی بروشور باشد،
- (4) اوراق بهادار کلاس مشابه که بعنوان سود سهام در ازای اوراق بهادار پرداخت می شود، اگر برای سرمایه گذاران ذینفع سند قابل دسترس حاوی اطلاعات در باره تعداد و انواع اوراق بهادار، اهداف و شرایط پیشنهادی وجود داشته باشد،

5) اوراق بهاداری که از سوی صادرکننده یا شخص دیگر متعلق به گروه صادرکننده به روسای فعلی یا قبلی یا کارکنان صادرکننده مورد نظر پیشنهاد می شود، اگر اوراق بهادار صادرکننده مذکور مجاز به تجارت در بازار تنظیمی بوده و برای سرمایه گذاران ذینفع سند قابل دسترس حاوی اطلاعات در باره تعداد و انواع اوراق بهادار، اهداف و شرایط پیشنهادی وجود داشته باشد،

6) اوراق بهاداری که در کشورهای خارجی مندرج در فهرست تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانونگذاری کشورهای مذکور مجاز به پیشنهاد عمومی (فروش) و یا تجارت هستند، یا در هر بازار تنظیمی مندرج در فهرست بازارهای تنظیمی فعال در خارج از جمهوری ارمنستان که به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شده اند مجاز به تجارت برحسب مقررات وضع شده به موجب قوانین بازار مورد نظر باشند.

3. بانک مرکزی مجاز است به منظور حمایت از سرمایه گذاران، بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی خود الزامات و مقرراتی را در قبال فروش اوراق بهادار وضع شده به موجب تبصره 6 بند 2 ماده جاری در خاک جمهوری ارمنستان وضع نماید. بانک مرکزی مجاز است فروش اوراق بهادار پیش بینی شده به موجب تبصره 6 بند 2 ماده جاری برحسب این قانون و بر اساس مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی آن، به حال تعلیق درآورده یا ممنوع نماید، اگر بنا به نظر اساسی بانک مرکزی فروش اوراق بهادار مورد نظر در جمهوری ارمنستان منافع سرمایه گذاران را با خطر مواجه خواهد ساخت.

4. بر اساس اسناد وضع شده به موجب تبصره های 2 و 3 بند 2 ماده جاری پیشنهاد عمومی اوراق بهادار وضع شده به موجب همان تبصره ها فقط می تواند با توافق قبلی بانک مرکزی صورت گیرد. جهت دریافت موافقت بانک مرکزی صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس به بانک مرکزی درخواستنامه ارائه می نماید که فرم و فهرست اسناد و مدارک پیوستی آن بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. بانک مرکزی در خصوص موافقت خود در طی 20 روز کاری پس از دریافت کلیه اسناد و مدارک لازم تصمیم اتخاذ می نماید. بانک مرکزی در صورت عدم مطابقت اسناد و مدارک ارائه شده با الزامات این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی یا تحریف و ناقص بودن آنها به درخواستنامه پاسخ رد می دهد.

5. الزامات شکل و محتوای اسناد مندرج در تبصره های 4 و 5 بند 2 ماده جاری به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

6. اسناد مندرج در تبصره های 2 الی 5 بند 2 ماده جاری در صورتی قابل دسترس سرمایه گذاران ذینفع محسوب خواهد شد که آنها به شکل مرتب به کلیه سرمایه گذاران ذینفع ارسال شده باشند یا در سایت رسمی صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس منتشر شده باشد و به شکل چاپی در محل استقرار صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس در دسترس کلیه سرمایه گذاران ذینفع باشد. به تعریف تبصره های 2 الی 5 بند 2 ماده جاری سرمایه گذار ذینفع آن شخصی است که پیشنهاد اوراق بهادار مورد نظر خطاب به وی باشد.

7. در صورت ارائه پیشنهادات مندرج در بند 1 ماده جاری صادرکننده موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در طی مهلت 15 روز پس از خاتمه پذیره نویسی اوراق بهادار، بانک مرکزی را مطلع سازد. بانک مرکزی مجاز است از صادرکننده و کارگزار پذیره نویس خواستار ارائه اطلاعات مکملی شود که برای اثبات اجرای چنین استثنائاتی ضروری باشد.

ماده 7. الزامات مورد نیاز فرم اوراق بهادار

1. پیشنهاد عمومی یا انتشار، فروش و یا پیشنهاد برای فروش اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی و یا دعوت به پیشنهاد خرید چنین اوراق بهادار برحسب ارائه کننده ممنوع می باشد.

2. اوراق بهادار شکل کاغذی که بایستی به عموم پیشنهاد شوند یا به آنها اجازه تجارت در بازار داده شود برحسب مقررات و موارد وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قوانین سپرده گذاری مرکزی از سوی سپرده گذاری مرکزی تا آغاز فرآیند پذیره نویسی عمومی اوراق بهادار یا مراجعه جهت دریافت مجوز تجارت در بازار تنظیمی به شکل غیر کاغذی تبدیل (مادی زدایی) یا به حالت راکد در می آیند.

ماده 8. بروشور

1. بروشور بایستی شامل اطلاعات کامل پیرامون صادرکننده و اوراق بهادار پیشنهادی که باید برای دارایی ها و تعهدات هر ضمانت کننده تعهدات صادرکننده و مد نظر با اوراق بهادار (منبع: ضمانت دهنده)، وضعیت مالی، هزینه ها و درآمدها، چشم اندازهای فعالیت؛ ریسک های مرتبط با آن، و همچنین برای برآورد توجیه شده در باره حقوق تثبیت شده با اوراق بهادار مذکور کافی باشد.

2. بروشور می تواند به شکل یک سند واحد یا اسناد مجزا باشد. بروشور متشکل از یک سند واحد یا اسناد مجزا می بایستی شامل خلاصه وضعیت بروشور با الزامات و شرایط وضع شده به موجب بند 3 ماده جاری باشد (منبع: خلاصه بروشور). بروشور متشکل از اسناد مجزا شامل سند ثبتی حاوی اطلاعات پیرامون صادرکننده، شرح حال اوراق بهادار حاوی اطلاعات در خصوص اوراق بهادار پیشنهادی و خلاصه بروشور می باشد.

در صورت تهیه بروشور به شکل اسناد مجزا هر سند مجزا مشمول ثبت از سوی بانک مرکزی خواهد بود.

3. خلاصه بروشور بایستی شامل خلاصه شرح اطلاعات غیر فنی و مهم و منطبق با سبک و زبان نسخه اصلی بروشور پیرامون صادر کننده، ریسک های مرتبط با آن، وضعیت مالی و چشم اندازهای فعالیت، ضمانت دهنده (در صورت وجود) و اوراق بهادار باشد. در برگ خلاصه بروشور بایستی نکته هشدار دهنده وجود داشته باشد مبنی بر اینکه خلاصه بروشور بایستی بعنوان یک مختصر توصیف مقدماتی

بروشور تلقی شود و تصمیم سرمایه گذار در خصوص انجام سرمایه گذاری در اوراق بهادار پیشنهادی بایستی بر مبنای بروشور کامل اتخاذ شود.

شخص مسئول تهیه خلاصه بروشور به جهت کامل نبودن اطلاعات حاوی خلاصه بروشور یا برای گمراه کننده بودن آن (از جمله در بخش مربوط به ترجمه) و در صورتی که در مقایسه با قسمت های دیگر بروشور ناقص یا گمراه کننده تشخیص داده شود، مسئولیت مدنی خواهد داشت. نکته مذکور بایستی در خلاصه بروشور گنجانده شود.

4. الزامات مورد نیاز شکل و محتوای بروشور برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی می تواند در قبال شکل و محتوای بروشور، بسته به نوع اوراق بهادار پیشنهادی، الزامات متفاوتی را وضع نماید.

5. بانک مرکزی بر اساس درخواستنامه کتبی صادرکننده می تواند استثنائاتی را نسبت به انتشار برخی اطلاعات مشمول در بروشور قائل شود اگر:

1) افشای چنین اطلاعاتی مغایر با منافع عمومی بوده یا منجر به انتشار اسرار دولتی خواهد شد،
2) افشای چنین اطلاعاتی ممکن است بطور قابل توجهی به منافع قانونی صادرکننده صدمه بزند بشرطی که عدم شمول چنین اطلاعاتی در بروشور قادر به گمراه کردن سرمایه گذاران در ارزیابی و برآورد صادرکننده، کارگزار پذیره نویس، ضمانت دهنده (در صورت وجود) وضعیت مالی حاضر و آتی یا حقوق و اختیارات تثبیت شده با اوراق بهادار پیشنهادی نخواهد شد.

6. در موارد وضع شده به موجب بند 5 ماده جاری صادرکننده موظف است اطلاعات مربوطه را به همراه اثبات و توجیه کتبی لزوم عدم افشای آنها به بانک مرکزی ارائه نماید.

7. بانک مرکزی طی 10 روز کاری پس از دریافت درخواستنامه پیرامون حفظ یا رد محرمانه بودن اطلاعات تصمیم اتخاذ می نماید. بانک مرکزی در صورتی محرمانه بودن اطلاعات را رد می نماید که با توجیهات کافی تشخیص بدهد اطلاعات مذکور مهم هستند و عدم شمول آنها در بروشور موجب به خطر افتادن منافع سرمایه گذاران یا منجر به گمراهی آنان در امر واقعیت های قابل توجه در ارتباط با ارزیابی صادرکننده، کارگزار پذیره نویس، ضمانت دهنده (در صورت وجود) وضعیت مالی حاضر و آتی یا اوراق بهادار پیشنهادی خواهد شد. در طی 3 روز کاری پس از رد درخواست حفظ محرمانه بودن اطلاعات صادرکننده موظف است به بانک مرکزی بروشور تکمیل شده ارائه نماید.

8. بانک مرکزی مجاز است بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی خود فهرست و شرح اطلاعاتی را که در هر حال محرمانه بودن آنها بانک مرکزی را متقاعد خواهد ساخت وضع نماید.

9. مقررات ارائه اطلاعات و اسناد و مدارک محرمانه مطابق اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. بانک مرکزی موظف است از طریق نظامنامه داخلی و دیگر اقدامات از انتشار چنین اطلاعات و اسناد و مدارک جلوگیری بعمل آورد.

10. اگر شمول قیمت نهایی اوراق بهادار پیشنهادی و حجم پیشنهاد در بروشور میسر نباشد در این صورت بروشور بایستی حداقل شامل بالاترین قیمت اوراق بهادار و روش و شرایط تعیین قیمت نهایی و حجم پیشنهادی اوراق بهادار باشد.

11. اطلاعات نهایی پیرامون قیمت و حجم اوراق بهادار پیشنهادی مندرج در بند 10 ماده جاری به شکل بروشور تکمیلی بایستی به بانک مرکزی ارائه شود و تا آغاز روند پذیره نویسی، برحسب مقررات وضع شده به موجب ماده 16 منتشر گردد.

ماده 9. بروشور برنامه ای

1. صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس مجازند در صورت پیشنهاد عمومی اوراق بهادار غیر سهمی صادر شده بر اساس برنامه پیشنهادی و همچنین به مقرر قانون اوراق بهادار دارای پشتوانه مالی یا اوراق قرضه وام مسکن (منبع: اوراق بهادار بایستوانه)، بروشور برنامه ای بجای بروشور منتشر نمایند.

2. بروشور برنامه ای می تواند فقط به شکل یک سند واحد تنظیم شود.

3. در صورت عمل بروشور برنامه ای، الزام وضع شده به موجب بند 11 ماده 8 این قانون در صورت هر پیشنهاد در نظر گرفته شده با آن اعمال می شود.

4. مفاد این قانون در خصوص بروشور همچنین شامل حال بروشور برنامه ای می شود، اگر به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مورد دیگری وضع نشده باشد.

ماده 10. ثبت بروشور

1. بروشور تا قبل از انتشار آن مطابق مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی بایستی در بانک مرکزی به ثبت برسد.

2. صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس جهت ثبت بروشور درخواستنامه ثبت بروشور به بانک مرکزی ارائه می نماید که فرم آن از سوی بانک مرکزی تعیین می شود.

اسناد و مدارک ذیل به پیوست درخواستنامه ارائه می گردد:

(1) یک نسخه بروشور و نسخه الکترونیکی متن بروشور،

(2) کپی اساسنامه صادرکننده،

(3) قبض رسید پرداخت عوارض دولتی،

(4) اسناد دیگر تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. بروشور در بیستمین روز کاری پس از تاریخ دریافت درخواستنامه ثبت آن از سوی بانک مرکزی ثبت شده محسوب خواهد شد؛ اگر بانک تا تاریخ مذکور بروشور را به ثبت نرساند، بجز در موارد پیش بینی شده در بند 4 ماده جاری و همچنین در مواردی که بروشور در روند ثبت صندوق سرمایه گذاری

(قواعد آن) ارائه شده باشد. بروشوری که در روند ثبت صندوق سرمایه گذاری (قواعد آن) ارائه شده باشد، با ثبت صندوق سرمایه گذاری (قواعد آن) ثبت شده محسوب خواهد شد.

4. اگر بانک مرکزی تا روز انجام ثبت تشخیص بدهد که سند ارائه شده کامل نمی باشد و بروشور مطابق با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نمی باشد و حاوی اشکالات قابل توجه و اطلاعات گمراه کننده می باشد و در آن واقعیت های مهمی نادیده گرفته و یا تحریف شده می باشند و یا بنا به نظر توجیه کننده بانک مرکزی شامل اطلاعات ضروری و کافی جهت حمایت از منافع سرمایه گذاران نمی باشد، بانک مرکزی از صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس می خواهد تا اقدام به تکمیل بروشور و ارائه مجدد آن نمایند.

اگر تا روز انجام ثبت، بروشور تکمیل تری به بانک مرکزی ارائه بشود در این صورت درخواستنامه ثبت بروشور به تاریخ روزی که بانک مرکزی نسخه تکمیل تر را دریافت می نماید ارائه شده محسوب خواهد شد.

5. بانک مرکزی مصوبه پیرامون ثبت بروشور را در طی 3 روزه کاری پس از اتخاذ آن در اختیار شخص درخواست کننده ثبت بروشور می گذارد.

6. بانک مرکزی برای صحت اطلاعات مندرج در بروشور جوابگو نمی باشد. در بروشور بایستی نکته ای مندرج شود مبنی بر این که ثبت بروشور از سوی بانک مرکزی به منزله تایید امنیت سرمایه گذاری و صحت و سقم اطلاعات ارائه شده در آن نمی باشد. نکته مزبور بایستی با ویرایش تایید شده از سوی بانک مرکزی و در ابتدای بروشور و در یک محل قابل رویت درج شود.

(اصلاح ماده 10 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2012/11/12 (1391/08/22) شماره 211-ن)

ماده 11. امضای بروشور

1. صحت و کامل بودن اطلاعات مندرج در بروشور با امضاهای اکثریت اعضای هیئت مدیره صادر کننده (یا نهاد ذیصلاح دیگر)، مدیر اجرایی و حسابدار کل (چنانچه در ساختار سازمانی صادرکننده نهاد مدیریت یا اجرایی دیگری پیش بینی شده باشد؛ کلیه اعضای آن) مورد تایید قرار گیرد.

2. در صورت استفاده از نظر کارشناسی حسابدار، ارزیاب، مشاور یا هر کارشناس مورد نظر، یا کسب نظر کارشناسی آنان (نتیجه گیری، گزارش)، نظر و عقیده مذکور بایستی از طرف آنان مورد امضا قرار گیرد و ضمن جلب موافقت کتبی نظر دهنده و پیوست آن به بروشور بطور کامل در بروشور گنجانده شود.

ماده 12. وظیفه جبران خسارت

1. اگر در بروشور از جمله در ترجمه آن واقعیت قابل توجهی نادیده یا تحریف شده باشد، صادر کننده یا کارگزار پذیره نویس موظف است خسارات وارده بر مالک اوراق بهادار را (از جمله سود از دست رفته) که در پی نادیده گرفتن یا تحریف چنین واقعیت یا اطلاعاتی بوجود آمده است، جبران نماید. اشخاص مندرج در بند 2 ماده 11 این قانون در قبال نظر، اظهاریه، گزارش، نتیجه گیری و گزارش ارزیابی که از سوی آنان ارائه شده و در بروشور گنجانده شده اند جوابگو می باشند.
2. اشخاص مندرج در بند 1 ماده جاری بعنوان اشخاصی که مشترکاً مسبب خسارت بوده و از حق ادعای متقابل برخوردار هستند، اشتراکاً در برابر خریدار اوراق بهادار مسئول می باشند (بجز اشخاص مندرج در بند 2 ماده 11 قانون جاری که فقط مسئولیت دو یا بیش از دو کارشناسی که فقط همان سند یا همان بخش از آن را به امضا رسانده اند مشترک باشد).
3. وظیفه صادرکننده که موجب بند 1 ماده جاری وضع شده است همچنین در صورتی مطرح است که اشخاص ثالث صرفنظر از مسئولیت اشخاص مذکور منبع اطلاعات شمول در بروشور بوده اند.
4. کارگزار پذیره نویس در صورتی از جوابگویی وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری میرا خواهد بود اگر ثابت کند که پس از مطالعه و بررسی کافی و در خور شایسته دلایل کافی داشته و بر این اعتقاد بوده که در موقع ثبت بروشور در آن هیچ گونه تحریف (نادیده گرفتن) یا اطلاعات نادرست وجود نداشته است.

ماده 13. میزان جبران خسارت

1. شخصی که مطابق ماده 12 این قانون سبب وارد شدن خسارت به سرمایه گذار شده است موظف است از طریق بازخرید اوراق بهادار فروخته شده به شخص متضرر و به قیمتی که بفروش رفته است، جبران خسارت نماید. بدین ترتیب، شخص وارد کننده خسارات با چنین جبران خساراتی از وظیفه جبران هر گونه خسارت دیگر در قبال شخص متضرر معاف می شود.
2. کارگزار پذیره نویس وظیفه وضع شده مطابق ماده 12 این قانون را متقبل نمی شود، اگر شخص متضرر در موقع خرید اوراق بهادار آگاهی داشته است یا آشکارا می توانست آگاهی داشته باشد که بروشور حاوی اطلاعات نادرست و گمراه کننده بوده یا واقعیت قابل توجهی در آن تحریف یا نادیده گرفته شده است.
3. هر گونه توافق بین صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس و سرمایه گذار درخصوص کاهش، محدودیت و مستثنی نمودن وظیفه وضع شده به موجب ماده 12 این قانون باطل خواهد بود.
4. محدودیت قانونی برای الزامات ناشی از ماده 12 این قانون از زمان پذیره نویسی اوراق بهادار مورد نظر پنج سال می باشد.

ماده 14. مکمل های بروشور

1. از زمان ارائه درخواستنامه ثبت بروشور تا انقضای مهلت پذیره نویسی عمومی اوراق بهادار، انجام هرگونه تغییرات قابل توجه در اطلاعات بروشور، بروز مورد یا واقعیت مهم در آن و یا در صورت کشف نادرستی یا کمبود در آن، صادر کننده یا کارگزار پذیره نویس موظف است در طی 5 روز کاری پس از آگاهی از این موضوع یا از آن روزی که به وضوح می توانست در باره این موضوع اطلاع حاصل می نمود، نسخه مکمل های بروشور را به بانک مرکزی ارائه بنماید.
2. خلاصه بروشور (و ترجمه آن چنانچه وجود داشته باشد) با توجه به اطلاعات ارائه شده در مکمل های بروشور بایستی تکمیل گردد و یا نسخه جدید آن منتشر بشود.
3. شرایط و الزامات ثبت و انتشار بروشور که به موجب این قانون وضع شده اند بجز مهلت وضع شده به موجب بند 4 ماده جاری، شامل حال مکمل های ارائه شده پس از ثبت بروشور نیز می شود.
4. مکمل های بروشور در هفتمین روز کاری پس از دریافت درخواستنامه ثبت آن از سوی بانک مرکزی ثبت شده تلقی خواهد شد. بانک مرکزی تصمیم مربوط به رد ثبت مکمل های بروشور را در طی 7 روز کاری از زمان دریافت درخواستنامه اتخاذ می نماید.
5. مکمل های بروشور بخش لاینفک بروشور محسوب می شوند.

ماده 15. دوره مؤثر بروشور

1. دوره مؤثر بروشور عبارت است از آن دوره زمانی بعد از انتشار بروشور که در طی آن پیشنهاد عمومی انجام شده بر اساس بروشور معتبر محسوب می شود.
2. دوره مؤثر بروشور 12 ماه می باشد، اگر الزامات وضع شده به موجب ماده 14 این قانون رعایت شده باشد.
3. دوره مؤثر بروشور برنامه ای در صورت برنامه پیشنهاد 12 ماه است و در صورت اوراق بهادار با پشتوانه؛ تا خاتمه صدور اوراق بهادار مذکور.
4. دوره مؤثر سند ثبتی تعیین شده به موجب بند 2 ماده 8 این قانون، اگر الزامات تعیین شده به موجب ماده 14 این قانون رعایت شده باشد، 12 ماه می باشد. سند ثبتی با شرح حال اوراق بهادار و خلاصه بروشور مجموعاً بعنوان یک بروشور معتبر تلقی می شود.
5. پس از انقضای دوره مؤثر بروشور، پیشنهاد عمومی اوراق بهادار بر اساس آن ممنوع می باشد.

ماده 16. مقررات انتشار بروشور

1. بروشور بایستی از طرف صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس حتی المقدور در کوتاه ترین مدت پس از ثبت آن از سوی بانک مرکزی و حداکثر 3 روز کاری قبل از آغاز پذیره نویسی عمومی اوراق بهادار منتشر بشود.

2. بروشور حداقل به شکل الکترونیکی در سایت اینترنتی صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس (از جمله شخص دریافت کننده پرداخت در ازای اوراق بهادار) منتشر می شود.

3. صادرکننده یا کارگزار پذیره نویس (از جمله شخص دریافت کننده پرداخت در ازای اوراق بهادار) موظفند نسخه چاپی بروشور را بطور رایگان در اختیار هر شخص درخواست کننده قرار دهند. نسخه چاپی بروشور بایستی حداکثر تا روز کاری بعد از ارائه چنین درخواستی ارائه گردد.

4. بانک مرکزی موظف است بروشوری را که به ثبت رسانده است به مدت 12 ماه پس از تاریخ ثبت آن در سایت رسمی خود منتشر نماید.

5. اگر بروشور از اسناد مجزا تشکیل شده باشد، یا اطلاعات با ذکر منبع ارائه شده باشد، در این صورت اسناد مذکور می توانند بطور جداگانه منتشر شوند مشروط بر این که کلیه اسناد ذکر شده بر حسب مقررات وضع شده به موجب بندهای 2 و 3 ماده جاری قابل دسترس عموم باشند. هر چنین سندی باید حاوی نکته ای باشد مبنی بر اینکه سایر اسناد و (یا) اطلاعاتی که بخشی از بروشور را تشکیل می دهند در کجا و به چه نحو می توان بدست آورد. اطلاعات مندرج در خلاصه بروشور نمی تواند به شکل ذکر منبع ارائه شوند.

6. اگر سند ثبتی بروشور متشکل از اسناد مجزا که مطابق بند 3 ماده 15 این قانون معتبر محسوب می شود وجود داشته باشد، پیشنهاد عمومی فقط می تواند از طریق وصف اوراق بهادار و انتشار بروشورها انجام پذیرد. در این صورت وصف اوراق بهادار بایستی شامل آن اطلاعاتی از واقعیت های قابل توجهی باشد که معمولاً شامل سند ثبتی می شود که پس از ثبت سند ثبتی یا مکمل آن ظاهر می شود.

7. فرم و محتوای بروشور منتشر شده بایستی در طی تمامی طول مدت انتشار مطابق با فرم و محتوای بروشور ثبت شده در بانک مرکزی باشد.

ماده 17. اعلام پیشنهاد عمومی

کارگزار پذیره نویس موظف است بلافاصله پس از انتشار بروشور و حداکثر در اولین روز کاری پس از انتشار بروشور، برحسب مقررات و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، جز در مواردی که که مطابق با این قانون نیاز به انتشار بروشور نمی باشد، پیرامون پیشنهاد عمومی اطلاعیه صادر نماید.

ماده 18. الزامات و مقررات تبلیغات

1. هر گونه اطلاعات مربوط به پیشنهاد عمومی که بصورت کتبی یا شفاهی به منظورهای تبلیغاتی و اهداف دیگر انتشار شده باشد نباید نادرست یا گمراه کننده باشد و بایستی دارای چنان محتوایی که در بروشور شامل است، باشد.

- 2.** پیشنهاد عمومی فقط می تواند پس از اعلام آن به مقرر ماده 17 این قانون تبلیغ بشود.
- 3.** تبلیغات پیشنهاد عمومی بایستی شامل اطلاعات پیرامون محل انتشار و دسترسی به بروشور باشد. هرگونه مطلب تبلیغاتی مربوط به پیشنهاد عمومی بایستی مطابق با قانون و الزامات و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.
- 4.** بانک مرکزی می تواند برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی خود خواستار ارائه هر نوع سند یا اطلاعیه مورد استفاده جهت تبلیغات پیشنهاد عمومی اوراق بهادار شود.
- 5.** اگر مطابق این قانون برای پیشنهاد عمومی اوراق بهادار انتشار بروشور الزامی نباشد و پیشنهاد به سرمایه گذاران واجد شرایط و (یا) سرمایه داران تعیین شده به موجب بندهای 1 و 2 ماده 6 قانون جاری انجام گرفته باشد، در این صورت کارگزار پذیره نویس موظف است کلیه اسناد قابل توجه و اطلاعات مربوط به پیشنهاد اوراق بهادار را برای هر یک از سرمایه گذاران ذکر شده بطور مساوی آشکار نماید.
- 6.** بانک مرکزی بنا به تصمیم خود مجاز است تبلیغات مربوط به پیشنهاد عمومی را ممنوع یا حداکثر به مدت 10 روز کاری به حال تعلیق درآورد، اگر بنا به نظر توجیهی بانک مرکزی الزامات این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی مقرر بر اساس این قانون را نقض کرده یا می تواند موجبات نقض الزامات مقرر را فراهم نماید.
- 7.** تبلیغ کننده موظف است در طی مهلتی که به موجب اتخاذ تصمیم مورد نظر در بند 6 ماده جاری پیش بینی شده است موارد نقض قانون را رفع نماید، که پس از آن با موافقت بانک مرکزی می تواند تبلیغات مربوط به پیشنهاد عمومی را ادامه بدهد.

ماده 19. زبان بروشور

- 1.** در جمهوری ارمنستان انتشار بروشور و مکمل های آن که از سوی بانک مرکزی به ثبت می رسند و همچنین دیگر اطلاعات مربوط به پیشنهاد عمومی و صادرکننده، به زبان ارمنی انجام می پذیرد. الزام وضع شده به موجب این بند؛ تدوین اسناد و اطلاعات مذکور به زبان های دیگر را در کنار زبان ارمنی محدود نمی نماید.
- 2.** در جمهوری ارمنستان انتشار بروشور و مکمل های آن که از سوی مرجع ذیصلاح کشور خارجی به ثبت می رسند و همچنین دیگر اطلاعات مربوط به پیشنهاد عمومی و صادرکننده، فقط با مجوز بانک مرکزی می تواند به زبان خارجی انجام پذیرد. بانک مرکزی فقط در صورتی مجوز انتشار اسناد و اطلاعات به زبان خارجی را صادر خواهد کرد که تشخیص بدهد در نتیجه این کار منافع سرمایه گذاران با خطر مواجه نخواهد شد.
- 3.** اگر بروشور در موارد پیش بینی شده در بند 2 ماده جاری به زبان خارجی منتشر می شود در این صورت بانک مرکزی مجاز به درخواست انتشار خلاصه بروشور به زبان ارمنی خواهد بود.

4. اگر اسناد و اطلاعات مندرج در بند 1 ماده جاری در کنار زبان ارمنی به زبان های دیگر نیز منتشر بشوند و در بین اسناد منتشر شده به زبان های مختلف عدم مطابقت وجود داشته باشد و یا به مفاهیم گوناگون تفسیر بشوند، در این صورت نسخه ارمنی سند اولویت خواهد داشت.

ماده 20. تعهد بازخرید

1. اگر کارگزار پذیره نویس در طی پذیره نویسی، مکمل بروشور ارائه نماید که در ارتباط با انجام تغییرات قابل توجه در اطلاعات مندرج در بروشور و وقوع مورد یا واقعیت قابل توجه جدیدی باشد، در این صورت بنا به تقاضای سرمایه گذار وی موظف است پذیرش داده شده از سوی سرمایه گذار را لغو نماید و دارایی هایی را که در زمان پذیره نویسی از وی دریافت کرده است عودت دهد یا اوراق بهاداری را که تا ارائه مکمل به سرمایه گذار فروخته است حداقل به قیمتی که وی اوراق بهادار را بدست آورده است بازخرید نماید.

2. تعهد وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری در صورت انتشار اطلاعات در باره قیمت نهایی و تعداد اوراق بهادار پیشنهادی نیز در حالی عمل می کند که در موارد پیش بینی شده به موجب این قانون اطلاعات پیرامون قیمت نهایی و تعداد اوراق بهادار پیشنهادی شامل بروشور نمی شود.

3. تقاضای بازخرید وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری بایستی کتباً به کارگزار پذیره نویس ارائه شود. مهلت تقاضای بازخرید نمی تواند کمتر از 5 روز کاری پس از انتشار تکمیل بروشور باشد.

4. بازخرید اوراق بهادار و عودت دارایی های دریافتی در طی پذیره نویسی حداکثر در طی 10 روز کاری پس از ارائه درخواست وضع شده به موجب بند 3 ماده جاری انجام می پذیرد.

ماده 21. تعلیق پذیره نویسی

1. بانک مرکزی بنا به تصمیم خود روند پذیره نویسی را به حال تعلیق در می آورد، اگر:

(1) در طی پذیره نویسی الزامات این قانون و (یا) دیگر اسناد حقوقی تنظیم کننده پیشنهاد عمومی نقض شده باشد،

(2) در طی پذیره نویسی شرایط پیشنهاد عمومی تعیین شده در بروشور رعایت نشده باشد،

(3) بروشور شامل اشتباهات قابل توجه و اطلاعات گمراه کننده بوده یا در آن واقعیت مهم نادیده گرفته شده یا تحریف شده باشد.

2. تصمیم تعلیق پذیره نویسی بایستی شامل توصیه های رفع تخلفات کشف شده و کمبودها و مهلت های انجام آن باشد، که پس از انجام آن و بر اساس اجازه بانک مرکزی پذیره نویسی می تواند از سر گرفته شود.

3. تعلیق روند پذیره نویسی از سوی کارگزار پذیره نویس فقط می تواند بنا به توافق بانک مرکزی حداکثر به مدت 10 روز کاری صورت گیرد. اگر در طی یک روز کاری پس از پایان مهلت تعلیق، پذیره نویسی از سر گرفته نشود در این صورت کارگزار پذیره نویس مکلف است پذیره نویسی را متوقف نموده و وجوه بدست آمده در طی پذیره نویسی را مطابق با مقررات وضع شده به موجب ماده 20 این قانون در طی 10 روز کاری پس از پایان مهلت تعلیق به خریداران عودت دهد.

4. کارگزار پذیره نویس موظف است اطلاع رسانی در باره تعلیق پذیره نویسی و ادامه آن، توقف پذیره نویسی و عودت وجوه دریافتی در طی آن اقلأ از طریق رسانه هایی که اطلاعیه های پیشنهاد عمومی منتشر شده اند، منتشر نماید.

5. بانک مرکزی تصمیمات در خصوص صدور دستورات و اعلام موافقت که به ترتیب در بندهای 1 و 3 ماده جاری پیش بینی شده اند در سایت اینترنتی خود منتشر می نماید.

ماده 22. گزارش حسابدگی پیرامون روند پذیره نویسی و نتایج آن

پس از پایان هر سی امین روز از آغاز پذیره نویسی عمومی حداکثر تا پانزدهمین روز و همچنین در طی 30 روز پس از پایان پذیره نویسی، صادر کننده موظف است بر حسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در باره روند پذیره نویسی و نتایج آن گزارش حسابدگی به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 23. پیشنهاد عمومی اوراق بهادار از سوی صادرکنندگان خارجی

1. مفاد این بخش شامل پیشنهاد عمومی اوراق بهادار صادرکننده خارجی در جمهوری ارمنستان می شود، اگر طبق این قانون مورد دیگری وضع نشده باشد.

2. پذیره نویسی عمومی اوراق بهادار صادرکننده خارجی فقط می تواند از سوی شخص دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری برابر تبصره 6 بند 1 ماده 25 قانون جاری که با صادرکننده قرارداد عرضه خدمات پذیره نویسی اوراق بهادار منعقد نموده است، صورت گیرد.

3. کارگزار پذیره نویس جهت ثبت بروشور صادرکننده خارجی در بانک مرکزی اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

(1) یک نسخه بروشور و نسخه الکترونیکی متن بروشور،

(2) کپی اساسنامه صادرکننده،

(3) گواهینامه ثبت بروشور صادر شده از طرف مرجع ذیصلاح دولت صادرکننده یا سند دیگر که توسط آن اجازه انتشار بروشور داده می شود (چنانچه چنین سندی وجود داشته باشد)،

(4) کپی گزارش حسابدگی سال مالی قبلی صادرکننده به تایید شخص انجام دهنده ممیزی صادرکننده،

- 5) قرارداد منعقد شده با شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری که در جمهوری ارمنستان به ثبت رسیده است، که برابر آن شخص فوق وظایف انجام پذیره نویسی بر عهده می گیرد،
- 6) دیگر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
4. اگر اسناد و مدارک مندرج در بند 3 ماده جاری به زبان خارجی باشند در این صورت آنها به همراه نسخه ارمنی به بانک مرکزی ارائه می شوند، اگر طبق ماده 19 این قانون مورد دیگری تعیین نشده باشد.
5. بانک مرکزی می تواند بروشور صادرکننده خارجی را که مطابق با قوانین کشور خارجی تدوین شده است به ثبت برساند اگر به نظر بانک مرکزی:
- 1) بروشور توسط مراجع ناظر بر بازار اوراق بهادار و مطابق با استانداردهای بین المللی و پذیرفته شده در سازمان های بین المللی؛ شامل استانداردهای افشای اطلاعات پذیرفته شده از سوی سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار باشد،
- 2) الزامات در قبال اطلاع رسانی مشمول بروشور که بر اساس قوانین و مقررات کشور صادرکننده وضع شده است برابر با الزامات وضع شده بر اساس این قانون و اسناد حقوقی که بر اساس آن تصویب شده اند باشند.
6. مقررات و شرایط فروش اوراق بهادار صندوق های سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» وضع می شوند.
- (اصلاح ماده 23 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271-ن)

ماده 24. الزام اطلاع رسانی پیرامون پیشنهاد در کشور خارجی

1. صادرکننده موظف است بانک مرکزی را پیرامون انجام پیشنهاد اوراق بهادر صادر شده از طرف خود در کشور خارجی با ارائه اسناد و مدارک ذیل مطلع سازد:
- 1) کپی سند تایید کننده مجوز انتشار بروشور صادر شده از سوی مرجع ذیصلاح کشور مورد نظر که در آن پیشنهاد صورت گرفته است،
- 2) کپی بروشور،
- 3) کپی اسناد دیگر مربوط به پیشنهاد که به مرجع ذیصلاح کشور خارجی و مسئول انجام پذیره نویسی ارائه شده اند.
2. اسناد مد نظر در بند 1 این ماده می بایستی ظرف 10 روز پس از دریافت سند تایید مجوز انتشار بروشور از سوی مرجع ذیصلاح کشور مورد نظر که در آن پیشنهاد صورت گرفته است به بانک مرکزی ارائه گردد.

بخش 3. عرضه خدمات سرمایه گذاری

فصل 3. مفاد کلی

ماده 25. خدمات سرمایه گذاری

1. به تعریف این قانون عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی شخص عبارتند از:

- (1) دریافت و انتقال ابلاغیه های انجام معاملات با اوراق بهادار از مشتریان،
- (2) انجام معاملات با اوراق بهادار بنام خود یا مشتری به حساب مشتری،
- (3) مشورت دهی به مشتریان در ارتباط با انجام سرمایه گذاری در اوراق بهادار،
- (4) انجام معاملات با اوراق بهادار به نام خود و به حساب خود،
- (5) مدیریت بسته اوراق بهادار،
- (6) اجرای پذیره نویسی تضمین شده یا تضمین نشده اوراق بهادار.

2. اجرای عملیات مندرج در تبصره 4 بند 1 این ماده از سوی شخص اگر آن بطور منظم و جزء فعالیت دائمی شخص نباشد، عرضه خدمات سرمایه گذاری محسوب نخواهد شد. همچنین فعالیت صندوق های سرمایه گذاری که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» وضع شده است، عرضه خدمات سرمایه گذاری محسوب نمی شود.

(اصلاح ماده 25 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

ماده 26. خدمات غیر اصلی

به تعریف این قانون خدمات غیر اصلی عبارتند از:

- (1) امانت داری اوراق بهادار،
- (2) عرضه قرض به مشتریان جهت انجام معاملات با اوراق بهادار به شرطی که قرض دهنده یک طرف معامله باشد،
- (3) عرضه خدمات مربوط به سازماندهی صدور و پذیره نویسی اوراق بهادار،
- (4) مشورت دهی به شرکت ها در خصوص ساختار سرمایه و مسائل راهبردی شرکتی، مشاوره در ارتباط با سازماندهی مجدد شرکت ها و عرضه سایر خدمات،
- (5) اجرای عملیات خرید و فروش ارز خارجی،
- (6) (تبصره به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن فاقد اعتبار است)

(7) تهیه و انتشار مطالعات و تحقیقات مربوط به معاملات با اوراق بهادار، تجزیه و تحلیل های مالی و طرح های سرمایه گذاری های کلی.

(اصلاح ماده 26 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2007/11/13 (1386/08/22) شماره 263- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن)

ماده 27. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

1. نورم های حقوقی مربوط به شرکت های سرمایه گذاری یا نورم حقوقی که بر اساس این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده به موجب این قانون وضع شده اند شامل حال شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی فعال در جمهوری ارمنستان نیز می شوند، به استثنای مواردی که بر اساس این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده به موجب این قانون وضع شده باشد یا از ماهیت نورم های حقوقی آشکارا چنان ناشی می شود که بحث نمی تواند مربوط به شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی فعال در جمهوری ارمنستان باشد.

2. خدمات سرمایه گذاری و خدمات غیر اصلی مندرج در تبصره 1 ماده 26 فقط می توانند:

(1) اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری،

(2) اشخاص و نهادهای مندرج در مواد 30 و 31 این قانون عرضه نمایند.

3. خدمات غیر اصلی وضع شده به موجب تبصره های 3، 4 و 7 ماده 26 این قانون نیز می تواند از سوی اشخاص دیگر عرضه شود.

3.1. سازمان های اعتباری می توانند خدمات سرمایه گذاری و همچنین خدمات غیر اصلی وضع شده به موجب تبصره 1 ماده 26 این قانون و در چارچوب بند 3.1 ماده 8 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون سازمان های اعتباری» اجرا نمایند.

4. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود قواعد و الزامات عرضه خدمات سرمایه گذاری و غیر اصلی از سوی اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری وضع نماید.
(اصلاح ماده 27 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134 - ن)

ماده 28. شرکت های سرمایه گذاری

1. شرکت سرمایه گذاری، شرکت سهامی یا شرکت با مسئولیت محدودی است که برای عرضه خدمات سرمایه گذاری به مقرر قانون و اسناد حقوقی تنظیمی مجوز دریافت کرده باشد و فعالیت آن عرضه خدمات سرمایه گذاری بصورت مجزاء یا به همراه خدمات غیر اصلی باشد.

2. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود به شرکت های سرمایه گذاری اجازه دهد تا انواع فعالیت های مکملی را که ارتباط نزدیکی با فعالیت پیش بینی شده در بند 1 ماده جاری دارند با تعیین الزامات مکمل اجرایی برای آنها، اجرا نمایند.

3. شرکت های سرمایه گذاری مجاز به انجام فعالیتی که به موجب این ماده پیش بینی نشده اند نمی باشند، اگر بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی مندرج در بند 2 ماده جاری مورد دیگری وضع نشده باشد. تخطی در این امر موجب لغو مجوز شرکت سرمایه گذاری خواهد شد.

4. الزامات مکمل در خصوص فعالیت شرکت سرمایه گذاری بعنوان عضو گروه مالی بر اساس قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» وضع می شود.
(اصلاح ماده 28 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/11/12 (1394/08/21) شماره 137- ن)

ماده 29. استفاده از عبارات و کلمات مجزاء

1. از عبارات و کلمات «شرکت سرمایه گذاری»، «حق العملی»، «واسطه گری»، «مدیر اعتباری» یا «امانت دار»، شکل های صرفی و اشتقاقی آنها، رونویسی آنها به زبان خارجی، ترجمه ها یا همراهی آنها در عنوان خود فقط اشخاص دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری می توانند استفاده نمایند، بجز در مواردی که مفهوم استفاده آنها آشکارا ناشی از آن باشد که منظور مربوط به عرضه خدمات سرمایه گذاری نمی باشد.

2. شرکت های سرمایه گذاری مجاز نیستند در عنوان خود از چنان واژه های گمراه کننده ای استفاده نمایند که موجب ایجاد سوء تفاهات در خصوص موقعیت مالی، وضعیت حقوقی یا خدمات مورد عرضه شود.

ماده 30. معافیت ها از مفاد این بخش

مفاد این بخش شامل حال موارد ذیل نمی شوند:

- 1)** خدمات سرمایه گذاری مورد عرضه از سوی شرکت های بیمه بر حسب مقررات و موارد وضع شده بر اساس قانون شرکت های بیمه و قانون تنظیم کننده فعالیت شرکت های بیمه و اسناد حقوقی تنظیمی،
- 2)** شرکت هایی که به اشخاص حقوقی متعلق به همان گروه خدمات سرمایه گذاری عرضه می نمایند، یا خدمات سرمایه گذاری مورد عرضه از سوی آنها به مدیریت اوراق بهاداری که فقط از سوی شرکت های همان گروه و برای کارکنان و روسای خود صادر شده است محدود شود،
- 3)** شرکتی که خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره 1 بند 1 ماده 25 این قانون را به شخصی که منحصرأ به عرضه خدمات سرمایه گذاری می پردازد و اینکه در ارتباط با عرضه خدمات سرمایه گذاری صلاحیت مدیریت دارایی های مشتری را ندارد، عرضه می نماید،
- 4)** مدیریت دارایی های صندوق ضمانت توسط دفتر شرکت های بیمه ای اجراکننده بیمه اجباری مسئولیت ناشی از استفاده از وسائط نقلیه، برحسب مقررات و موارد پیش بینی شده بر اساس قوانین و اسناد حقوقی تنظیم کننده فعالیت دفتر شرکت های بیمه ای اجراکننده بیمه اجباری مسئولیت ناشی از استفاده از وسائط نقلیه،

5) مدیریت دارایی های صندوق ضمانت پیش بینی شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق بازنشستگی» توسط شخصی که عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری محسوب نمی شود،

6) آن شخص حقیقی یا حقوقی که فقط مدیریت اعتباری سهام متعلق به کارمند دولتی یا مقام بلند پایه در سرمایه اولیه سازمان تجاری را برعهده دارد،

7) اشخاصی که به حساب خود با اوراق بهادار معاملاتی را انجام می دهند یا در ارتباط با ابزار مشتقه مالی مربوط به کالاهای پیش بینی شده به موجب تبصره «چ» بند 3 ماده 3 این قانون خدمات سرمایه گذاری به مشتریان عرضه می نمایند، مشروط بر اینکه انجام چنین معاملات یا عرضه خدمات برای شرکت های هم گروه فعالیت اصلی محسوب نمی شود، به تعریف این قانون فعالیت اصلی شخص مذکور عرضه خدمات سرمایه گذاری نمی باشد یا شخص مذکور شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری محسوب نمی شود،

8) اشخاصی که فعالیت اصلی آنان انجام معاملات با کالاها یا ابزار مشتقه مالی مربوط به کالاهای مذکور به حساب خود یا فقط انجام معاملات با ابزار مشتقه مالی مربوط به کالاهای مذکور باشد، بجز آن اشخاصی که فعالیت اصلی آنان انجام معاملات با کالاها و (یا) ابزار مشتقه مالی مربوط به کالاهای مذکور به حساب خود باشد که به تعریف این قانون عضو گروه اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری محسوب شوند یا شخص مذکور شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری محسوب شود.

اگر مطابق این فصل مورد دیگری پیش بینی نشده باشد، مفاد وضع شده در این بخش شامل حال مواردی نیز می شود که در آن اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری به عرضه خدمات با ابزار مشتقه مالی می پردازند.

(اصلاح ماده 30 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 70- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن، قانون اصلاحی مورخه
2012/03/19 (1390/12/29) شماره 126- ن، قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27
(1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 31. محدوده کاربرد مفاد این بخش

مفاد این بخش که به اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و عرضه خدمات سرمایه گذاری مربوط می شوند شامل حال:

1) جمهوری ارمنستان و جوامع شهری و روستایی آن،

2) بانک مرکزی،

3) و سپرده گذاری مرکزی نمی شوند.

ماده 32. اتحادیه های اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

1. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری به منظور هماهنگی فعالیت های خود، ارائه و حمایت از منافع خود، تبادل اطلاعات و حل مشترک مسائل دیگر می توانند اتحادیه های غیر انتفاعی ایجاد نمایند و (یا) به عضویت آنها درآیند.

2. اتحادیه های اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به عرضه خدمات سرمایه گذاری نمی باشند.

3. اتحادیه های اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری در ظرف 10 روز پس از ثبت دولتی مراتب را ضمن اعلام محل استقرار، نهادهای مدیریت و مدیران به اطلاع بانک مرکزی می رسانند. همچنین انجام تغییرات آتی در آن ها در ظرف مهلت 10 روز پس از تغییرات مذکور به اطلاع رساننده می شود.

فصل 4. مجوز انجام فعالیت

ماده 33. مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری

1. عرضه خدمات سرمایه گذاری بدون صدور مجوز بر اساس مقررات وضع شده برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس آن، بجز در موارد وضع شده در قانون ممنوع می باشد.

2. مهلت مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری نامحدود می باشد.

3. مجوز یا حقوق پیش بینی شده به موجب آن قابل وثیقه گذاری، انتقال یا واگذاری به هر نحو ممکن مجاز نمی باشد.

4. مجوز برحسب تصمیم شورای بانک مرکزی صادر یا لغو می گردد. مجوز برحسب مقررات وضع شده برحسب این قانون بی اعتبار شناخته می شود. در صورت وجود مفاد دیگر برحسب قوانین دیگر در خصوص بی اعتبار شناختن مجوز، مفاد این قانون عمل خواهند کرد.

5. مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری شامل عنوان کامل شرکت سرمایه گذاری، شماره ثبتی، نوع یا انواع خدمات سرمایه گذاری، شماره و تاریخ صدور می باشد.

6. فرم واحد مجوز برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

7. مقررات ثبت و صدور مجوز شرکت های سرمایه گذاری کاملاً برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. در صورت وجود مفاد دیگر برحسب قوانین دیگر در خصوص صدور مجوز برای شرکت های سرمایه گذاری، مفاد این قانون عمل خواهند کرد.

ماده 34. محدوده عملکرد مجوز

1. مجوز برای عرضه یک یا چند نوع خدمات سرمایه گذاری صادر می شود.

2. برای عرضه خدمات غیر اصلی مجوز صادر نمی شود.

3. شرکت سرمایه گذاری می تواند فقط خدماتی را که جهت آن مجوز دریافت کرده است عرضه نماید.
- شرکت سرمایه گذاری برای عرضه خدمات مکمل بایستی مجوز مکمل دریافت نماید.
4. چنانچه مطابق این قانون موارد دیگری وضع نشده باشد، شرکت سرمایه گذاری می تواند کلیه خدمات غیر اصلی عرضه نماید.

ماده 35. عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی بانک ها و مدیران صندوق های سرمایه گذاری
(ویرایش عنوان ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن)

1. بانک ها و مدیران صندوق های سرمایه گذاری می توانند بدون مجوز خدمات سرمایه گذاری عرضه نمایند.

2. در صورت عرضه خدمات سرمایه گذاری بانک ها موظفند مطابق مقررات وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مراتب را حداقل 15 روز کاری قبل از ارائه خدمات مذکور به اطلاع بانک مرکزی برسانند.

3. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود در قبال بانک ها الزامات مکمل به منظور تامین عرضه خدمات سرمایه گذاری مجزا از نظر سازمانی و مالی در ساختار بانک ها وضع نماید.

4. (این بند به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن فاقد اعتبار است)

5. مدیر صندوق سرمایه گذاری برای اجرای خدمات سرمایه گذاری و خدمات غیر اصلی بایستی مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» دارای مجوز مربوطه و صادر شده از سوی بانک مرکزی باشد.

(اصلاح ماده 35 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1390/01/25) شماره 271- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134- ن)

ماده 36. ثبت شرکت سرمایه گذاری و صدور مجوز

1. برای ثبت دولتی شرکت سرمایه گذاری و صدور مجوز موسسین آن یا شخص تام الاختیار آن به طریقی که برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شده است اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نمایند:

(1 درخواستنامه ثبت و صدور مجوز،

(2 برنامه تجاری شرکت سرمایه گذاری،

3) اساسنامه شرکت سرمایه گذاری مصوب مجمع موسسین شرکت سرمایه گذاری در 6 نسخه،

3.1) درخواست نامه ثبت عنوان شرکت سرمایه گذاری که الزامات مورد ارائه به آن، فهرست اسناد و مدارک مورد ارائه به همراه آن و همچنین روابط مربوط به بررسی درخواستنامه و ثبت عنوان شرکتی و تغییرات آن برحسب مقرراتی که مشترکاً توسط بانک مرکزی و نهاد تام الاختیار دولت وضع می شود، تنظیم می شوند.

4) اطلاعات در خصوص سهامداران (شرکاء) شرکت سرمایه گذاری،

5) تصویب نامه مجمع موسسین پیرامون انتصاب روسای شرکت،

6) اطلاعات پیرامون روسای شرکت سرمایه گذاری، نمونه امضای روسا به تایید سردفتر، کپی گواهی صلاحیت حرفه ای آنان،

7) اسناد و مدارک وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده از سوی بانک مرکزی بر اساس بندهای 3، 4 و 5 ماده 54 این قانون جهت دریافت مجوز اولیه شرکت قابل توجه اشخاصی که حضور قابل توجهی در شرکت سرمایه گذاری دارند،

8) طرح پیش نویس قواعد فعالیت شرکت سرمایه گذاری،

9) سند تایید کننده پرداخت سرمایه اساسنامه ای شرکت سرمایه گذاری به حسابی که در بانک مرکزی یا یکی از بانک های فعال در جمهوری ارمنستان و غیر وابسته با شرکت سرمایه گذاری افتتاح شده باشد،
10) فهرست کارمندان انجام دهنده فعالیت عرضه خدمات سرمایه گذاری شرکت و کپی اسناد تایید کننده گواهی صلاحیت حرفه ای آنان،

11) اطلاعات مطابقت محل فعالیت شرکت سرمایه گذاری با معیارهای تعیین شده از سوی بانک مرکزی،

12) قبض رسید پرداخت عوارض دولتی،

13) دیگر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی می تواند اطلاعات و اسناد مکملی را که برای ارزیابی قابلیت اطمینان اسناد و اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری لازم باشد درخواست نماید. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند برای شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی، شرکای قابل توجه غیر مقیم و روسا استثنائاتی را در خصوص ارائه برخی اسناد و اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری تعیین نماید، اگر امکان ارائه اسناد و اطلاعات مورد درخواست برحسب قانون کشور مورد نظر محدود باشد یا در قبال شخص مورد نظر قابل اعمال نباشند.

3. شرکت سرمایه گذاری فعال برای دریافت مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری مکمل مطابق فرم و محتوای وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اسناد و مدارک ذیل را ارائه می نماید:

(1) درخواستنامه مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری مکمل،

(2) تغییرات انجام شده در برنامه تجاری شرکت سرمایه گذاری،

(3) تغییرات انجام شده در مقررات فعالیت شرکت سرمایه گذاری،

(4) سایر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

4. اگر در طی بررسی درخواستنامه تغییراتی در اطلاعات مندرج در اسناد ارائه شده با درخواستنامه صورت گرفته باشد، درخواست کننده موظف خواهد بود تا اتخاذ تصمیم در خصوص ثبت و صدور مجوز یا رد ثبت و صدور مجوز از سوی بانک مرکزی اطلاعات تغییر یافته را ارائه نماید. در این صورت، درخواستنامه از زمان دریافت اسناد و تغییرات انجام شده در اطلاعات از سوی بانک مرکزی ارائه شده محسوب خواهد شد.

(اصلاح ماده 36 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 145- ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 151- ن)

ماده 37. اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت و صدور مجوز

1. بانک مرکزی پیرامون ثبت شرکت سرمایه گذاری و صدور مجوز تصمیم گیری می نماید، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی بوده و پایه اساس رد ثبت شرکت سرمایه گذاری و صدور مجوز متکی بر این قانون وجود نداشته باشد.

2. بانک مرکزی موظف است در طی مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون انجام ثبت و صدور مجوز، پروانه ثبت و مجوز را به شرکت سرمایه گذاری تحویل دهد.

3. در طی مدت یک ماه پس از ارائه درخواستنامه از سوی شرکت سرمایه گذاری بانک مرکزی اقدام به ثبت و صدور مجوز شرکت سرمایه گذاری نموده یا ثبت و صدور مجوز آن را رد می نماید. بانک مرکزی مصوبه صدور مجوز برای عرضه خدمات سرمایه گذاری مکمل را در ظرف مدت 20 روز پس از دریافت درخواستنامه مجوز تصویب می نماید.

4. بانک مرکزی ظرف مدت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت شرکت سرمایه گذاری مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شرکت سرمایه گذاری به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

5. شرکت سرمایه گذاری پس از ثبت در بانک مرکزی هویت شخص حقوقی بدست می آورد.

6. بانک مرکزی در طی 3 روز کاری پس از اتخاذ تصمیم، مصوبه صدور مجوز یا رد صدور مجوز را تسلیم شخص ارائه کننده درخواستنامه دریافت مجوز می نماید.

ماده 38. پایه و اساس رد ثبت و صدور مجوز

بانک مرکزی به شرح ذیل ثبت شرکت سرمایه گذاری و صدور مجوز یا صدور مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری مکمل را رد می نماید، اگر:

(1) اسناد و مدارک ارائه شده با این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن مطابقت نداشته باشد، یا مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در آنها اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

(2) روسای شرکت واجد شرایط تعیین شده به موجب ماده 58 این قانون نباشند،

(3) شرکت سرمایه گذاری واجد شرایط عرضه خدمات سرمایه گذاری که برحسب این قانون و سایر اسناد حقوقی وضع شده اند نباشند،

(4) اساسنامه شرکت سرمایه گذاری با قانون مغایرت داشته باشد،

(5) بانک مرکزی درخواست نامه جلب موافقت اولیه جهت کسب سهم قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری را حتی برای یک مورد رد کرده باشد،

(6) برنامه تجاری با این قانون و الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس ماده 40 این قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است، مطابقت نداشته باشد،

(7) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که عملکرد به وقف برنامه شرکت سرمایه گذاری را قادر به عرضه عادی خدمات سرمایه گذاری نخواهد ساخت،

(8) بنا به معقول بانک مرکزی عملکرد موسسین شرکت سرمایه گذاری یا اقرای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار منفی یا نبود تجربه در زمینه مالی می تواند به منافع مشتریان لطمه بزند یا مانع روال عادی عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی شرکت یا اجرای درست نظارت از سوی بانک مرکزی بشود،

(9) حداقل مقدار سرمایه اساسنامه ای که از سوی بانک مرکزی و بر اساس ماده 73 این قانون تعیین شده است پرداخت نشده باشد،

(10) شرکت سرمایه گذاری مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی از فضای لازم و تجهیزات فنی برخوردار نباشد.

ماده 39. عوارض دولتی

برای دریافت مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری بر حسب مقررات و مقدار تعیین شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون عوارض دولتی» عوارض دولتی وصول می شود.

ماده 40. برنامه تجاری

1. برنامه تجاری برای سه سال آتی تنظیم می شود و شامل اطلاعات تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می باشد.

2. شرکت سرمایه گذاری در حین اجرای فعالیت برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص اجرای برنامه تجاری که در طی مراحل ثبت و صدور مجوز ارائه کرده است گزارش حسابداری ارائه می نماید.

3. شرکت سرمایه گذاری موظف است برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برنامه تجاری عملکرد سه ساله و تغییرات انجامی در آن را به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 41. لغو مجوز در صورت انحلال شرکت، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و سایر موارد وضع شده در قانون

شورای بانک مرکزی مجوز شرکت سرمایه گذاری و ثبت شعبه فعال شرکت سرمایه گذاری خارجی را نه بعنوان مجازات بلکه بر اساس انحلال، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و سایر موارد وضع شده در قانون لغو می نماید.

ماده 42. لغو مجوز و پیامدهای حقوقی آن

1. مجوز می تواند بطور کامل یا برحسب انواع مجزای خدمات سرمایه گذاری لغو گردد. در صورت لغو مجوز برحسب انواع مجزای خدمات سرمایه گذاری، شرکت سرمایه گذاری از حق عرضه خدمات نوع مورد نظر منع خواهد شد، بجز آن گروه از معاملاتی که در خصوص اجرای تعهدات بر عهده گرفته، فروش دارایی ها و توزیع نهایی آنها در ارتباط با عرضه خدمات سرمایه گذاری مورد نظر می باشند.

2. مجوز می تواند در صورتی لغو شود، اگر:

(1) شرکت سرمایه گذاری در مدت 12 ماه پس از دریافت مجوز خدمات سرمایه گذاری عرضه نکرده باشد،

(2) شرکت سرمایه گذاری در حین اقدام به دریافت مجوز اطلاعات گمراه کننده یا غیر قابل اطمینان یا مدارک جعلی به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،

3) شرکت سرمایه گذاری اطلاعات گمراه کننده یا اطلاعات نا موثق یا اسناد و مدارک جعلی به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،

4) شرکت سرمایه گذاری یا روسای آن مرتکب تخلفات قابل توجهی (دو یا بیشتر از دو مورد) در این قانون، قوانین دیگر و اسناد حقوقی تصویبی بر اساس آنها و همچنین در الزامات اسناد حقوقی داخلی شرکت سرمایه گذاری شده باشند،

5) شرکت سرمایه گذاری برابر این قانون تکالیف محول شده از سوی بانک مرکزی را در مهلت و میزان تعیین شده به انجام نرسانده باشد،

6) نورم های اقتصادی تعیین شده بر حسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی که بر اساس این قانون پذیرفته شده اند را به مقدار تعیین شده بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض کرده باشند.

3. ثبت تاسیس شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان در صورتی نیز لغو می شود که شرکت مذکور در کشور محل ثبت خود یا محل فعالیت اصلی خود از عرضه خدمات سرمایه گذاری منع شده باشد.

4. مجوز می تواند بر اساس درخواست شرکت سرمایه گذاری بطور کامل یا برحسب نوع مجزای خدمات سرمایه گذاری لغو گردد، مشروط بر این که منافع قانونی مشتریان شرکت سرمایه گذاری به اندازه کافی حفظ شده باشد.

5. بانک مرکزی مجاز است درخواست پیش بینی شده در بند 4 ماده جاری در خصوص لغو مجوز را رد نماید، اگر دلایل کافی مبنی بر این که لغو مجوز می تواند علیه منافع سرمایه گذاران و سایر مشتریان باشد، وجود داشته باشد.

6. بانک مرکزی در ظرف 30 روز پس از دریافت درخواستنامه مذکور در خصوص لغو کامل مجوز یا نوع مجزای خدمات سرمایه گذاری یا رد درخواست نامه تصمیم گیری می نماید.

7. بانک مرکزی تا اتخاذ تصمیم در خصوص لغو مجوز بر اساس بند 2 ماده جاری می تواند به شرکت سرمایه گذاری دستور بدهد که در طی مهلت تعیین شده تخلفاتی که موجب لغو مجوز گردیده اند رفع نماید.

8. در صورت لغو کامل مجوز آن بایستی در طی مهلت سه روز به بانک مرکزی عودت داده شود.

9. از روز به اجرا درآمدن تصمیم لغو کامل مجوز، شرکت سرمایه گذاری از حق عرضه خدمات سرمایه گذاری بغیر از معاملاتی که در خصوص اجرای تعهدات بر عهده گرفته، فروش دارایی ها و توزیع نهایی آنها در ارتباط با عرضه خدمات سرمایه گذاری مورد نظر می باشند، منع می گردد. از زمان به اجرا

درآمدن تصمیم بانک مرکزی در خصوص لغو کامل مجوز، شرکت سرمایه گذاری برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون مشمول انحلال خواهد بود.

10. تصمیم اتخاذ شده توسط بانک مرکزی در خصوص لغو مجوز مبتنی بر پایه و اساس ماده جاری بلافاصله منتشر می شود. تصمیم مذکور از زمان انتشار آن، اگر زمان دیگری در آن تعیین نشده باشد، لازم الاجرا می گردد.

11. رونوشت تصمیم شورای بانک مرکزی پیرامون لغو مجوز ظرف مهلت سه روز در اختیار شرکت سرمایه گذاری گذاشته می شود. رسیدگی به شکایت ارایه شده علیه تصمیم شورای بانک مرکزی در دادگاه مانع عملکرد تصمیم مذکور نخواهد شد.

ماده 43. ثبت شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان

1. شرکت های سرمایه گذاری خارجی می توانند در خاک جمهوری ارمنستان اقدام به تاسیس شعبه و برحسب این قانون و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی آن را در بانک مرکزی به ثبت برسانند.

2. شرکت سرمایه گذاری خارجی برای ثبت شعبه خود در جمهوری ارمنستان برحسب فرم و محتوای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اطلاعات و اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

(1) درخواستنامه ثبت شعبه،

(2) تصویب نامه نهاد مدیریت شرکت سرمایه گذاری خارجی در خصوص ایجاد شعبه در جمهوری ارمنستان،

(3) اساسنامه شعبه به تایید نهاد مدیریت در 6 نسخه،

(4) مقررات فعالیت شعبه،

(5) رونوشت گواهینامه ثبت شرکت سرمایه گذاری مطابق با قانون گذاری کشور محل ثبت شرکت سرمایه گذاری خارجی، اسناد و مدارک موسس و مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری با تایید سردفتر و به زبان ارمنی،

(6) گزارشات مالی سه سال اخیر شرکت سرمایه گذاری خارجی مطابق با استانداردهای حسابداری بین المللی و نتیجه گیری های ممیزی مستقل در خصوص آنها،

(7) گواهی در خصوص شرکای قابل توجه شرکت سرمایه گذاری خارجی،

(8) برنامه تجاری شعبه،

9) مصوبه مرجع ذیصلاح کشور خارجی یا سندی غیر از آن در خصوص صدور مجوز ایجاد شعبه در جمهوری ارمنستان یا عدم مخالفت با ایجاد آن، اگر برحسب قانون گذاری کشور مورد نظر چنین سندی اقتضا نماید،

10) گواهی صادره از سوی نهاد ذیصلاح کشور خارجی مبنی بر این که شرکت سرمایه گذاری خارجی دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری است و طبق قانون گذاری کشور مورد نظر خدمات سرمایه گذاری عرضه می نماید،

11) تصویبنامه نهاد مدیریت شرکت سرمایه گذاری خارجی پیرامون انتصاب روسای شعبه شرکت سرمایه گذاری،

12) گواهی در خصوص فعالیت روسای شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی و نمونه امضای رؤسا به تایید سر دفتر،

13) قبض رسید پرداخت عوارض دولتی،

14) اطلاعیه مطابقت محل فعالیت شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی با معیارهای تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

15) دیگر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. بانک مرکزی مطابق با اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند شرایط مکمل جهت عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان وضع نماید. شرایط مذکور بایستی برای کلیه شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی فعال در جمهوری ارمنستان یکسان باشد.

4. شرکت سرمایه گذاری خارجی برحسب این قانون و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می تواند در خاک جمهوری ارمنستان نمایندگی دایر نماید و آن را در بانک مرکزی به ثبت برساند.

5. شرکت سرمایه گذاری خارجی جهت ثبت تاسیس نمایندگی خود در جمهوری ارمنستان می بایستی مطابق با فرم و محتوای وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، اسناد و مدارک ذیل را ارائه نماید:

1) درخواستنامه ثبت نمایندگی،

2) تصویبنامه نهاد مدیریت شرکت سرمایه گذاری خارجی در خصوص ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان،

3) اساسنامه نمایندگی در 6 نسخه،

4) رونوشت گواهینامه ثبت شرکت سرمایه گذاری مطابق با قانون گذاری کشور محل ثبت شرکت سرمایه گذاری خارجی، اسناد و مدارک موسس و مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری به تایید سردفتر و به زبان ارمنی،

5) گزارشات مالی سه سال اخیر شرکت سرمایه گذاری خارجی مطابق با استانداردهای حسابداری بین المللی و نتیجه گیری های ممیزی مستقل در خصوص آنها،

6) گواهی در خصوص شرکای قابل توجه شرکت سرمایه گذاری خارجی،

7) مصوبه مرجع ذیصلاح کشور خارجی یا سندی غیر از آن در خصوص صدور مجوز ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان یا عدم مخالفت با ایجاد آن،

8) گواهی صادره از سوی نهاد ذیصلاح کشور خارجی مبنی بر این که شرکت سرمایه گذاری خارجی دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری است و طبق قانون گذاری کشور مورد نظر خدمات سرمایه گذاری عرضه می نماید،

9) دیگر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

6. در صورتی که اسناد و اطلاعات ارائه شده با این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی مطابقت داشته باشند و به موجب این قانون پایه و اساسی دال بر رد ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی وجود نداشته باشد، بانک مرکزی پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی تصمیم اتخاذ می نماید.

7. بانک مرکزی موظف است در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم وضع شده به موجب بند 6 ماده جاری گواهینامه ثبتی را به شرکت سرمایه گذاری خارجی تحویل بدهد.

8. بانک مرکزی در طی مهلت 30 روز پس از ارائه درخواستنامه از سوی شرکت سرمایه گذاری خارجی شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی را ثبت نموده یا درخواستنامه را رد می نماید.

9. بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

10. بانک مرکزی می تواند اطلاعات و اسناد مکملی را که برای ارزیابی قابلیت اطمینان اطلاعات پیش بینی شده به موجب بندهای 2 و 5 ماده جاری لازم باشد درخواست نماید.

11. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند در خصوص ارائه اسناد مدارک مندرج در بندهای 2 و 5 ماده جاری استثنائاتی را قائل شود، اگر امکان ارائه چنین اسناد و اطلاعاتی برحسب قانون کشور مورد نظر محدود باشد یا در قبال شخص مورد نظر قابل اعمال نباشند.

ماده 44. پایه و اساس رد درخواست ثبت شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان

1. بانک مرکزی می تواند ثبت شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان را رد نماید، اگر:

(1) اسناد و مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

(2) روسای شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی واجد شرایط تعیین شده به موجب ماده 58 این قانون نبوده، شرکت سرمایه گذاری خارجی یا شعبه در حال ایجاد در جمهوری ارمنستان واجد شرایط و الزامات عرضه خدمات سرمایه گذاری به موجب این قانون و سایر اسناد حقوقی نبوده و اساسنامه شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی با قانون مغایرت داشته باشد،

(3) مقررات عملکرد و فعالیت شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی مطابق با این قانون و الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی که از سوی بانک مرکزی بر اساس ماده 59 این قانون تصویب شده است، نباشد،

(4) شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی از فضای لازم و تجهیزات فنی برخوردار نباشد،

(5) برنامه تجاری ارائه شده با این قانون و الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس این قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است، مطابقت نداشته باشد،

(6) برحسب نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که عملکرد به وقف برنامه شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی قادر به عرضه عادی خدمات سرمایه گذاری نخواهد بود،

(7) برحسب نظر معقول بانک مرکزی عملکرد شرکای قابل توجه شرکت سرمایه گذاری خارجی یا اقربای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار منفی یا نبود تجربه در زمینه مالی می تواند به حقوق و منافع مشتریان لطمه بزند یا مانع روال عادی عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی شعبه شرکت سرمایه گذاری خارجی یا اجرای درست نظارت از سوی بانک مرکزی بشود،

(8) کشور مورد نظر به بانک مرکزی این امکان را نمی دهد تا شعبه در حال ایجاد را تحت بازرسی قرار دهد یا برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون بر آن نظارت داشته باشد،

(9) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه به گردش درآوردن دارایی ها و منابع غیر قانونی در نظر باشد.

2. بانک مرکزی می تواند ثبت نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی در جمهوری ارمنستان را رد نماید، اگر:

1) اسناد و مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

2) اساسنامه نمایندگی شرکت سرمایه گذاری خارجی با قانون مغایرت داشته باشد،

3) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه کمک به گردش درآوردن دارایی ها و منابع غیر قانونی در نظر باشد.

ماده 45. شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان

1. شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان می تواند بر حسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و سایر اسناد حقوقی در خاک جمهوری ارمنستان شعبه و نمایندگی ایجاد نماید.

2. شعبه شرکت سرمایه گذاری واحد مجزای آن می باشد که فاقد هویت شخص حقوقی بوده و در خارج از محل استقرار شرکت سرمایه گذاری قرار دارد و در چارچوب اختیارات داده شده از سوی شرکت سرمایه گذاری و به نام آن خدمات سرمایه گذاری عرضه می نماید. شعبه فقط خدماتی را می تواند عرضه نماید که شرکت سرمایه گذاری جهت عرضه آن مجوز دریافت کرده باشد.

3. نمایندگی شرکت سرمایه گذاری واحد مجزای آن می باشد که فاقد هویت شخص حقوقی بوده و در خارج از محل استقرار شرکت سرمایه گذاری قرار دارد، معرف شرکت سرمایه گذاری بوده، بازار اوراق بهادار را تحت مطالعه قرار می دهد، قراردادهایی را به نمایندگی از طرف شرکت سرمایه گذاری منعقد می نماید و سایر عملکردهای مشابه را به انجام می رساند. نمایندگی مجاز به عرضه خدمات سرمایه گذاری نمی باشد.

4. شعب شرکت های سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان که در جمهوری ارمنستان تاسیس می شوند از سوی بانک مرکزی ضمن ارائه اسناد ذیل؛ مطابق ب فرم و محتوای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، ثبت می گردند:

1) درخواستنامه شرکت سرمایه گذاری،

2) تصویب نامه نهاد ذیصلاح مدیریت شرکت سرمایه گذاری یا چکیده ای از صورتجلسه مربوط به ایجاد شعبه،

3) اساسنامه شعبه در حال تاسیس،

4) گواهی در خصوص فعالیت روسای شعبه،

5) برنامه تجاری شعبه،

6) اطلاعیه اختصاص محل به شعبه و همچنین مطابقت تجهیزات فنی شعبه با معیارهای تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

7) سایر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

5. شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان جهت ثبت نمایندگی در جمهوری ارمنستان اسناد و مدارک ذیل را مطابق با فرم و محتوای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ارائه می نماید:

1) درخواستنامه شرکت سرمایه گذاری،

2) تصویب نامه نهاد ذیصلاح مدیریت شرکت سرمایه گذاری یا چکیده ای از صورتجلسه مربوط به ایجاد نمایندگی،

3) اساسنامه نمایندگی،

4) سایر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

6. بانک مرکزی در طی مهلت 30 روز پس از ارائه درخواستنامه و اسناد مندرج در این ماده شعبه یا نمایندگی را به ثبت رسانده و گواهینامه ثبتی صادر می نماید. در صورت رد درخواست در مهلت پنج روز کاری پایه و اساس رد درخواست را به اطلاع شرکت سرمایه گذاری می رساند.

7. بانک مرکزی ظرف مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم، پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

8. مقررات و شرایط توقف کار شعب و نمایندگی ها از جمله توقف موقتی آنها شورای بانک مرکزی وضع می نماید. بانک مرکزی می تواند اجازه توقف فعالیت یا توقف موقتی فعالیت شعب و نمایندگی ها را ندهد، اگر این عمل منافع مشتریان را با خطر مواجه سازد.

ماده 46. پایه و اساس رد ثبت شعبه و نمایندگی در حال تاسیس در جمهوری ارمنستان از سوی شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان

1. بانک مرکزی می تواند درخواست شرکت سرمایه گذاری در خصوص ثبت شعبه در حال تاسیس در جمهوری ارمنستان را رد نماید، اگر:

1) اسناد و اطلاعات ارائه شده ناقص، غیر قابل اطمینان یا جعلی باشد،

2) محل شعبه شرکت سرمایه گذاری یا تجهیزات فنی آن مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد،

- (3) روسای شعبه شرکت سرمایه گذاری مطابق با الزامات وضع شده به موجب این قانون نباشند،
- (4) در زمان ارائه اسناد ثبت شعبه به بانک مرکزی شرکت در طی سال قبل از آن نورم های اقتصادی را نقض کرده باشد یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی گشایش شعبه سبب وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت سرمایه گذاری خواهد شد،
- (5) برنامه تجاری شعبه مطابق با الزامات تعیین شده برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس ماده 40 این قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است، نباشد،
- (6) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که عملکرد به وقف برنامه تجاری، شعبه شرکت سرمایه گذاری قادر به عرضه عادی خدمات سرمایه گذاری نخواهد بود.
2. بانک مرکزی می تواند درخواست شرکت سرمایه گذاری در خصوص ثبت نمایندگی در حال تاسیس در جمهوری ارمنستان را رد نماید، اگر:
- (1) اسناد و اطلاعات ارائه شده ناقص، غیر قابل اطمینان یا جعلی باشد،
- (2) بنا به نظر معقول بانک مرکزی گشایش نمایندگی به وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت سرمایه گذاری منجر خواهد شد.

ماده 47. ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان در خارج از کشور

1. جهت ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان در خارج از جمهوری ارمنستان مبتنی بر جلب رضایت و موافقت بانک مرکزی و ارائه اسناد و مدارک ذیل برحسب فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، می باشد:
- (1) درخواستنامه جلب موافقت اولیه در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از جمهوری ارمنستان،

(2) برنامه تجاری شعبه یا نمایندگی در حال تاسیس در خارج از جمهوری ارمنستان،

(3) سایر اسناد و مدارک تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی پیرامون اعلام موافقت اولیه در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری در خارج از جمهوری ارمنستان تصمیم اتخاذ می نماید، اگر اسناد و مدارک ارائه شده مطابق با این قانون، قوانین دیگر و اسناد حقوقی باشد، اطلاعات ارائه شده در آنها موثق و قابل اطمینان باشند و دلایل رد درخواست و عدم موافقت با ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از جمهوری ارمنستان مبتنی بر ماده 48 این قانون وجود نداشته باشد.

3. بانک مرکزی در طی مهلت 30 روز پس از ارائه درخواستنامه موافقت خود را در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از جمهوری ارمنستان اعلام یا رد درخواست می نماید.

4. شرکت سرمایه گذاری موظف است در مهلت 10 روز پس از ثبت شعبه یا نمایندگی در کشور دیگر برحسب مقررات قانونگذاری کشور مورد نظر (پس از صدور مجوز، گواهینامه) آن را در بانک مرکزی با ارائه سند گواهی ثبت (مجوز، گواهینامه) به ثبت برساند.

5. بانک مرکزی در طی مهلت پنج روز پس از ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری در خارج از جمهوری ارمنستان مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت سرمایه گذاری به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

ماده 48. پایه و اساس عدم موافقت در ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان در خارج از کشور

بانک مرکزی می تواند عدم موافقت خود را در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از جمهوری ارمنستان را اعلام کند، اگر:

1) اسناد و مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

2) بنا به نظر معقول بانک مرکزی ایجاد شعبه یا نمایندگی سبب وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت سرمایه گذاری خواهد شد،

3) بنا به نظر بانک مرکزی در صورت ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از کشور، نهاد ذیصلاح ثبت شرکت سرمایه گذاری خارجی کشور مورد نظر نسبت به فعالیت شرکت های سرمایه گذاری ثبت شده در آن کشور بطور شایسته نظارت بعمل نیآورده یا این که کشور مذکور به بانک مرکزی امکان نخواهد داد تا شعبه یا نمایندگی را تحت بازرسی قرار داده یا بر آن نظارت داشته باشد،

4) در صورت ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از کشور شرکت سرمایه گذاری ضرورت ایجاد شعبه یا نمایندگی در کشور مورد نظر را به اثبات نمی رساند یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی در نظر است که دارایی ها و منابع غیر قانونی به گردش درآید و یا کمک به گردش درآمدن آنها شود،

5) برنامه تجاری شعبه مطابق با الزامات تعیین شده برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس ماده 40 این قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است، نباشد،

6) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که عملکرد به وقف برنامه تجاری، شعبه شرکت سرمایه گذاری قادر به عرضه عادی خدمات سرمایه گذاری نخواهد بود،

7) در طی یک سال قبل از ارائه اسناد جلب موافقت در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی به بانک مرکزی شرکت سرمایه گذاری حتی یک مورد از نورم های اقتصادی را نقض کرده باشد یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی گشایش شعبه یا نمایندگی سبب وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت سرمایه گذاری خواهد شد.

ماده 49. عرضه خدمات سرمایه گذاری در جمهوری ارمنستان از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری خارجی

شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری خارجی می تواند منحصرأ از طریق ایجاد شرکت وابسته یا شعبه اقدام به عرضه خدمات سرمایه گذاری در جمهوری ارمنستان نماید.

ماده 50. الزام صلاحیت حرفه ای

1. اشخاص حقیقی بدون داشتن صلاحیت حرفه ای متناسب با بند 2 ماده جاری مجاز به عرضه خدمات سرمایه گذاری به نمایندگی از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، یا ارائه کننده خدمات مشابه و همچنین داشتن سمت مدیر عامل شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری نمی باشد.

2. مقررات احراز صلاحیت حرفه ای و معیارهای مطابقت حرفه ای روسای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری (بجز روسای واحدهای ساختاری)، اشخاصی که در ترکیب شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری هستند یا اشخاصی که به نمایندگی از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، خدمات سرمایه گذاری عرضه می نمایند، برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی در موقع تعیین معیارهای مذکور تحصیلات (صلاحیت)، تجربه و مهارت های شغلی شخص را در نظر می گیرد.

3. الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال مدیر عاملان بانک های عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری نمی شود. سمت ریاست واحد و مسئول عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی بانک ها فقط می تواند شخص دارای صلاحیت حرفه ای مطابق با اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برعهده داشته باشد.

4. صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب ماده جاری حداقل برای مهلت یک سال اعطا می شود.

(اصلاح ماده 50 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/04/14 (1390/01/25) شماره 134 - ن)

ماده 51. سلب صلاحیت حرفه ای

بانک مرکزی مجاز است برحسب اتخاذ تصمیم شخص را سلب صلاحیت حرفه ای نماید، اگر:

- (1) قوانین و اسناد حقوقی را عمداً نقض کرده باشد،
- (2) برای نقض این قانون، اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن و مقررات بازار تنظیمی یا سپرده گذاری مرکزی، یا انجام عملیات با تخلف در آنها، از سوی اپراتور بازار تنظیمی از حق انجام معاملات به نمایندگی از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری یا در ترکیب آن در بازار تنظیمی محروم شده باشد،
- (3) مرتکب چنان عملی شده باشد که در پی آن شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری زیان های قابل ملاحظه ای دیده باشد،
- (4) در زمان تصدی سمت عملیات بی اساس و علیه منافع سرمایه گذاران انجام داده باشد، مانع انجام عملیات بازرسی از سوی کارکنان بانک مرکزی شده یا رفتار غیردلسوزانه در قبال تعهدات و وظایف خود داشته است، از جمله: در قبال شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و تعهدات برعهده گرفته در قبال مشتریان وی،
- (5) توصیه های بانک مرکزی را به انجام نرسانده یا هشدارهای بانک مرکزی را نادیده گرفته باشد،
- (6) با معیارهای صلاحیت حرفه ای تعیین شده از بانک مرکزی مطابقت نداشته باشد.

ماده 52. الزام داشتن کارشناسان دارای صلاحیت حرفه ای

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است بطور دائم کارشناسان دارای صلاحیت حرفه ای مقرر در این قانون و به شرح ذیل داشته باشد:
 - (1) حداقل یک کارمند جهت عرضه خدمات پیش بینی شده به موجب تبصره های 1 و 2 بند 1 ماده 25 این قانون،
 - (2) حداقل یک کارمند جهت عرضه خدمات پیش بینی شده به موجب تبصره 3 بند 1 ماده 25 این قانون،
 - (3) حداقل دو کارمند جهت عرضه خدمات پیش بینی شده به موجب تبصره 5 بند 1 ماده 25 این قانون،
 - (4) حداقل یک کارمند جهت عرضه خدمات پیش بینی شده به موجب تبصره های 4 و 6 بند 1 ماده 25 این قانون،
 - (5) حداقل یک کارمند جهت عرضه خدمات پیش بینی شده به موجب تبصره 1 ماده 26 این قانون.
2. یک شخص نمی تواند بیش از یک نوع خدمات سرمایه گذاری مندرج در بند 1 ماده جاری را بجز خدمات ذکر شده در تبصره های 1 و 4 بطور همزمان انجام دهد.

ماده 53. فعالیت فقط در ترکیب یا به نمایندگی از طرف یک شخص عرضه کننده خدمات سرمایه

گذاری

1. یک شخص در ترکیب یا به نمایندگی از طرف بیش از یک شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به عرضه مستقیم یا غیر مستقیم خدمات سرمایه گذاری تعیین شده به موجب تبصره های 1 تا 5 بند 1 ماده 25 این قانون نمی باشد.

2. نقض الزام بند 1 ماده جاری اساس سلب صلاحیت حرفه ای خواهد شد.

فصل 5. صاحبان، مدیریت

ماده 54. دریافت موافقت اولیه در بدست آوردن مشارکت قابل توجه

1. شخصی (اقرای نسبی و سببی وی) که در نظر دارد در یک شرکت سرمایه گذاری مشارکت قابل توجهی را کسب نماید و یا در آن سهم مشارکت خود را افزایش دهد، بطوری که در سرمایه اولیه شرکت سرمایه گذاری سهم وی حداقل حق رای 20، 50 یا 75 درصدی را تشکیل بدهد، بایستی رضایت و موافقت اولیه بانک مرکزی را دریافت نماید.

2. اگر شخص مشارکت قابل توجهی را در شرکت سرمایه گذاری کسب می نماید و یا مشارکت خود در حق رای را در نتیجه هرگونه رویداد یا معامله به بیش از مقدار ذکر شده در بند 1 ماده جاری افزایش می دهد (از جمله انتقال مشارکت در نتیجه وراثت) و شخص مذکور در باره آن بی اطلاع بوده یا اینکه امکان مطلع شدن را نداشته است، وی موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در مهلت 10 روز پس از مطلع شدن در باره کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری یا افزایش مشارکت در شرکت، مراتب را به بانک مرکزی اطلاع بدهد.

3. شخصی که در نظر دارد مشارکت قابل توجهی در شرکت سرمایه گذاری کسب نماید درخواستنامه جلب موافقت اولیه بدست آوردن مشارکت قابل توجه به بانک مرکزی ارائه می نماید. فهرست اطلاعات و مدارکی که به پیوست درخواستنامه دریافت موافقت اولیه مشارکت قابل توجه ارائه می شود و همچنین نحوه، مقررات و شرایط آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین می شود.

4. شخص جهت دریافت موافقت اولیه مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری به وساطت شرکت سرمایه گذاری همچنین اطلاعیه ای به بانک مرکزی ارائه می نماید مبنی بر اینکه با مشارکت خود شخص دیگری در شرکت سرمایه گذاری هویت شخص دارای مشارکت قابل توجه غیرمستقیم بدست نخواهد آورد، بر خلاف این امر شخص مذکور موظف است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اسناد و اطلاعات مربوط به اشخاصی که مشارکت قابل توجه غیر مستقیم کسب می نمایند نیز ارائه نماید. به مقرر این ماده

برای بدست آوردن هویت شخص دارای مشارکت قابل توجه غیرمستقیم نیاز به موافقت اولیه شورای بانک مرکزی می باشد.

5. شخص جهت دریافت موافقت اولیه مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری به وساطت شرکت سرمایه گذاری می بایستی پایه و اساس کامل و کافی (اسناد، اطلاعات و غیره) در اثبات قانونیت منشاء دارایی های مورد استفاده در کسب مشارکت قابل توجه به بانک مرکزی ارائه نماید.

6. بانک مرکزی می تواند به منظور بررسی صحت اسناد و اطلاعات مندرج در بندهای 2 و 3 ماده جاری اطلاعات و اسناد مکمل درخواست نماید.

7. شخص دریافت کننده موافقت مندرج در بند 1 ماده جاری موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی درباره انتقال مالکیت اوراق سهامی (سهام) که بدست آورده است به بانک مرکزی اطلاع بدهد، اگر:

1) در نتیجه انتقال مالکیت اوراق سهام (سهام) حق رای شخص شرکت سرمایه گذاری برحسب میزان مشارکت از 10، 20، 50 و 75 درصد کاهش می یابد،

2) در نتیجه انتقال مالکیت اوراق سهام (سهام) حق رای شخص شرکت سرمایه گذاری برحسب میزان مشارکت به مقدار 10 درصد و بیشتر کاهش می یابد.

شرط اطلاع رسانی برحسب بند جاری در موقعی نیز لازم خواهد بود، که شخص چنان معامله ای منعقد می نماید که در نتیجه آن وی دیگر حق تحت کنترل داشتن شرکت سرمایه گذاری را نخواهد داشت.

8. اگر همزمان با درخواست دریافت مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری درخواستنامه دریافت موافقت کسب مشارکت قابل توجه به بانک مرکزی ارائه شده باشد، در این صورت بانک مرکزی پیرامون صدور مجوز و اعلام موافقت در خصوص کسب مشارکت قابل توجه تصمیم واحد اتخاذ می نماید.

9. بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از دریافت اسناد و اطلاعات لازم پیرامون اعلام موافقت اولیه در کسب مشارکت قابل توجه یا رد آن تصمیم گیری می نماید.

10. بانک مرکزی با اتخاذ تصمیم پیرامون موافقت اولیه مندرج در بند 9 ماده جاری همچنین مهلتی را تعیین می نماید که موافقت مذکور در طی آن عمل می نماید. این مهلت نمی تواند بیشتر از 6 ماه باشد. شخص موظف است پیرامون کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری، افزایش مشارکت یا انعقاد معامله بدست آوردن کنترل شرکت سرمایه گذاری در مهلت مذکور بیدرنگ به بانک مرکزی اطلاع بدهد.

11. اشخاص حقیقی که در مناطق برون مرزی سکونت دائمی یا فعالیت دارند و همچنین اشخاص حقوقی و اشخاص فاقد هویت شخص حقوقی که در مناطق مذکور ایجاد یا به ثبت رسیده اند یا اقربای نسبی

یا سببی اشخاص وضع شده در بند جاری می توانند با موافقت اولیه بانک مرکزی و منحصرأً برحسب مقررات وضع شده در این فصل در نتیجه یک یا چند معامله، در سرمایه اساسنامه ای شرکت سرمایه گذاری مشارکت کسب نمایند (صرفنظر از میزان مشارکت). فهرست مناطق برون مرزی شورای بانک مرکزی تعیین می نماید.

اشخاص حقوقی ایجاد شده با مشارکت اشخاص وضع شده در این بند یا اقربای نسبی یا سببی آنان می توانند با موافقت اولیه بانک مرکزی و منحصرأً برحسب مقررات وضع شده در این ماده، در سرمایه اساسنامه ای شرکت سرمایه گذاری مشارکت بدست آورند (صرفنظر از میزان آن).

ماده 55. رد موافقت اولیه در کسب مشارکت قابل توجه

1. شورای بانک مرکزی می تواند درخواست اعلام موافقت اولیه در کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری را رد نماید، اگر:

(1) شخصی که در نظر دارد مشارکت قابل توجه بدست آورد از ارائه اطلاعات و اسناد تعیین شده در ماده 54 این قانون خودداری می نماید یا آنها را در مهلت تعیین شده ارائه نمی نماید،

(2) اسناد و اطلاعات ارائه شده به بانک مرکزی مطابق با الزامات قانون و اسناد حقوقی تنظیمی نبوده یا جعلی، گمراه کننده یا ناقص باشند،

(3) شخص حقیقی کسب کننده مشارکت قابل توجه دارای سابقه سوءپیشینه و دوره محکومیت ناتمام باشد،

(4) شخص نتواند قانونی بودن دارایی های مورد استفاده برای کسب مشارکت قابل توجه را به اثبات برساند،

(5) شخص قادر به کار نبوده یا دارای محدودیت کاری باشد،

(6) شخص بر اساس حکم دادگاه از بعهده داشتن هرگونه سمت در زمینه های مالی، اقتصادی و حقوقی منع شده باشد،

(7) شخص ورشکسته شناخته شده باشد و دارای تعهدات تسویه نشده باشد،

(8) معامله مورد نظر سبب محدودیت رقابت آزاد در زمینه عرضه خدمات گذاری شود،

(9) شخص یا اقربای نسبی و سببی وی در گذشته مرتکب چنان عملی شده باشند که بر پایه و اساس راهنمای تعیین شده بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و نظر شورای بانک مرکزی عملکرد شخص مذکور بعنوان دارا بودن حق رای در موقع اتخاذ تصمیمات نهاد عالی مدیریت شرکت سرمایه

گذاری می تواند به ورشکسته شدن شرکت سرمایه گذاری یا وخیم شدن اوضاع مالی یا لطمه زدن به شهرت و اعتبار آن منجر شود.

10) بنا به نظر معقول بانک مرکزی عملکرد شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه یا اقریای نسبی و سببی وی یا ماهیت روابط متقابل با شرکت سرمایه گذاری می تواند مانع اجرای نظارت کافی از سوی بانک مرکزی شود، یا امکان بدست آوردن اطلاعات درباره شخص مذکور از سوی بانک مرکزی برحسب قانونگذاری ملی وی محدود باشد، اگر آن شخص از یک کشور خارجی باشد.

2. تصمیم بانک مرکزی در خصوص رد درخواست جلب موافقت کسب مشارکت قابل توجه بایستی توجیه شده باشد.

3. بانک مرکزی موظف است در ظرف مهلت هفت روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون رد درخواست مراتب را به اطلاع شخص ارائه کننده درخواستنامه دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه یا نماینده وی برساند.

4. در صورت حصول اطلاع پیش بینی شده به موجب بند ماده 54 این قانون و همچنین در موارد پیش بینی شده به موجب همان بند، این که اگر بانک مرکزی کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری از سوی شخص را کشف می نماید، بانک مرکزی می تواند به شخصی که از طریق و به نام وی مشارکت قابل توجه تحقق می یابد پیشنهاد نماید که در مهلت معقول اقدام به انتقال مالکیت مشارکت خود در شرکت سرمایه گذاری نماید یا به شکلی آن را متوقف سازد (در صورت عدم اجرای پیشنهاد از طریق مراجع قضایی اقدام نماید).

ماده 56. لغو عملکرد موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه

1. شورای بانک مرکزی می تواند عملکرد موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری را لغو نماید، اگر پس از کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری از طرف شخص یکی از دلایل وضع شده به موجب بند 1 ماده 55 این قانون بر ملا شده باشد.

2. در موارد وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری بانک مرکزی می تواند به شخص پیشنهاد نماید که در مهلت معقول اقدام به انتقال مالکیت مشارکت خود در شرکت سرمایه گذاری نماید یا به شکلی آن را متوقف سازد (در صورت عدم اجرای پیشنهاد از طریق مراجع قضایی اقدام نماید).

ماده 57. عواقب قانونی کسب غیر قانونی مشارکت قابل توجه

1. معامله کسب مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری با نقض الزامات مقرر در این قانون از درجه اعتبار ساقط خواهد بود.

2. در صورت کسب مشارکت قابل توجه با نقض الزامات مقرر در این قانون، شخص دارنده مشارکت قابل توجه از حق رای خود، دریافت سود سهام و شامل شدن در هیئت مدیره از طریق انتخابات یا انتصاب نماینده خود در آن استفاده نمی نماید و در زمان شمارش آرا اوراق سهام کسب شده بحساب آورده نمی شوند.

3. در موارد وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری بانک مرکزی می تواند به شخص پیشنهاد نماید که در مهلت معقول اقدام به انتقال مالکیت مشارکت خود در شرکت سرمایه گذاری نماید یا به شکلی آن را متوقف سازد (در صورت عدم اجرای پیشنهاد از طریق مراجع قضایی اقدام نماید).

4. الزامات این ماده برای شرکت سرمایه گذاری، شخص اداره کننده دفتر فهرست شرکای شرکت سرمایه گذاری و همچنین برای هر شخصی که اجرای حقوق و اختیارات آرای تحکیم شده با اوراق بهادار موردنظر را سازماندهی می نماید الزامی است.

ماده 58. الزامات در قبال رؤسا

1. رؤسای شرکت سرمایه گذاری عبارتند از رئیس هیئت مدیره (ناظر) شرکت سرمایه گذاری و اعضای آن، رئیس و اعضای نهاد اجرایی، معاونت مدیر اجرایی، حسابدار کل و معاون وی، رئیس ممیزی داخلی و اعضای آن و همچنین روسای واحدهای منطقه ای و ساختاری آن.

2. اشخاصی که واجد شرایط انتصاب به سمت ریاست شرکت سرمایه گذاری نمی باشند عبارتند از:

(1) اشخاصی که به مقرر قانون محجور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشند،

(2) اشخاصی که به مقرر بند 2 ماده 50 این قانون فاقد صلاحیت حرفه ای باشند،

(3) بر اساس حکم دادگاه از بعهده داشتن هرگونه سمت در زمینه های مالی، اقتصادی و حقوقی منع شده باشند،

(4) ورشکسته شناخته شده باشند یا دارای تعهدات تسویه نشده (نابخشوده) باشند،

(5) در گذشته مرتکب چنان عملی شده باشند (عملکرد یا عمل ناکارآمد) که بر اساس راهنمای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی و نظر بانک مرکزی نتیجه گیری می شود که شخص مذکور بعنوان رئیس شرکت سرمایه گذاری نخواهد توانست زمینه مورد نظر فعالیت شرکت سرمایه گذاری را بطور شایسته اداره نماید یا عملکرد وی می تواند منجر به وخیم شدن اوضاع مالی یا لطمه وارد آمدن بر شهرت و اعتبار آن شود.

3. مدیران و کارکنان شرکت سرمایه گذاری موظفند در حین انجام وظایف خود با مد نظر داشتن منافع شرکت سرمایه گذاری و مشتریان آن صادقانه عمل نمایند.

ماده 59. مقررات فعالیت اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است مقررات و دستورالعمل های داخلی تنظیم کننده عملکرد مدیران و کارکنان خود را به تصویب برساند (منبع: مقررات فعالیت).
2. مقررات فعالیت بایستی شامل:
 - 1) اقدامات پیشگیرانه تضاد منافع بین مدیران و کارکنان و شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری،
 - 2) رویه عمل مبادله گردش اسناد و اطلاع رسانی در ارتباط با عرضه خدمات سرمایه گذاری و غیر اصلی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری،
 - 3) مقررات عرضه خدمات سرمایه گذاری و غیر اصلی،
 - 4) مقررات فعالیت ممیزی داخلی،
 - 5) و سایر رویه های وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.
3. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود جزئیات الزامات در قبال محتوای مقررات فعالیت شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری وضع نماید.
4. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است پیرامون انجام تغییرات در مقررات فعالیت به مقرر و مهلت تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به اطلاع بانک مرکزی برساند.

ماده 60. ممیزی داخلی

1. شرکت سرمایه گذاری موظف به داشتن سیستم کنترل داخلی می باشد که تمامی سطوح اداره و فعالیت شرکت سرمایه گذاری شامل خواهد شد.
2. شرکت سرمایه گذاری موظف است دارای واحد مجزای ممیزی داخلی (منبع: ممیزی داخلی) و کارکنان مستقل باشد یا عملکردهای ممیزی را برحسب قرارداد به ممیز مستقل محول نماید. رئیس ممیزی داخلی و اعضای آن (منبع: ممیزی های داخلی) بایستی الزاماتی را که در قبال مدیران شرکت سرمایه گذاری به موجب این قانون وضع شده اند برآورده سازند. عضو نهاد مدیریت شرکت سرمایه گذاری، رئیس و کارکنان آن و همچنین اقربای نسبی و سببی شرکت سرمایه گذاری، مدیران یا کارکنان آن نمی توانند ممیزی داخلی باشند.
3. ممیزی های داخلی از سوی نهاد ذیصلاح مدیریت شرکت سرمایه گذاری انتصاب می شوند. مجمع عمومی شرکای (سهامداران) شرکت سرمایه گذاری نهاد ذیصلاح مدیریت بشمار می رود. اگر شرکت

هیئت مدیره تشکیل داده باشد، در این صورت هیئت مدیره نهاد ذیصلاح مدیریت بشمار خواهد رفت. واحد ممیزی داخلی می تواند مشتمل بر یک یا بیش از یک نفر باشد.

4. ممیزی داخلی شرکت سرمایه گذاری در اجرای حدود اختیارات خود مستقلاً عمل می نماید و به نهاد ذیصلاح مدیریت شرکت سرمایه گذاری پاسخگو می باشد.

5. فقط شخص دارای صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب این قانون می تواند ممیزی داخلی باشد.

6. ممیزی داخلی مطابق با نظامنامه تصویب شده از سوی شرکت:

(1) فعالیت های جاری و ریسک های شرکت سرمایه گذاری را کنترل می نماید،

(2) مطابقت فعالیت شرکت سرمایه گذاری را با الزامات وضع شده در قانون، اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس قانون، مقررات بازار تنظیمی و قوانین فعالیت شرکت و سایر اسناد حقوقی بررسی می نماید،

(3) نتیجه گیری های بعمل آمده را گزارش و در خصوص مسائل ارائه شده از سوی نهاد ذیصلاح مدیریت به ارائه پیشنهادات خود می پردازد.

7. نهاد اجرایی شرکت سرمایه گذاری موظف است شرایط لازم جهت اجرای موثر حدود اختیارات ممیزی داخلی را فراهم نماید.

8. در صورت کشف هر گونه تخلف در اجرای الزامات وضع شده در قانون و دیگر اسناد حقوقی تنظیمی از سوی شرکت سرمایه گذاری و همچنین پیرامون هر گونه خسارات قابل ملاحظه وارده بر منافع مشتریان، ممیزی داخلی موظف است در طی 5 روز کاری پس از کشف آن مراتب را به نهاد اجرایی شرکت سرمایه گذاری، هیئت مدیره، اپراتور بازار تنظیمی مربوطه و بانک مرکزی اعلام نماید.

9. در شرکت سرمایه گذاری کمیسیون بازرسی ایجاد نمی شود.

ماده 61. محدودیت های عرضه خدمات سرمایه گذاری و خدمات غیر اصلی

(ویرایش عنوان ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

1. بانک مرکزی به منظور مهار کردن ریسک فعالیت اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری می تواند محدودیت هایی را برای عرضه انواع مجزای خدمات سرمایه گذاری از سوی اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری پیش بینی نماید یا برای عرضه آنها مقررات ویژه ای را وضع نماید.

2. مدیران صندوق سرمایه گذاری فقط می توانند خدمات سرمایه گذاری و خدمات غیر اصلی پیش بینی شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» عرضه نمایند.

(اصلاح ماده 61 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

فصل 6. الزامات فعالیت اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

ماده 62. محدوده عملیاتی فصل جاری

به موجب این فصل وظایف اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، الزامات قرارداد عرضه خدمات سرمایه گذاری، اطلاع رسانی به مشتریان و حسابداری دارایی های مشتریان و حمایت از آن وضع می شود.

ماده 63. وظایف اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است:

- 1) خدمات سرمایه گذاری و غیر اصلی در سطح حرفه ای مناسب، دقت و توجه کافی و در کمال وظیفه شناسی و به نفع مشتری عرضه شود (وظیفه امانت داری)،
- 2) از انعقاد معاملاتی که موجب ایجاد تضاد منافع بین خود و مشتریان خود خواهد شد خودداری نماید و در صورت عدم امکان آن اولویت به منافع مشتری داده شود،
- 3) در عرضه خدمات سرمایه گذاری و خدمات غیر اصلی برای جلوگیری از ایجاد تضاد منافع میان خود و مشتریان خود یا میان مشتریان مختلف خود دست به اقدامات کافی بزند و در صورت عدم امکان آن اقدامات لازم در تضعیف آنها به انجام برساند،
- 4) انجام امور محوله از سوی مشتریان خود حداقل امکان با بهترین شرایط با در نظر گرفتن حجم معامله، ارزش، مهلت انجام و دیگر شرایط ناشی از ویژگی های آنها،
- 5) اجرای اقدامات اداری و سازمانی کارآمد برای جلوگیری از تضاد منافع در ارتباط با تدوین و اشاعه پیشنهادات سرمایه گذاری ارائه شده از طرف خود.

2. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری تا پیشنهاد فروش و (یا) فروش اوراق بهادار پیش بینی شده در تبصره 6 بند 2 ماده 6 این قانون موظف است اطلاعاتی در خصوص اوراق بهادار مورد نظر و صادر کننده آن منتشر نماید که حداقل الزامات مقررات انتشار آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

3. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به پیشنهاد فروش و (یا) فروش اوراق بهادار پیش بینی شده در تبصره 6 بند 2 ماده 6 این قانون نمی باشند، اگر آنان از ثبت، فهرست بندی، تعلیق یا لغو مجوز فروش اوراق بهادار مذکور اطلاع داشته اند یا می توانستند اطلاع داشته باشند.

ماده 64. قرارداد عرضه خدمات سرمایه گذاری

1. خدمات سرمایه گذاری فقط بر اساس قرارداد کتبی منعقد شده فی ما بین شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و مشتری می تواند عرضه شود. عدم رعایت کتبی بودن قرارداد عرضه خدمات سرمایه گذاری از درجه اعتبار ساقط خواهد بود.
قرارداد در صورتی نیز کتبی محسوب می شود که در آن خدمات سرمایه گذاری برحسب مقررات پیشنهاد عمومی عرضه شده باشد.
2. بند 1 ماده جاری انعقاد شفاهی معاملاتی را که به توافق طرفین و در جهت اجرای قرارداد منعقد شده کتبی در خصوص عرضه خدمات سرمایه گذاری می باشند، محدود نمی سازد.
3. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است برحسب نحوه و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مشتریان را در باره کسب اوراق بهادار، ثبت و انتقال مالکیت آنها و ویژگی های اجرای حقوق تحکیم شده با آنها و ریسک های مربوط به آنها مطلع سازد. اطلاع رسانی مذکور می تواند به شکل استاندارد به مشتریان ارائه شود.
4. قرارداد عرضه خدمات سرمایه گذاری می تواند از سوی مشتری به شرطی که 10 روز قبل به شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری اطلاع داده شود بطور یک جانبه فسخ شود. در طی 3 روز کاری پس از فسخ قرارداد شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است اوراق بهادار و موجودی های پولی متعلق به مشتری را به مشتری یا نماینده وی منتقل سازد. حق وضع شده به موجب این بند نمی تواند برحسب قرارداد محدودیت داشته باشد.
5. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود الزامات اجباری در خصوص قراردادهای عرضه خدمات سرمایه گذاری وضع نماید که شمول آن در قراردادهای از وظایف شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری خواهد بود.

ماده 65. اطلاع رسانی به مشتری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است برحسب درخواست مشتری هرگونه اطلاعاتی را که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و سایر اسناد حقوقی مشمول انتشار می باشند در اختیار وی بگذارد.
2. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است برحسب درخواست مشتری اطلاعاتی در خصوص شرکای قابل توجه، مدیران و همچنین اختیارات و جوابگویی مدیران در اختیار وی بگذارد.

3. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود جزئیات الزامات در خصوص ترکیب، نحوه و محتوای اطلاعات، گزارشات و سایر اسناد مشابه مورد ارائه از سوی اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری به مشتریان، وضع نماید.

ماده 66. الزامات عرضه خدمات سرمایه گذاری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری در موقع عرضه خدمات سرمایه گذاری موظف است:
 - (1) از مشتری خود خواستار ارائه دانش و تجربه وی در زمینه فعالیت سرمایه گذاری و اطلاعاتی نیز در خصوص اهداف سرمایه گذاری شود،
 - (2) با در نظر داشتن دانش و تجربه مشتری در زمینه سرمایه گذاری، اطلاعاتی در خصوص ریسک های مربوط به معاملات مورد نظر و همچنین ارزش و حجم اوراق بهاداری که موضوع معامله محسوب می شوند در اختیار مشتری قرار دهد،
 - (3) مشتری را از ساز و کارهای موجود در حمایت از سرمایه گذاران مطلع سازد،
 - (4) در هر زمان و بنا به درخواست مشتری و حداقل سه ماه یکبار، گزارش حسابداری در خصوص ارزش بسته اوراق بهادار متعلق به وی، معاملات منعقد شده با دارایی های وی در چارچوب ساختار و مدیریت آن و همچنین سایر موارد مربوط به عرضه خدمات سرمایه گذاری در اختیار وی بگذارد.
2. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود جزئیات الزامات در قبال شکل و محتوای گزارشات و سایر اسناد مشابه وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری تعیین نماید.
3. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود برای اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری وضع شده به موجب تبصره های 1 و 2 بند 1 ماده 25 این قانون استثنائاتی را در خصوص الزامات وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری وضع نماید.

ماده 67. حسابداری دارایی های مشتریان و حفاظت از آنها

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است برای هر یک از مشتریان و همچنین برای دارایی های خود و مشتریان خود حسابداری مجزا انجام بدهد.
2. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است در جهت حفاظت از دارایی های متعلق به مشتریان و حمایت از حقوق آنان اقداماتی را در دست گیرد و همچنین مطابق با شرایط قرارداد منعقد فی ما بین خود و مشتری، ثبت حسابداری و سرمایه گذاری دارایی های مشتریان را تامین نماید.

3. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به استفاده دارایی های مشتری به نفع خود نمی باشد، اگر طبق قرارداد منعقد شده فی ما بین شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و مشتری در این باره موردی تعیین نشده باشد.

4. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز است فقط در صورت وجود توافق نامه کتبی که با مشتری منعقد شده است دارایی های وی را به نام خود به وثیقه بگذارد.

5. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری که دارایی های مشتری را در حساب وی یا در حساب اوراق بهادار یا حساب بانکی افتتاح شده به نام شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری ثبت حسابداری می نماید موظف است برای هر یک از مشتریان حساب های مجزا داشته باشد.

6. اوراق بهادار و دارایی های نقدی مشتری که از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری اداره می شود یا بنام وی حسابداری می شود و همچنین سود حاصل از استفاده آنها نمی تواند در ازای قروض شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری ضبط و مصادره شود. در صورت ورشکستگی و عدم توانایی پرداخت شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اوراق بهادار، دارایی های نقدی که به مدیریت وی سپرده شده است و همچنین سود حاصل از اداره آنها به محض درخواست مشتری از اموال وی جدا شده و به مشتری عودت داده می شود.

7. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود مقررات لازم و اجباری جهت تامین حفاظت از حقوق مشتری که در این ماده پیش بینی شده است وضع نماید.

ماده 68. عملیات ممنوعه

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به انجام عملیات ذیل نمی باشد:

(1) توصیه به مشتری در خصوص انعقاد قرارداد، از پیش با اطلاع از این که انعقاد قرارداد مورد نظر به نفع مشتری نبوده یا این که قرارداد مذکور به تعریف این قانون در نظر است به منظور سواستفاده در قیمت منعقد شود،

(2) به حساب خود با اوراق بهادار معاملاتی را با چنان قیمت هایی منعقد نماید که نسبت به قیمت ذکر شده در ابلاغیه داده شده از سوی مشتری مساعدتر بوده و همچنین به حساب خود معاملاتی را منعقد نماید با وجود داشتن اطلاع از این که مشتری در نظر دارد انعقاد معاملات مشابه را ابلاغ نماید، یا انعقاد آنها می تواند به نحوی به سرمایه گذار خسارت وارد آورد.

2. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، مدیران و کارکنان آن، دیگر اشخاص اجرا کننده ابلاغیه های انجام معاملات با اوراق بهادار، اشخاص انجام دهنده تجزیه و تحلیل ها در بازار اوراق بهادار

یا تدوین کنندگان و (یا) ناشران پیشنهادات سرمایه گذاری مجاز به سواستفاده در بازار به تعریف این قانون نمی باشند.

ماده 69. وظیفه ثبت و حفظ سوابق

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است در طی عرضه خدمات سرمایه گذاری در خصوص ابلاغیه های دریافتی و اجرا شده، برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به ثبت و حفظ سوابق بپردازد.

2. اطلاعات ثبت شده مطابق بند 1 ماده جاری حداقل به مدت هفت سال نگهداری می شوند.

ماده 70. جزئیات معیارها

بانک مرکزی می تواند جزئیات معیارهای اجرای الزامات پیش بینی شده به موجب مواد 63، 66 و 68 این قانون در خصوص فعالیت اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری وضع نماید.

فصل 7. نورم های اقتصادی فعالیت شرکت های سرمایه گذاری

ماده 71. تعیین نورم های اقتصادی اصلی برای شرکت های سرمایه گذاری

1. بانک مرکزی می تواند نورم های اقتصادی اصلی ذیل را برای فعالیت شرکت های سرمایه گذاری وضع نماید:

(1) حداقل میزان سرمایه اولیه و سرمایه کلی،

(2) نورم های معادل سرمایه کلی،

(3) نورم های نقدینگی،

(4) مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک وام گیرنده، تمامی وام گیرندگان،

(5) مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک طلبکار، تمامی طلبکاران،

(6) نورم مدیریت ارز خارجی.

2. نورم های اقتصادی اصلی اجباری هستند و بایستی برای کلیه شرکت های سرمایه گذاری دارای مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری نوع مشابه فعال در جمهوری ارمنستان یکسان باشد، بجز نورم اقتصادی سرمایه کلی پیش بینی شده به موجب تبصره 1 بند 1 ماده جاری تعیین شده برای شرکت های سرمایه گذاری که جدیداً ایجاد می شوند و سایر موارد پیش بینی شده در قانون.

3. حد نصاب نورم های اقتصادی اصلی، مقررات محاسبه و ترکیب عناصر سهم در آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

4. در قبال بیش از یک نوع شرکت سرمایه گذاری آن حد نصاب نورم تعیین شده برای هر یک از آنها اعمال می شود که شدیدترین حد نصاب در قبال آنها باشد.

ماده 72. سرمایه کلی

1. سرمایه کلی شرکت سرمایه گذاری مجموع سرمایه های اصلی (اولیه) و مکمل (ثانوی) آن می باشد.

2. عناصر سرمایه اصلی (اولیه) عبارتند از سرمایه اساسنامه ای، سود تقسیم نشده و دیگر عناصر تعیین شده از سوی بانک مرکزی.

3. عناصر سرمایه مکمل (ثانوی) برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی به منظور محاسبه نورم ها می تواند مشارکت سرمایه مکمل در محاسبه سرمایه کلی را محدود نماید.

ماده 73. مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی

1. بانک مرکزی مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری را در قالب یک وجه مشخص تعیین می نماید. بانک مرکزی می تواند سالی یک بار حداقل سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری را مورد بازنگری قرار دهد.

2. بانک مرکزی در بازنگری حداقل سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری همچنین مهلتی را که شرکت های سرمایه گذاری موظفند در طی آن مقادیر بازنگری شده سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی را تکمیل نمایند تعیین می نماید. این مهلت حداقل به مدت یک سال می باشد.

3. بانک مرکزی می تواند مقدار حداقل سرمایه کلی دیگری برای شرکت های سرمایه گذاری جدیدالتاسیس در قالب یک وجه مشخص تعیین نماید. بانک مرکزی می تواند سالی یک بار حداقل مقدار سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری جدیدالتاسیس را مورد بازنگری قرار دهد. نورم مقدار حداقل سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری جدیدالتاسیس که از سوی بانک مرکزی تعیین شده است از زمان پذیرش آن لازم الاجرا می گردد.

ماده 74. نورم های معادل سرمایه

نورم های معادل سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری عبارتند از:

- 1) نسبت حد بین سرمایه کلی و دارایی ها در سطح ریسک،
- 2) نسبت حد بین سرمایه اصلی و دارایی ها در سطح ریسک.

ماده 75. نورم های نقدینگی

نورم های نقدینگی کلی شرکت های سرمایه گذاری عبارتند از:

- 1) نسبت حد بین دارایی های نقدینگی بالا و کل دارایی های شرکت سرمایه گذاری (نقدینگی کلی)،
- 2) نسبت حد بین دارایی های نقدینگی بالا و تعهدات جاری شرکت سرمایه گذاری (نقدینگی جاری).

ماده 76. مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک وام گیرنده، تمامی وام گیرندگان

1. مقدار حداکثر ریسک یک وام گیرنده بعنوان مقدار حداکثر نسبت بین سرمایه کلی شرکت سرمایه گذاری و وام های اعطا شده به یک وام گیرنده و اقربای نسبی و سببی آن از سوی شرکت سرمایه گذاری، حساب های دریافتی در قبال شرکت سرمایه گذاری، تضمین های داده شده در ازای تعهدات آن، وجوه دیگر تعهدات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعریف می شود.
2. مقدار حداکثر ریسک تمامی وام گیرندگان شرکت سرمایه گذاری مطابق با بند 1 ماده جاری وضع می شود.

ماده 77. مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک طلبکار، تمامی طلبکاران

1. مقدار حداکثر ریسک یک طلبکار بعنوان مقدار حداکثر نسبت بین سرمایه کلی شرکت سرمایه گذاری و وام های دریافتی از یک طلبکار و اقربای نسبی و سببی آن از سوی شرکت سرمایه گذاری، حساب های پرداختی شرکت سرمایه گذاری در قبال طلبکار، تضمین های دریافت شده در ازای تعهدات خود، وجوه دیگر تعهدات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعریف می شود.
2. مقدار حداکثر ریسک تمامی طلبکاران شرکت سرمایه گذاری مطابق با بند 1 ماده جاری وضع می شود.

ماده 78. نورم مدیریت ارز خارجی

ضریب وضعیت ارز خارجی شرکت های سرمایه گذاری و شعب شرکت های سرمایه گذاری خارجی مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» وضع می شود.

ماده 79. لازم الاجرا شدن نورم های اقتصادی

1. در صورت شدید شدن رژیم نورم های اقتصادی اصلی از سوی بانک مرکزی، نورم های اقتصادی شش ماه پس از تصویب آنها، اگر مطابق این قانون مورد دیگری وضع نشده باشد، لازم الاجرا می شوند.
2. در صورت ملایم شدن رژیم نورم های اقتصادی اصلی از سوی بانک مرکزی، نورم های مذکور از روزی که بانک مرکزی تعیین می کند لازم الاجرا می شوند.

ماده 80. نورم های اقتصادی ویژه

1. به منظور تامین ثبات بازار اوراق بهادار بانک مرکزی می تواند در موارد فوق العاده تا مدت شش ماه نورم های اقتصادی ویژه وضع نماید.
2. بانک مرکزی نورم های اقتصادی ویژه را در مهلتی اعمال خواهد کرد که امکان خواهد داد تا شرکت های سرمایه گذاری فعالیت خود را با الزامات و شرایط نورم های وضع شده وقف دهند.
3. وضعیت فوق العاده آن وضعیتی است که طی آن بازار متزلزل و دستخوش بحران ها گردیده، یا آشکارا چنین تهدیداتی متوجه آن می شود که به اشکال ذیل نمایان می شوند:
 - 1) نوسانات شدید سراسری و قابل توجه قیمت های عادی اوراق بهادار که فعالیت منظم بازار را با خطر مواجه ساخته یا بطور چشمگیر آن را مورد تهدید قرار می دهد، یا
 - 2) اختلال قابل توجه در عملکرد بی خطر سیستم پرداخت و تسویه با اوراق بهادار یا تهدید آشکار آن.

فصل 8. ثبت حسابداری و گزارشات حسابداری

ماده 81. سازمان دهی ثبت حسابداری

(ماده 81 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2008/12/26 (1387/10/06) شماره 232- ن از درجه اعتبار ساقط است)

ماده 82. گزارشات حسابداری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی گزارشات حسابداری تنظیم و به بانک مرکزی ارائه نماید.
2. بانک مرکزی مجاز است بسته به نوع خدمات سرمایه گذاری مورد عرضه از سوی شخص، فرم های مجزای حسابداری و مقررات مجزای ارائه آنها وضع نماید.

ماده 83. انتشار گزارشات حسابدھی

1. شرکت های سرمایه گذاری موظفند در طی مهلت چهار ماه پس از پایان سال مالی، گزارش نتیجه گیری ممیزی، گزارشات حسابدھی مالی سالانه و تا پانزدهم ماه بعدی هر سه ماهه گزارشات حسابدھی سه ماهه خود را منتشر نمایند. به تعریف این بند نشر اطلاعات در سایت اینترنتی یا مطبوعات انتشار محسوب می شود.
2. بانک مرکزی مجاز است از شرکت های سرمایه گذاری بخواهد تا اطلاعات دیگری را نیز بجز اطلاعاتی که اسرار تجاری یا اسرار غیره محسوب می شوند و یا سایر اطلاعات اداری، برحسب نحوه، تناوب و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در سایت اینترنتی خود، مطبوعات یا دیگر رسانه های جمعی خبری منتشر نمایند.
3. گزارشات حسابدھی مشمول انتشار بایستی در محل استقرار شرکت سرمایه گذاری، شعب و نمایندگی های آن قابل دسترس باشد.

ماده 84. ممیزی سالانه فعالیت مالی- اقتصادی

1. فعالیت مالی- اقتصادی شرکت سرمایه گذاری می بایستی هر سال از سوی شخص انجام دهنده ممیزی تحت بازرسی ممیزی قرار گیرد. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند معیارهای شخص انجام دهنده ممیزی فعالیت مالی- اقتصادی شرکت سرمایه گذاری وضع نماید، که در صورت مطابقت آنها شخص انجام دهنده ممیزی می تواند به شرکت سرمایه گذاری خدمات ممیزی عرضه نماید.
2. ممیزی شرکت سرمایه گذاری می تواند در هر زمان دلخواه به دعوت هیئت مدیره و به حساب شرکت سرمایه گذاری انجام گیرد.
3. در قرارداد مورد انعقاد با شخص انجام دهنده ممیزی شرکت سرمایه گذاری بغیر از تحکیم تعهد تدوین نتیجه گیری ممیزی می بایستی تنظیم گزارش حسابدھی ممیزی نیز پیش بینی شود (نامه به مدیران شرکت سرمایه گذاری).
4. در قرارداد مورد انعقاد با شخص انجام دهنده ممیزی شرکت سرمایه گذاری می بایستی ارائه نتیجه گیری از سوی شخص انجام دهنده ممیزی پیرامون موارد ذیل نیز پیش بینی شود:
(1) مطابقت با الزامات نورم های اقتصادی شرکت سرمایه گذاری که به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شده اند،

- 2) مطابقت با الزامات عملکرد ممیزی داخلی شرکت سرمایه گذاری و سیستم نظارت داخلی که به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شده اند،
- 3) تمامیت و قابلیت اطمینان گزارشات مورد ارائه به بانک مرکزی.
5. بانک مرکزی می تواند شرکت سرمایه گذاری را مجبور سازد که در طی چهار ماه اقدام به دعوت از شخص انجام دهنده ممیزی نموده و در یکی از روزنامه هایی که در سطح جمهوری بیش از 3000 نسخه تیراژ داشته باشد گزارشات حسابداری مالی شرکت سرمایه گذاری و نتیجه گیری شخص انجام دهنده ممیزی را منتشر نماید.
6. نتیجه گیری شخص انجام دهنده ممیزی و گزارشات حسابداری مالی می بایستی از سوی شرکت سرمایه گذاری تا اول ماه مه بعد از سال مالی مورد نظر به بانک مرکزی ارائه شود.
7. بنا به درخواست بانک مرکزی شخص انجام دهنده ممیزی موظف است اسناد و مدارک لازم در خصوص ممیزی شرکت سرمایه گذاری را به بانک مرکزی ارائه نماید، حتی اگر آنها حاوی اطلاعات اداری، اسرار تجاری، بانکی یا غیره باشند. عدم انجام وظایف تعیین شده به موجب این بند شخص انجام دهنده ممیزی به مقرر قانون پاسخگو خواهد بود.
8. بانک مرکزی و نهاد ذیصلاح دولتی می توانند مشترکاً و برحسب اسناد حقوقی تنظیمی برای شخص انجام دهنده ممیزی جزئیات الزامات در خصوص شکل و محتوای ممیزی و نتیجه گیری ممیزی وضع نمایند.
9. بانک مرکزی می تواند از شخص انجام دهنده ممیزی در خصوص نتیجه گیری و گزارش حسابداری خود درخواست ارائه توضیحات مکمل نماید.
10. اگر نتیجه گیری ممیزی و (یا) گزارش حسابداری با نقض الزامات این قانون و سایر قوانین و اسناد حقوقی تنظیمی تدوین شده باشد و یا ممیزی برحسب مقررات قوانین و اسناد حقوقی تنظیمی انجام نشده باشد، در این صورت بانک مرکزی می تواند آنها را قبول ننماید و بخواهد که به حساب شرکت سرمایه گذاری ممیزی جدیدی از سوی شخص انجام دهنده ممیزی دیگر انجام شود.

فصل 9. سازماندهی مجدد و انحلال شرکت سرمایه گذاری

ماده 85. سازماندهی مجدد شرکت سرمایه گذاری

1. شرکت سرمایه گذاری می تواند با ادغام با یک شرکت سرمایه گذاری دیگر یا از طریق تجدید ساختار مجدداً سازماندهی یابد.

2. سازماندهی مجدد شرکت سرمایه گذاری برحسب مقررات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان، این قانون و قوانین دیگر صورت می گیرد.
3. شرکت سرمایه گذاری می تواند فقط با یک شرکت سرمایه گذاری دیگر ادغام شود.

ماده 86. مقررات ادغام

1. در صورت ادغام یک یا چند شرکت سرمایه گذاری به یک شرکت سرمایه گذاری دیگر شرکت های ادغام شونده با کسب موافقت اولیه بانک مرکزی قرارداد ادغام منعقد می نمایند.
2. شرکت (شرکت های) سرمایه گذاری برای کسب موافقت جهت انعقاد قرارداد ادغام برحسب مقررات، نحوه و مهلت های تعیین شده از سوی بانک مرکزی، اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نمایند:

(1) درخواستنامه دریافت موافقت اولیه ادغام،

(2) تصویبنامه های نهادهای مدیریت شرکت های سرمایه گذاری در حال سازماندهی مجدد پیرامون ادغام،

(3) شرایط مهم معامله،

(4) برنامه تجاری سه ساله شرکتی که در نتیجه ادغام حفظ خواهد شد،

(5) اطلاعات در خصوص آن اشخاصی که در شرکت حفظ شده مشارکت قابل توجهی بدست خواهند آورد. به نحوی که شرکتی که حفظ می شود به همراه درخواستنامه دریافت موافقت اولیه در ادغام می بایستی به مقرر این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی درخواستنامه شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه و اقربای نسبی و سببی وی در خصوص دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای خود و سایر اسناد لازم نیز ارائه نماید،

(6) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. شورای بانک مرکزی در مهلت یک ماه پس از دریافت اسناد و اطلاعات لازم و مندرج در بند 2 این ماده پیرامون اعلام موافقت یا عدم موافقت پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری تصمیم گیری می نماید.

4. شورای بانک مرکزی می تواند عدم موافقت خود را در خصوص قرارداد ادغام اعلام نماید اگر:

- (1) ادغام شرکت (شرکت های) سرمایه گذاری یا اسناد ارائه شده مغایر با قوانین یا اسناد حقوقی باشد،
- (2) اسناد مورد نیاز بطور شایسته ارائه نشده اند یا اسناد ارائه شده ناقص، جعلی یا غیر قابل اطمینان باشند،

3) بنا به نظر معقول بانک مرکزی وضع مالی شرکت سرمایه گذاری حفظ شده در نتیجه ادغام به خطر خواهد افتاد یا از طرف شرکت مذکور الزامات تعیین شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض خواهند شد،

4) بنا به نظر معقول بانک مرکزی در نتیجه ادغام شرکت سرمایه گذاری یا شخص دارای مشارکت قابل توجه در شرکت سرمایه گذاری یا اقرای نسبی و سببی آن در بازار اوراق بهادار موقعیت برتر یا انحصاری بدست خواهند آورد،

5) بنا به نظر معقول بانک مرکزی در نتیجه ادغام یکی از طرفین منافع مشتریان را به خطر خواهد انداخت.

5. شرکت های سرمایه گذاری ادغام شونده در مهلت یک ماه پس از دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی، قرارداد ادغام و سایر اسناد و اطلاعات تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را به پیوست درخواست نامه جهت تایید به بانک مرکزی ارائه می نمایند. شورای بانک مرکزی در مهلت 15 روز پس از دریافت قرارداد ادغام، در صورت مطابقت آن با شرایط دریافت موافقت اولیه آن را به تایید می رساند.

ماده 87. عواقب حقوقی ادغام

1. شرکت های سرمایه گذاری که پیرامون ادغام تصمیم اتخاذ نموده اند در مهلت های تعیین شده به موجب قرارداد اقدامات پیش بینی شده در قرارداد را اجرا نموده، سند تحویل و تحول را مورد تایید قرار داده و به انضمام اساسنامه شرکت سرمایه گذاری حفظ شده یا تغییرات و مکمل های انجام شده در آن به مقرر این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت انجام امور ثبتی به بانک مرکزی ارائه می نمایند.

2. از زمان ثبت اساسنامه شرکت سرمایه گذاری حفظ شده یا تغییرات و مکمل های انجام شده در آن از سوی بانک مرکزی، در دفتر ثبت شرکت های سرمایه گذاری پیرامون توقف فعالیت شرکت (شرکت های) سرمایه گذاری ادغام شده ثبت می شود. از زمان انجام ثبت مندرج در بند جاری شرکت سرمایه گذاری حفظ شده تجدید سازمان یافته محسوب می شود.

3. شرکت حفظ شده در مهلت یک ماه پس از دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی در خصوص ادغام درخواست نامه بازنویسی مجوز به بانک مرکزی ارائه می نماید.

ماده 88. اطلاعیه ادغام

شرکت های سرمایه گذاری در حال ادغام موظف هستند برحسب مقررات تعیین شده از سوی بانک مرکزی در مهلت سه روز پس از دریافت موافقت اولیه انعقاد قرارداد ادغام از سوی بانک مرکزی، موضوع را طی اطلاعیه ای در سایت اینترنتی خود و در یک روزنامه دارای تیراژ حداقل 3000 نسخه به طبع برسانند.

ماده 89. انحلال شرکت سرمایه گذاری

پایه و اساس انحلال شرکت سرمایه گذاری عبارتند از:

- 1) برحسب اتخاذ تصمیم مجمع عمومی شرکای شرکت سرمایه گذاری (خود انحلالی)،
- 2) بی اعتبار شناخته شدن کامل مجوز،
- 3) ورشکستگی شرکت سرمایه گذاری.

ماده 90. انحلال شرکت سرمایه گذاری به تصمیم مجمع عمومی شرکاء (خود انحلالی)

1. مجمع عمومی شرکای شرکت سرمایه گذاری مجاز است پیرامون انحلال شرکت سرمایه گذاری تصمیم گیری نماید، مشروط بر این که شرکت سرمایه گذاری کلیه تعهدات ناشی از قراردادهای عرضه خدمات سرمایه گذاری را به انجام رسانده باشد و دارایی های کافی در جبران طلب های دیگر طلب کاران در اختیار داشته باشد.

2. در صورت انحلال شرکت سرمایه گذاری به تصمیم مجمع عمومی، از سوی این مجمع در مورد مراجعه به بانک مرکزی جهت جلب موافقت اولیه تصمیم گیری می شود. بر مبنای این تصمیم گیری شرکت سرمایه گذاری درخواستنامه دریافت موافقت اولیه انحلال ضمن پیوست اسناد و اطلاعات توجیه کننده انحلال که فهرست آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین می شود، به بانک مرکزی ارائه می نماید.

3. شورای بانک مرکزی در طی مهلت 90 روز درخواستنامه دریافت موافقت اولیه انحلال شرکت سرمایه گذاری را مورد بررسی قرار داده و پیرامون موافقت یا رد درخواستنامه تصمیم گیری می نماید.

4. بانک مرکزی می تواند به درخواستنامه اعلام موافقت اولیه انحلال شرکت سرمایه گذاری پاسخ رد بدهد، اگر بنا به نظر معقول شورای بانک مرکزی انحلال ممکن است سبب به خطر افتادن حقوق و منافع قانونی مشتریان شرکت سرمایه گذاری شود یا این که شرکت قادر به انجام شایسته تعهدات خود نخواهد شد.

5. در صورت اعلام موافقت اولیه انحلال شرکت سرمایه گذاری از سوی شورای بانک مرکزی، شرکت سرمایه گذاری اقدام به انجام شایسته کلیه تعهدات ناشی از قراردادهای عرضه خدمات سرمایه گذاری می نماید.

6. مجمع عمومی فقط پس از انجام شایسته کلیه تعهدات ناشی از قراردادهای عرضه خدمات سرمایه گذاری که با مشتریان خود منعقد نموده است می تواند پیرامون انحلال تصمیم گیری نماید.

7. شرکت سرمایه گذاری در طی مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون انحلال، درخواستنامه دریافت مجوز انحلال ضمن پیوست اسناد و اطلاعات توجیه کننده انحلال که فهرست آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین می شود، به بانک مرکزی ارائه می نماید.

8. شورای بانک مرکزی در طی مهلت 30 روز درخواستنامه دریافت مجوز انحلال شرکت سرمایه گذاری را مورد بررسی قرار داده و پیرامون موافقت یا رد درخواست نامه تصمیم گیری می نماید.

9. شورای بانک مرکزی مجاز است درخواستنامه دریافت مجوز انحلال را رد نماید، اگر تعهدات ناشی از عرضه خدمات سرمایه گذاری وجود داشته باشد یا این که شرکت سرمایه گذاری قادر به جبران و کفایت طلب های طلبکاران نخواهد بود.

10. شورای بانک مرکزی در صورت صدور مجوز انحلال، پیرامون لغو کامل مجوز عرضه خدمات سرمایه گذاری از سوی شرکت سرمایه گذاری نیز تصمیم گیری می نماید.

ماده 91. کمیسیون انحلال شرکت سرمایه گذاری

1. کمیسیون انحلال شرکت سرمایه گذاری در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون صدور مجوز انحلال شرکت سرمایه گذاری از سوی بانک مرکزی ایجاد می شود.

2. کمیسیون انحلال به منظور انحلال شرکت سرمایه گذاری، فروش اموال (دارایی های) آن و جبران طلب های قانونی طلبکاران ایجاد می شود.

3. کمیسیون انحلال حداقل متشکل از سه عضو می باشد. فقط اشخاص دارای صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب این قانون می توانند ریاست کمیسیون را بر عهده داشته باشند و عضو آن باشند.

4. تا تشکیل کمیسیون انحلال، صلاحیت و اختیارات کمیسیون انحلال بر عهده نهاد اجرایی شرکت سرمایه گذاری مورد نظر خواهد بود، اگر مطابق با اساسنامه شرکت سرمایه گذاری مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

5. از زمان ایجاد کمیسیون انحلال اختیارات مدیریت شرکت سرمایه گذاری تحت انحلال به کمیسیون مذکور منتقل می شود.

6. کمیسیون انحلال در مهلت 5 روز پس از ایجاد آن در باره انحلال شرکت سرمایه گذاری، مقررات ارائه ادعاها از سوی طلبکاران در مهلت حداقل 60 روز به اطلاع بانک مرکزی رسانده و اطلاعیه ای در یک روزنامه که در سطح کشور دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ باشد منتشر می نماید.
7. در صورت عدم ایجاد کمیسیون انحلال، آن بر اساس تصمیم شورای بانک مرکزی ایجاد می شود.

ماده 92. روال انحلال شرکت سرمایه گذاری

1. نهاد مدیریت شرکت سرمایه گذاری موظفند در مهلت سه روز پس از ایجاد کمیسیون انحلال، مهر و موم، سربرگ ها، اسناد، ارزش های مادی و غیره را به کمیسیون انحلال تحویل بدهد.
2. رئیس کمیسیون انحلال در مهلت سه روز پس از ایجاد کمیسیون انحلال جهت شمول عبارت «شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال» در عنوان شرکتی شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال به بانک مرکزی در خواستنامه ارائه می نماید. بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از دریافت درخواستنامه اقدام به انجام تغییرات در عنوان شرکت سرمایه گذاری؛ شامل عبارت «شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال»، می نماید.
3. کمیسیون انحلال موظف است در مهلت 15 روز پس از انجام تغییرات در عنوان شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال به موجب بند 2 ماده جاری، با افزودن عبارت «شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال» اقدام به تغییر مهر و موم و سربرگ های شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال نماید.
4. کمیسیون انحلال تا قبل از آغاز جبران و پرداخت ادعاهای طلبکاران:
 - (1) دارایی ها و بدهی های شرکت سرمایه گذاری را فهرست بندی و ارزیابی می نماید،
 - (2) اقدام به پیدا کردن کلیه طلبکاران شرکت سرمایه گذاری و انجام عملیات لازم در جهت وصول حساب های دریافتی شرکت سرمایه گذاری می نماید،
 - (3) اقدام به اجرای عملیاتی می نماید که موجودی های شرکت سرمایه گذاری را حتی المقدور با بهره بیشتری به فروش برساند،
 - (4) اقداماتی در جهت تامین اجرای تعهدات موجود در قبال شرکت سرمایه گذاری در دست می گیرد،
 - (5) اتخاذ تصمیم پیرامون مقررات توزیع مانده موجودی ها بین شرکاء پس از انجام تعهدات شرکت سرمایه گذاری.

5. کمیسیون انحلال در مهلت 7 روز پس از پایان مهلت ارائه ادعاهای طلبکاران، اقدام به تنظیم ترازنامه موقت انحلال و نشر آن در یک روزنامه دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ در سطح کشور می نماید، که شامل اطلاعات ذیل می باشد:

(1) پیرامون ترکیب اموال شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال،

(2) پیرامون فهرست ادعاهای ارائه شده از سوی طلبکاران، از جمله: جمع کل مبلغ ادعاهای منعکس شده در ترازنامه شرکت سرمایه گذاری یا ارائه شده به شرکت سرمایه گذاری، مقدار مبلغ منظور شده به هر طلبکار و به توالی تامین رضایت ادعاها که به موجب این قانون وضع شده است و همچنین فهرست مجزای ادعاهایی که رد شده است،

(3) پیرامون نتایج بررسی ادعاهای ارائه شده از سوی طلبکاران،

(4) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

6. کمیسیون انحلال موظف است یک نسخه از روزنامه ای که در آن ترازنامه موقت انحلال به چاپ رسیده است در روز انتشار به بانک مرکزی ارائه نماید. بانک مرکزی مجاز است کمیسیون انحلال را ملزم به انتشار ترازنامه موقت انحلال در یک روزنامه دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ در سطح کشور نماید.

7. کمیسیون انحلال ادعاهای طلبکاران را به توالی وضع شده به موجب ماده 93 این قانون مطابق با ترازنامه موقت انحلال و از روز انتشار آن جبران می نماید.

(اصلاح ماده 92 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 145- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 72- ن)

ماده 93. توالی تامین رضایت ادعاها

1. تعهدات تامین شده بوسیله وثیقه در خارج از نوبت و از طریق وجه بدست آمده از فروش موضوع تحت وثیقه که بعنوان تامین تعهد مد نظر بوده است جبران می شود. اگر ارزش تعهد بیش از ارزش فروش موضوع وثیقه تامین کننده تعهد مورد نظر باشد، در این صورت آن بخشی که امکان تامین آن بوسیله وثیقه میسر نباشد، اشتراکاً با تعهداتی که در قبال سایر طلبکاران وجود دارد جبران می شود.

2. تعهدات شرکت سرمایه گذاری به حساب دارایی های انحلال و به ترتیب نوبت ذیل تسویه حساب می شوند:

(1) نخست: هزینه های لازم در اجرای اختیارات وضع شده به موجب این قانون از سوی کمیسیون انحلال، از جمله: حقوق رئیس و اعضای کمیسیون انحلال و پرداخت های برابر با آن،
(2) دوم: ادعاهای ناشی از قراردادهای عرضه خدمات سرمایه گذاری و غیر اصلی،

3) سوم: ادعاهای شامل نشده در نوبت های اول، چهارم، پنجم و ششم،

4) چهارم: تعهدات شرکت های سرمایه گذاری برابر بودجه دولتی و محلی،

5) پنجم: ادعاهای ناشی از وام های فرعی،

6) ششم: ادعاهای شرکای شرکت سرمایه گذاری.

3. از میان طلبکاران شامل نوبت های دوم، سوم و پنجم در توالی تامین رضایت ادعاهای طلبکاران شرکت سرمایه گذاری تعیین شده در بند 2 ماده جاری، شرکای شرکت سرمایه گذاری، اقربای نسبی و سببی شرکای شرکت سرمایه گذاری و شرکت سرمایه گذاری مستثنی می باشند که جبران تعهدات شرکت در قبال آنان در نوبت ششم صورت خواهد گرفت.

4. طلبکاران هم نوبت از حقوق برابر در تامین رضایت ادعاهایشان برخوردار هستند. ادعاهای طلبکاران هم نوبت پس از تامین رضایت کامل کلیه ادعاهای نوبت قبلی تامین می شوند.

5. در صورت مردود شناختن ادعاهای طلبکار یا خودداری از بررسی آنها از سوی کمیسیون انحلال، طلبکار مجاز است تا تصویب ترازنامه موقت انحلال شرکت سرمایه گذاری از عملکرد کمیسیون انحلال شکایت نماید. بنحوی که اگر ادعای طلبکار در آن نوبتی قابل تامین باشد که کمیسیون انحلال در حال تامین رضایت ادعاها در همان نوبت باشد، در این صورت دادگاه می تواند تامین رضایت ادعاها در طی نوبت مذکور را تا اتخاذ تصمیم به حال تعلیق درآورد.

6. اگر طلبکار پس از انقضای مهلت ارائه ادعاهای طلبکاران ادعایی ارائه کرده باشد، در این صورت ادعای وی به حساب آن دارایی های انحلالی که پس از تامین رضایت ادعاهایی که به موقع ارائه شده اند باقی خواهد ماند، تامین خواهد شد.

7. اگر طلبکار ادعا ارائه کرده و به ثبت رسیده از سوی کمیسیون انحلال تا آخرین روز مهلت اعلام شده در یک روزنامه دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ در سطح کشور از سوی کمیسیون انحلال؛ در خصوص تامین رضایت ادعاهای نوبت مورد نظر، برای دریافت ادعای خود حضور بهم نرساند، در این صورت دارایی ها یا اموال اختصاص داده شده به چنین طلبکاری به مقرر قانون بعنوان سپرده یا امانت به سردفتر تحویل داده می شود.

8. قبل از آغاز تامین رضایت هر نوبت کمیسیون انحلال در یک روزنامه دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ در سطح کشور اطلاعاتی پیرامون محل، نحوه و مهلت های تامین رضایت ادعاها نوبت مورد نظر منتشر می نماید. اطلاعات اصلی پیرامون محل، نحوه و مهلت های تامین رضایت ادعاها و همچنین انجام تغییرات در آنها یک روز پس از انتشار آنها در یک روزنامه دارای حداقل 3000 نسخه تیراژ در سطح کشور اعتبار قانونی بدست می آورند.

9. مهلت تامین رضایت ادعاهایی که شامل نوبت دوم بند 2 ماده جاری می باشد حداقل به مدت 21 روز می باشد. از دست دادن مهلت تعیین شده جهت تامین رضایت ادعاها با هیچ عذری قابل بازبینی نخواهد بود.

10. ادعاهای مردود شناخته شده از سوی کمیسیون انحلال، چنانچه طلبکار در دادگاه شکایتی نداشته باشد و همچنین ادعاهایی که بر اساس حکم دادگاه مردود شناخته شده باشند، بخشوده شده محسوب خواهند شد.

(اصلاح ماده 93 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/02/28 (1389/12/09) شماره 59- ن)

ماده 94. نظارت بر کمیسیون انحلال و گزارش حسابدگی

1. به منظور اجرای نظارت بر روند انحلال شرکت سرمایه گذاری بانک مرکزی می تواند برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» در شرکت سرمایه گذاری بازرسی بعمل آورد.

2. کمیسیون انحلال موظف است برحسب مقررات، نحوه، تناوب و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی گزارشات حسابدگی به بانک مرکزی ارائه نماید.

3. کمیسیون انحلال موظف است برحسب مقررات و نحوه وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به صورت دوره ای و حداقل یکبار در ماه، اطلاعاتی در باره عملکرد خود در یکی از روزنامه هایی که در سطح کشور حداقل 3000 نسخه تیراژ داشته باشد منتشر نماید.

4. بانک مرکزی مجاز است از کمیسیون انحلال بخواهد تا هرگونه اطلاعات در خصوص عملکرد آن کمیسیون را در اختیار بگذارد.

ماده 95. تصویب ترازنامه انحلال. پایان کار کمیسیون انحلال

1. کمیسیون انحلال پس از پایان کار انجام محاسبه ها با طلبکاران، ترازنامه انحلال را تنظیم نموده و در مهلت سه روز پس از تصویب آن در مجمع عمومی شرکای شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال به بانک مرکزی ارائه می نماید.

2. بانک مرکزی در مهلت ده روز پیرامون تایید یا رد ترازنامه انحلال با ذکر علل رد آن تصمیم گیری می نماید. بانک مرکزی در صورتی تایید ترازنامه انحلال را رد می نماید که کمیسیون انحلال الزامات این قانون را نقض کرده باشد.

3. در صورت عدم تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، کمیسیون انحلال در طی مهلت 10 روز علل عدم تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی را رفع نموده و پس از تصویب آن از سوی مجمع عمومی شرکای شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال، پیرامون تایید آن درخواستنامه جدیدی را به بانک مرکزی ارائه می نماید. بانک مرکزی به مقرر بند 2 ماده جاری درخواستنامه فوق را مورد بررسی قرار می دهد.

4. در طی مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، بانک مرکزی در دفتر ثبت شرکت های سرمایه گذاری پیرامون حذف شرکت سرمایه گذاری از دفتر ثبت مندرجاتی را به ثبت می رساند که پس از آن شرکت سرمایه گذاری منحل شده و فعالیت آن توقف یافته محسوب خواهد شد. بانک مرکزی مراتب را به اطلاع نهاد انجام دهنده ثبت دولتی اشخاص حقوقی می رساند.

5. در طی مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم در خصوص تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، کمیسیون انحلال برحسب مقررات و نحوه وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی پیرامون انحلال شرکت سرمایه گذاری اطلاعیه صادر می نماید، که پس از آن تعهدات کمیسیون انحلال در رابطه با انحلال شرکت سرمایه گذاری انجام یافته محسوب می شود.

ماده 96. حق الزحمه عضو کمیسیون انحلال

1. حق الزحمه عضو کمیسیون انحلال به حساب اموال شرکت سرمایه گذاری در حال انحلال صورت می پذیرد.
2. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود میزان حق الزحمه عضو کمیسیون انحلال را تعیین نماید.

فصل 10. اطلاعات اداری. همکاری بانک مرکزی و جمع آوری اطلاعات

(ویرایش عنوان فصل به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210-ن)

ماده 97. اطلاعات اداری

1. به تعریف این قانون هر گونه اطلاعات پیرامون حساب های مشتری که برای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری (از جمله: برای سپرده گذاری مرکزی) در ارتباط با سرویس دهی مشتری آشکار شده باشد، اطلاعات پیرامون انجام عملیات برحسب ابلاغ مشتری و به نفع وی و همچنین اسرار تجاری و اداری مشتری، اطلاعات پیرامون هر نوع طرح برنامه یا تدوین آن، اختراع، نمونه طرح صنعتی یا مدل سودمند و هر گونه اطلاعات در باره وی که مشتری در نظر داشته است آن را مخفی نگه دارد و شخص

عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری از آن مطلع بوده است یا می بایستی از آن مطلع بوده باشد، اطلاعات اداری (منبع نیز اطلاعات) محسوب می شود.

2. اطلاعاتی که به مقرر بند 1 ماده جاری در ارتباط با انجام نظارت بر اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و در خصوص مشتریان آنها در اختیار بانک مرکزی قرار داده می شوند، اطلاعات اداری بشمار می روند.

ماده 98. انتشار اطلاعات اداری

1. انتشار اطلاعات اداری از سوی شخص، نهاد دولتی یا مقام رسمی که اطلاعات مذکور با داشتن اعتماد به آنان سپرده شده است و یا در رابطه با انجام خدمت یا امور شغلی از آنها مطلع شده اند یا به مقرر این قانون در اختیار آنان گذاشته شده است، بجز موارد قید شده در بند 2 ماده جاری، ممنوع می باشد. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، رئیس یا خدمه آن موظفند هرگونه درخواست مبنی بر در اختیار گذاشتن اطلاعات اداری را رد نمایند، اگر درخواست مذکور مطابق با مفاد این قانون ارائه نشده باشد.

انتشار اطلاعات اداری عبارت است از انتشار اطلاعات مذکور (یا هرگونه رسانه آن) بصورت شفاهی یا کتبی از طریق رسانه های خبری جمعی یا طرق دیگر، آگاهی یافتن اشخاص ثالث از آن، فراهم ساختن امکانات برای اشخاص ثالث که بطور مستقیم یا غیرمستقیم به چنین اطلاعاتی دسترسی پیدا کنند (اجازه دادن، عدم ممانعت یا فراهم کردن امکان انتشار آنها در پی نقض مقررات حفاظت از اطلاعات مذکور).

2. موارد ذیل انتشار اطلاعات اداری محسوب نمی شود و به مقرر بند 1 ماده جاری ممنوع نمی باشد:

1) اعلام یا در اختیار گذاشتن اطلاعات اداری از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری به اشخاص و سازمان های انجام دهنده و عرضه کننده خدمات مشاوره حقوقی، حسابداری و غیره یا عرضه خدمات نمایندگی به شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری یا انجام برخی امور مشخص، اگر برای عرضه خدمات یا انجام امور مذکور ضروری باشد و اگر اشخاص و سازمان های فوق الذکر کتباً به حفظ اطلاعات مورد نظر و خود داری از انتشار آنها متعهد شده باشند،

2) انتشار اطلاعات از سوی مشتری شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری که فقط مربوط به همین مشتری باشد یا بر اساس اجازه کتبی یا اجازه شفاهی داده شده در دادگاه از طرف وی،

3) ارائه اطلاعات اداری به بانک مرکزی در حین اجرای نظارت بر اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری. بانک مرکزی مجاز است در طی نظارت بر اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری اطلاعات مربوط به مشتریان اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری دریافت و با آنها آشنا شود، اگر

اطلاعات مذکور برای ارزیابی وامی، سرمایه گذاری ها و سایر دارایی ها یا نظارت و اهداف دیگر وضع شده به موجب این قانون ضروری باشد،

4) رایۀ اطلاعات اداری مطابق با الزامات آیین دادرسی مدنی و آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان،

5) رایۀ اطلاعات مندرج در دفتر فهرست صاحبان اوراق بهادار اسمی به صادر کننده در موارد مقرر در قانون و سایر اسناد حقوقی، یا به شخص پیشنهاد کننده تحویل اوراق بهادار به مقرر این قانون،

6) رایۀ اطلاعات به نهادهای مالیاتی بر حسب مقررات و محتوایی که اشتراکاً توسط بانک مرکزی و نهاد مالیاتی بر اساس قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون مالیات ها» وضع شده است؛ در خصوص حساب های اوراق بهادار افتتاح شده مشتری از سوی سپرده گذاری مرکزی و اشخاص دارای حق مدیریت دفتر فهرست صاحبان اوراق بهادار و صاحبان اوراق سهام شرکت سهامی،

7) رایۀ اطلاعات در خصوص معاملات انجام شده با اوراق بهادار از سوی سپرده گذاری مرکزی به نهادهای مالیاتی، فقط بر اساس حکم دادگاه که بر حسب مقررات پیش بینی شده به موجب آیین دادرسی مدنی و آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان صادر شده باشد،

8) تبادل اطلاعات معلوم گردیده بین صندوق سرمایه گذاری، سرپرست و امانت دار؛ در خصوص اوراق بهادار صندوق سرمایه گذاری یا اوراق بهادار متعلق به شرکت کننده آن؛ صادر شده از سوی صندوق، در طی مدت اداره صندوق سرمایه گذاری یا امانت داری دارایی های آن، بغیر از موارد تعیین شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق بازنشستگی»،

9) اطلاعات دریافتی یا رایۀ اسناد به بانک مرکزی در حین انجام ممیزی از سوی شخص انجام دهنده ممیزی در موارد مقرر در قانون،

10) رایۀ اطلاعات اداری به نهادهای ذیصلاح کشور خارجی بر اساس قانون و قراردادهای بین المللی و مقررات وضع شده به موجب قراردادهای همکاری.

(اصلاح ماده 98 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/06/24 (1389/04/03) شماره 102- ن، قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن، قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/12/30) شماره 23- ن، قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210- ن)

ماده 99. وظیفۀ حفظ اطلاعات اداری

1. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظفند مطابق با بندهای 2 و 3 این ماده اطلاعات اداری را حفظ نمایند.

2. روسای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، پرسنل آن، اشخاصی که در گذشته بعنوان رئیس یا کارمند در آن مشغول بوده اند و همچنین اشخاص و سازمان هایی که خدماتی (کارهایی) به شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری ارائه می نمایند یا قبلاً خدماتی را ارائه نموده اند مجاز به نشر اطلاعات اداری که در ارتباط با انجام امور و برحسب اعتماد به آنان در اختیار آنان قرار گرفته یا درباره آنها اطلاع یافته اند، و همچنین استفاده های شخصی از آنها یا مستقیماً و بطور غیرمستقیم فراهم سازی امکانات جهت استفاده از آنها توسط اشخاص ثالث نمی باشند (اجازه دادن، عدم ممانعت یا فراهم کردن امکان انتشار آنها در پی نقض مقررات حفاظت از اطلاعات مذکور).

3. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظفند اقدام به تهیه امکانات و تجهیزات فنی و تعیین چنان مقررات سازمانی که برای حفاظت و نگهداری از اطلاعات اداری لازم باشد، بنمایند.

ماده 100. رایۀ اطلاعات اداری

1. ارائه اطلاعات اداری به نهادهای دولتی، مقامات رسمی و شهروندان در موارد و اساس و پایه وضع شده در این قانون، شامل رایۀ گزارشات شفاهی یا کتبی اطلاعات مذکور می باشد.

2. شخصی که در اعتماد به وی اطلاعات اداری به وی سپرده شده است و یا در ارتباط با انجام امور خدماتی خود از آنها اطلاع یافته است (بغیر از شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری) مجاز به رایۀ آنها به اشخاص دیگر نمی باشد. در اختیار گذاشتن اطلاعات اداری مربوط به مشتریان اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری که در پی انجام نظارت بر اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری بر بانک مرکزی معلوم می گردد فقط می تواند مطابق با بند 1 ماده جاری انجام شود.

3. از سوی بانک مرکزی ارائه اطلاعات اداری به نهادهای ذیصلاح کشور خارجی برحسب مقررات و اهداف تعیین شده در قانون صورت می گیرد.

(اصلاح ماده 100 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210- ن)

ماده 101. رایۀ اطلاعات اداری در ارتباط با پرونده های مدنی و کیفری

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری اطلاعات اداری لازم در ارتباط با پرونده های مدنی را فقط بر اساس تصمیم دادگاه که برحسب مقررات وضع شده به موجب آیین دادرسی مدنی جمهوری ارمنستان اتخاذ می شود در اختیار می گذارد، که در آن می بایستی شخص و اطلاعات مربوط به آن که جهت رایۀ مد نظر است قید بشوند.

2. رایۀ اطلاعات اداری در ارتباط با پرونده های کیفری بر اساس آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان تنظیم می شود.

3. رایۀ اطلاعات اداری در خصوص دیگر اشخاصی که در تصمیم اتخاذ شده بر اساس تصمیم وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری ذکر نشده اند، ممنوع می باشد.

ماده 102. رایۀ اطلاعات اداری به وارثین مشتریان (وارثین حقوقی)

از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری رایۀ اطلاعات اداری به وارثین مشتریان (وارثین حقوقی) برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون مدنی جمهوری ارمنستان صورت می گیرد.

ماده 102.1. همکاری بین المللی بانک مرکزی و همکاری با اشخاص

1. بانک مرکزی به منظور اجرای اختیارات و صلاحیت های وضع شده به موجب قانون و تحقق امور خود در زمینه بازار اوراق بهادار با نهادهای ذیصلاح کشور خارجی و همچنین با سازمان های بین المللی از طریق انعقاد قراردادهای بین المللی یا قراردادهای همکاری و در صورت نبود آنها بر اساس عرف بین المللی و پذیرفته شده، همکاری می نماید.

2. بانک مرکزی به ابتکار خود یا بر اساس استعلام و مبتنی بر مقررات وضع شده در قانون، اطلاعاتی را با نهادهای ذیصلاح کشور خارجی (شامل اسناد و مدارک) از جمله: اطلاعات محرمانه وضع شده به موجب قانون (بجز اسرار دولتی و اداری وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون اسرار دولتی و اداری») که بر اساس تعهدات ناشی از قرارداد بین المللی یا قرارداد همکاری حفظ محرمانه بودن آنها رعایت می شود، مبادله می نماید. اطلاعات مذکور به منظور تنظیم و نظارت بر بازار اوراق بهادار، مبارزه علیه سوءاستفاده های انجام شده در بازار اوراق بهادار یا همکاری بین المللی در زمینه حمایت از منافع سرمایه گذاران در بازار اوراق بهادار مورد استفاده قرار می گیرند.

3. بانک مرکزی می تواند دریافت استعلام های حاوی اسرار از سوی نهادهای ذیصلاح کشور خارجی و همچنین اطلاعات حاوی آنها را در موارد ذیل آشکار نماید:

(1) جهت منظورهای پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده جاری،

(2) بر حسب موافقت نهاد ذیصلاح خارجی استعلام شده و اطلاعات درخواست شده.

4. بانک مرکزی می تواند اطلاعات حاوی اسرار وضع شده به موجب قانون (بجز اسرار دولتی و اداری وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون اسرار دولتی و اداری») در اختیار نهادهای ذیصلاح کشور خارجی بگذارد، مشروط بر این که می بایستی الزامات حفظ محرمانه بودن آنها به موجب قانونگذاری جمهوری ارمنستان رعایت شوند، اگر الزامات مذکور از الزامات حفظ محرمانه بودن آنها که به موجب قوانین و اسناد حقوقی کشور خارجی همکار وضع شده اند شدیدتر باشند.

5. بانک مرکزی ارایه اطلاعات به نهادهای ذیصلاح کشور خارجی را رد می نماید، اگر:

- (1) ارایه اطلاعات تاثیر منفی بر استقلال، امنیت و نظم عمومی داشته باشد،
 - (2) اطلاعات مورد نظر اسرار دولتی و اداری بشمار بروند،
 - (3) ارایه آنها منجر به نقض الزامات پیش بینی شده به موجب قانونگذاری جمهوری ارمنستان شود،
 - (4) بنا به نظر معقول بانک مرکزی آنها برای اهداف پیش بینی شده در بند 2 ماده جاری مورد استفاده قرار نخواهند گرفت،
 - (5) در قبال شخص مندرج در استعلام با همان موارد در جمهوری ارمنستان پرونده کیفری تشکیل شده باشد، یا اگر همان شخص با همان موارد در جمهوری ارمنستان به مقرر قانون تحت پیگرد قرار گرفته باشد و مادامیکه نهاد ذیصلاح کشور استعلام کننده اطمینان نداده باشد که اطلاعات مورد درخواست برای اعمال پیگرد و پاسخگویی دیگری بغیر از پیگردی که به موجب قانون جمهوری ارمنستان اعمال شده است، ضروری می باشد.
 6. در صورت رد درخواست ارایه اطلاعات، بانک مرکزی باید مراتب را بصورت کتبی با ارایه علل رد آن به اطلاع نهاد استعلام کننده برساند.
 7. به منظور تبادل اطلاعات بانک مرکزی می تواند با نهادهای ذیصلاح کشور خارجی قراردادهای همکاری یا موافقت نامه های دیگر منعقد نماید.
 8. جهت جلوگیری یا بررسی سوءاستفاده ها در بازار اوراق بهادار و همچنین در صورت لزوم دسترسی به اطلاعات مورد مبادله در موارد پیش بینی شده به موجب قرارداد بین المللی یا قرارداد همکاری (از جمله: اسناد و مدارک و (یا) کپی آنها)، بانک مرکزی با اشخاص حقیقی و حقوقی همکاری می نماید که بر اساس درخواستنامه کتبی بانک مرکزی اطلاعات و اسناد ضروری را در اختیار می گذارند.
- (اصلاح ماده 102.1 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210-ن)

بخش 4. بازار تنظیمی

فصل 11. مجوز انجام فعالیت

ماده 103. مجوز فعالیت

1. شرکت سهامی که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون مجوز فعالیت اپراتوری بازار مورد تنظیم (منبعد در این فصل مجوز) دریافت کرده است اپراتور بازار تنظیمی بشمار می رود.
2. سازماندهی خرید و فروش اوراق بهادار بدون مجوز صادر شده برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون ممنوع می باشد. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز به انجام معامله با هر

نوع اوراق بهادار، با استفاده از هر وسیله بازاری در جمهوری ارمنستان نمی باشند، اگر سازمان دهنده بازار مورد نظر دارای مجوز تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری نباشد.

3. مجوز بر اساس مصوبه بانک مرکزی صادر یا لغو می شود. مجوز منحصرأ برحسب مقررات وضع شده در این قانون لغو می گردد. در صورتی که برابر قوانین دیگر مفادی دیگری در خصوص لغو مجوز وضع شده باشد، مفاد این قانون عمل خواهند کرد.

4. هر بازار تنظیمی فقط یک اپراتور می تواند داشته باشد.

5. اپراتور مجاز به سازماندهی تجارت عمومی ارز خارجی برحسب قانون، اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس قانون و مطابق با الزامات وضع شده به موجب مقررات بازار می باشد. در چنین مواردی اپراتور همچنین مجاز به تعیین و تسویه (کلیرینگ) تعهدات متقابل (ادعاها) که در نتیجه معاملات منعقد شده در طی تجارت عمومی ارز خارجی بوجود آمده است، می باشد.

6. اپراتور بر اساس این قانون و برحسب مقررات و موارد وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت کاهش ریسک های بوجود آمده در طی تجارت ارز خارجی، صندوق ضمانت ایجاد می نماید. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود میزان، ترکیب و شرایط شکل گیری و استفاده از صندوق ضمانت را وضع نماید.

7. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود به اپراتور اجازه بدهد تا انواع فعالیت های مکملی که ارتباط تنگاتنگی با فعالیت پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری دارند، داشته باشد و در صورت لزوم الزامات مکمل برای اجرای آنها وضع نماید.

8. از سوی اپراتور انجام فعالیتی که ارتباطی با سازماندهی بازار نداشته یا هر نوع فعالیت دیگری که مربوط به سازماندهی بازار بوده ولی بنا به نظر معقول بانک مرکزی می تواند مانع روال عادی فعالیت بازار بشود، مجاز نمی باشد، اگر مطابق اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده به موجب بند 7 ماده جاری مورد دیگری وضع نشده باشد.

9. شخص فاقد مجوز مندرج در بند 1 ماده جاری (گروه اشخاص) مجاز به استفاده عبارت های «بازار تنظیمی اوراق بهادار»، «بورس اوراق بهادار» و شکل های صرفی و اشتقاقی و ترجمه آنها در عنوان یا آگهی های خود نمی باشد.

10. اگر بانک مرکزی اقدام به اجرای عملکردهای سازماندهی تجارت با اوراق بهادار صادر شده از سوی جمهوری ارمنستان یا بانک مرکزی بنماید، مفاد این بخش شامل حال آن نخواهد شد.

ماده 104. ثبت اپراتور و صدور مجوز

1. برای ثبت دولتی اپراتور و صدور مجوز، موسسین آن مطابق با فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نمایند:

(1) درخواستنامه ثبت و صدور مجوز،

(2) برنامه تجاری اپراتور،

(3) اساسنامه اپراتور مصوب مجمع موسس در 6 نسخه،

3.1) درخواستنامه ثبت عنوان شرکتی اپراتور که الزامات مورد ارائه به آن، فهرست اسناد و مدارک مورد ارائه به همراه آن و همچنین روابط مربوط به بررسی درخواستنامه و ثبت عنوان شرکتی و تغییرات آن برحسب مقرراتی که مشترکاً توسط بانک مرکزی و نهاد تام الاختیار دولت وضع می شود، تنظیم می شود،

(4) اطلاعات در باره سهامداران اپراتور (شرکاء)،

(5) تصویبنامه مجمع موسس اپراتور پیرامون انتصاب روسای اپراتور،

(6) اطلاعات پیرامون روسای اپراتور، نمونه امضای روسا به تصدیق سردفتر، کپی گواهی صلاحیت حرفه ای آنان،

(7) اسناد و مدارک وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده از سوی بانک مرکزی برای اساس این قانون، جهت دریافت مجوز اولیه مشارکت قابل توجهی اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در اپراتور،

(8) طرح پیش نویس قوانین و مقررات بازار،

(9) قبض رسید پرداخت سرمایه اساسنامه ای اپراتور به حساب افتتاح شده در بانک مرکزی یا در یکی از بانک های فعال در خاک جمهوری ارمنستان،

(10) قرارداد منعقد با سپرده گذاری مرکزی به منظور تامین اجرای تعهدات ناشی از معاملات منعقد شده در بازار مورد نظر،

(11) توافقنامه های اولیه شرکت در تجارت که حداقل با پنج شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری منعقد شده باشد،

(12) قبض رسید پرداخت عوارض،

(13) سایر اسناد و مدارک تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی می تواند اطلاعات و اسناد مکملی را که برای ارزیابی قابلیت اطمینان اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری لازم باشد درخواست نماید. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند برای شرکای قابل توجه غیر مقیم و روسا استثنائاتی را در خصوص ارائه برخی

اسناد و اطلاعات مندرج در بند 1 ماده جاری قائل شود، اگر امکان ارائه چنین اسناد و اطلاعاتی برحسب قانون کشور مورد نظر محدود باشد یا در قبال شخص مورد نظر غیر قابل اعمال باشد.

3. اگر در طی بررسی درخواست نامه تغییراتی در اطلاعات مندرج در اسناد ارائه شده با درخواستنامه صورت گرفته باشد، درخواست کننده موظف خواهد بود تا اتخاذ تصمیم در خصوص ثبت و صدور مجوز یا رد ثبت و صدور مجوز از سوی بانک مرکزی اطلاعات تغییر یافته را نیز ارائه نماید. در این صورت، درخواستنامه از زمان دریافت اسناد و تغییرات انجام شده در اطلاعات از سوی بانک مرکزی ارائه شده محسوب خواهد شد.

(اصلاح ماده 104 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 145- ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 151- ن)

ماده 105. اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت و صدور مجوز

1. بانک مرکزی پیرامون ثبت اپراتور و صدور مجوز، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی بوده و پایه اساس رد ثبت اپراتور و صدور مجوز متکی بر این قانون وجود نداشته باشد، تصمیم گیری می نماید.

2. بانک مرکزی موظف است در طی مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون انجام ثبت و صدور مجوز، پروانه ثبت و مجوز را به اپراتور تحویل دهد.

3. بانک مرکزی در طی مدت دو ماه پس از دریافت درخواستنامه اقدام به ثبت و صدور مجوز اپراتور نموده یا ثبت و صدور مجوز آن را رد می نماید.

4. بانک مرکزی همزمان با اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت و صدور مجوز مقررات بازار را به مقرر این قانون به ثبت می رساند.

5. بانک مرکزی ظرف مدت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت اپراتور مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت اپراتور به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

6. اپراتور پس از ثبت در بانک مرکزی هویت شخص حقوقی بدست می آورد.

ماده 106. پایه و اساس رد ثبت و صدور مجوز

بانک مرکزی می تواند ثبت اپراتور و صدور مجوز را رد نماید، اگر:

1) اسناد و مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در آنها اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

- (2) روسای اپراتور واجد شرایط تعیین شده برحسب الزامات این قانون و الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس ماده 114 این قانون از سوی بانک مرکزی نباشند،
- (3) اپراتور واجد شرایط الزامات سازماندهی بازار که برحسب این قانون و سایر اسناد حقوقی وضع شده اند نباشد،
- (4) اساسنامه اپراتور با قانون مغایرت داشته باشد،
- (5) مقررات بازار مغایر با این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن باشد، یا مفاد آن دقیق و صریح نباشد که به سبب آن ممکن است روال عادی فعالیت بازار یا منافع سرمایه گذاران با خطر روبرو شود،
- (6) بانک مرکزی حتی یک مورد از درخواست های دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه در اپراتور را رد نماید،
- (7) برنامه تجاری ارائه شده مطابق با این قانون و الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس ماده 108 این قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است، نباشد،
- (8) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که با عملکرد به وقف برنامه، اپراتور قادر به تامین روال عادی فعالیت بازار نخواهد بود،
- (9) بنا به نظر معقول بانک مرکزی عملکرد موسسین اپراتور یا اقربای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار منفی آنان یا نبود تجربه در زمینه مالی می تواند منافع مشتریان را به خطر اندازد یا مانع روال عادی سازماندهی بازار از سوی اپراتور یا اجرای درست نظارت از سوی بانک مرکزی بشود،
- (10) حداقل مقدار سرمایه اساسنامه ای که از سوی بانک مرکزی تعیین شده است پرداخت نشده باشد.

ماده 107. عوارض دولتی

برای دریافت مجوز مندرج در بند 1 ماده 103 این قانون بر حسب مقررات و مقدار تعیین شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «بیرامون عوارض دولتی» عوارض دولتی وصول می شود.

ماده 108. برنامه تجاری اپراتور

1. برنامه تجاری برای سه سال آتی تنظیم می شود و می بایستی شامل برقراری سیستم های تجاری، اطلاع رسانی و سایر سیستم ها از سوی اپراتور، ساختار سازمانی مراجعه کننده، فناوری های اطلاعاتی مورد ارائه از سوی وی و سایر تجهیزات فنی، و همچنین توصیف جزئیات شاخص های اقتصادی آنها و سایر اطلاعات تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.

2. اپراتور در حین اجرای فعالیت برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص اجرای برنامه تجاری که در طی مراحل ثبت و صدور مجوز ارائه کرده است گزارش حسابداری ارائه می نماید.

3. اپراتور موظف است برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برنامه تجاری عملکرد سه ساله و تغییرات انجامی در آن را به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 109. لغو مجوز در صورت انحلال شرکت، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و سایر موارد وضع شده در قانون

شورای بانک مرکزی مجوز اپراتور را نه بعنوان اعمال مجازات؛ بر اساس انحلال، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و سایر موارد وضع شده در قانون لغو می نماید.

ماده 110. لغو مجوز و پیامدهای حقوقی آن

1. مجوز می تواند در صورتی لغو شود، اگر:

- 1) اپراتور در مدت 12 ماه پس از دریافت مجوز فعالیت سازماندهی بازار را اجرا ننماید،
- 2) پایه و اساس تعیین شده به موجب ماده 106 این قانون آشکار شده باشند،
- 3) اپراتور در اقدام به دریافت مجوز اطلاعات همراه کننده یا غیر قابل اطمینان یا مدارک جعلی به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،
- 4) اپراتور اطلاعات همراه کننده یا اطلاعات نا موثق یا اسناد و مدارک جعلی انتشار یا به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،
- 5) اپراتور یا مدیران آن متوالیاً مرتکب تخلفات قابل توجهی (دو یا بیشتر از دو مورد) در این قانون، قوانین دیگر و اسناد حقوقی تصویبی بر اساس آنها و همچنین در الزامات قواعد بازار شده باشند،
- 6) اپراتور برابر این قانون تکالیف محول شده از سوی بانک مرکزی را در مهلت یا میزان تعیین شده به انجام نرسانده باشد،

7) حد نصاب سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی تعیین شده بر حسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را به مقدار تعیین شده بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض کرده باشند.

2. در صورت آشکار شدن پایه و اساس تعیین شده به موجب تبصره 2 بند 1 ماده جاری بانک مرکزی می تواند به اپراتور توصیه نماید تا در یک مهلت مشخص اقدام به رفع پایه و اساس لغو مجوز نماید.

3. مجوز می تواند بر اساس درخواست اپراتور لغو گردد، اگر مطابق این قانون مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

4. شورای بانک مرکزی مجاز است درخواست تعلیق یا لغو داوطلبانه مجوز اپراتور را رد نماید، اگر:

(1) تعلیق مجوز فعالیت، بازار اوراق بهادار را از تنها خدمات دارای اهمیت حیاتی محروم خواهد ساخت،

(2) تعلیق فعالیت مجوز منجر به ایجاد تزلزل، بحران و اختلالات مهمی در فعالیت منظم بازار گردد و تهدیدات واقعی متوجه آن سازد.

5. بانک مرکزی در ظرف 30 روز پس از دریافت درخواستنامه مندرج در بند 3 ماده جاری، در خصوص لغو مجوز یا رد درخواست تصمیم گیری نماید.

6. در صورت لغو مجوز آن بایستی در طی مهلت سه روز به بانک مرکزی عودت داده شود.

7. از روز به اجرا درآمدن تصمیم لغو مجوز، اپراتور از حق سازماندهی بازار منع گردیده و به مقرر قانون مشمول انحلال خواهد بود.

8. تصمیم اتخاذ شده توسط شورای بانک مرکزی در خصوص لغو مجوز مبتنی بر پایه و اساس ماده جاری، بلافاصله منتشر می شود. تصمیم مذکور از زمان انتشار آن، اگر زمان دیگری در آن تعیین نشده باشد، لازم الاجرا می گردد.

9. رونوشت تصمیم شورای بانک مرکزی پیرامون لغو مجوز ظرف مهلت سه روز در اختیار اپراتور گذاشته می شود. رسیدگی به شکایت ارایه شده علیه تصمیم شورای بانک مرکزی در دادگاه مانع عملکرد تصمیم مذکور نخواهد شد.

ماده 111. مدیریت ریسک های عملیاتی

1. سیستم های اطلاع رسانی و سایر سیستم های مورد استفاده از سوی اپراتور برای اجرای معاملات و ثبت اطلاعات در خصوص آنها بایستی مطمئن باشند و حتی المقدور ریسک های عملیاتی بازاری و شرکت کنندگان بازار را به حداقل برسانند.

2. بانک مرکزی مجاز است بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی خود حداقل الزامات فنی و معیارهای ایمنی سیستم های مندرج در بند 1 ماده جاری را وضع نماید.

3. اپراتور موظف است برای اداره ریسک های عملیاتی و مدیریتی اقدام به تامین امکانات کافی جهت نظارت و کنترل داخلی نماید.

ماده 112. سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی اپراتور

1. حداقل مقدار سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی اپراتور و مقررات محاسبه آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.
2. سرمایه کلی اپراتور مجموع سرمایه های اصلی (اولیه) و مکمل (ثانوی) آن می باشد.
3. عناصر سرمایه اصلی (اولیه) عبارتند از سرمایه اساسنامه ای، سود تقسیم نشده و دیگر عناصر تعیین شده از سوی بانک مرکزی.
4. عناصر سرمایه مکمل (ثانوی) برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی می تواند به منظور محاسبه نورم ها لحاظ نمودن سرمایه مکمل در محاسبه سرمایه کلی را محدود نماید.

ماده 113. مشارکت قابل توجه

در قبال کسب مشارکت قابل توجه در اپراتور مفاد مواد 54 الی 57 این قانون اعمال می شود.

فصل 12. خود تنظیمی و مدیریت اپراتور

ماده 114. مدیریت اپراتور

1. اپراتور موظف است هیئت نظارت (مدیران) تشکیل بدهد که منحصرأ دارای صلاحیت تصویب قواعد بازار، انجام تغییرات و (یا) اصلاحات در آنها می باشد. مقررات تشکیل و فعالیت هیئت نظارت برحسب اساسنامه اپراتور وضع می شود.
2. عضو نهاد اجرایی اپراتور و همچنین هر مقام دیگر یا کارمند آن (بجزء عضو یا رئیس هیئت نظارت) مجاز نیستند که رئیس، سمت، کارمند یا شرکت کننده هر گونه شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری باشند.
3. عضو هیئت نظارت بطور همزمان نمی تواند عضو نهاد اجرایی اپراتور باشد. اشخاص ذیل نمی توانند عضو نهاد اجرایی اپراتور و هیئت نظارت، رئیس خدمات نظارت، رئیس کمیسیون نظم و انضباط یا رئیس نهاد های مشابه و همچنین رئیس اپراتور باشند:
 - 1) قادر به کار نبوده یا دارای محدودیت کاری باشند،
 - 2) مطابق بند 2 ماده 50 این قانون فاقد صلاحیت حرفه ای باشند،
 - 3) بر اساس حکم دادگاه از بعهده داشتن هرگونه سمت در زمینه های مالی، اقتصادی و حقوقی منع شده باشند، ضمن این که در این باره در حکم قضایی قید شده باشد،

4) ورشکسته شناخته شده باشند و دارای تعهدات تسویه نشده (بخشوده نشده) باشند،

5) در گذشته مرتکب چنان عملی شده باشند که بر پایه و اساس راهنمای تعیین شده بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و بر اساس نظر بانک مرکزی این نتیجه گیری بعمل می آید که شخص مورد نظر بعنوان رئیس اپراتور قادر به مدیریت زمینه مربوط به فعالیت اپراتور نخواهد بود و یا عملکرد وی می تواند منجر به ورشکسته شدن اپراتور یا وخیم شدن اوضاع مالی یا صدمه دیدن شهرت و اعتبار تجاری آن شود.

4. اپراتور موظف است سرویس نظارت بر اپراتور، نهادهای اجرایی اپراتور، فعالیت شرکت کنندگان در بازار و همچنین تجارت در حال سازماندهی در بازار را تشکیل بدهد که مقررات شکل گیری و حدود اختیارات آن برحسب قواعد بازار وضع می شود. عضو و کارمند سرویس نظارت بایستی دارای صلاحیت حرفه ای مطابق با بند 2 ماده 50 قانون جاری باشد.

5. قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» شامل حال اپراتور می شود، اگر به موجب این قانون مورد دیگری وضع نشده باشد.

ماده 115. قواعد بازار

1. جهت تامین فعالیت عادی و قانونی بازار، اپراتور موظف به وضع قواعد بازار می باشد.

2. قواعد بازار بایستی حداقل شامل:

1) ساختار سازمانی بازار (توصیف بازارها، زیربازارهای در حال سازماندهی و سیستم عامل) و همچنین ساختار سازمانی اپراتور به آن حدی که به موجب اساسنامه اپراتور وضع نشده باشد،

2) شرایط صدور، لغو و تعلیق اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار، روند و مهلت های آن،

3) مقررات تجارت،

4) مقررات و شرایط ارائه اطلاعات به اپراتور،

5) صدور مجوز شرکت در تجارت به شرکت کنندگان (اعضاء) بازار، مقررات و شرایط تعلیق و لغو

آن،

6) آشکارسازی اطلاعات در خصوص ارزش اوراق بهادار و معاملات منعقد شده و سایر اطلاعات

مربوط به تجارت اوراق بهادار،

7) حقوق و وظایف صادرکنندگان و شرکت کنندگان بازار در قبال یکدیگر، سایر شرکت کنندگان بازار

و اپراتور،

8) حقوق و وظایف اشخاص، نهاد مدیریت اپراتور یا اعضای نهاد مذکور که دارای صلاحیت اتخاذ تصمیم پیرامون دادن اجازه به تجارت اوراق بهادار در بازار؛ تعلیق یا لغو آن هستند، و مقررات و شرایط انتخاب یا انتصاب و عزل آنان،

9) مسئولیت در قبال نقض قواعدی که از سوی اپراتور بازار تعیین شده است،

10) مقررات حل اختلافات ایجاد شده در خصوص معاملات با اوراق بهادار،

11) نرخ ها، از جمله: پرداخت های مربوط به شرکت در تجارت در بازار و اجازه به تجارت با اوراق بهادار،

12) قواعد اخلاق و اصول رفتار،

13) در صورت ایجاد صندوق ضمانت، مفاد تنظیم کننده شکل گیری و استفاده از آن.

3. قواعد بازار بایستی شرایط استاندارد قراردادهای حق شرکت در تجارت در بازار و همچنین قراردادهای مورد انعقاد با آن صادرکنندگانی که می بایستی اجازه تجارت با اوراق بهادار متعلق به آنان در بازار داده شود، وضع نمایند.

4. قرارداد منعقد شده فی مابین اپراتور و شرکت کننده بازار یا صادرکننده در خصوص پرداخت ها برای مشارکت در بازار، دادن اجازه به اوراق بهادار صادرکننده جهت تجارت در بازار، انعقاد قراردادها با اوراق بهادار در بازار یا سایر خدمات جزء قواعد بازار محسوب نمی شود.

5. اپراتور موظف است تا تصویب قواعد بازار به اشخاص ذینفع امکان دهد تا در خصوص قواعد پیشنهادات، اظهارات و استدالات خود را ارائه نمایند.

ماده 116. ثبت قواعد بازار

1. قواعد بازار که از سوی هیئت نظارت اپراتور تصویب شده است و همچنین تغییرات و مکمل های انجام شده در آنها (منبع قواعد بازار) بایستی جهت ثبت به بانک مرکزی ارائه شوند.

2. اپراتور جهت ثبت قواعد بازار به بانک مرکزی درخواستنامه ارائه می نماید که شکل و فرم آن بانک مرکزی وضع می نماید. به پیوست درخواستنامه پیش نویس قواعد پیشنهادی و همچنین استدلال ضرورت اعمال آنها ارائه می شود.

3. بانک مرکزی می تواند به منظور ارزیابی دقت و قابلیت اطمینان اسناد و اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده جاری از اپراتور درخواست اطلاعات و اسناد مکمل نماید. اپراتور موظف است در طی مهلت 5 روز کاری پس از دریافت درخواست فوق کتباً اطلاعات و اسناد مورد درخواست را به بانک مرکزی ارائه نماید.

4. بانک مرکزی در طی مهلت 45 روز پس از ارایه درخواست ثبت قواعد، پیرامون ثبت یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید.

5. بانک مرکزی می تواند درخواستنامه ثبت قواعد را رد نماید، اگر اطلاعات پیوستی گمراه کننده، غیرکامل و متضاد باشند یا قواعد پیشنهادی مغایر با این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس این قانون وضع شده اند باشد، یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی منافع قانونی سرمایه گذاران و اشخاص دیگر که قواعد ارائه شده شامل آنان می شود، به خطر خواهند افتاد.

6. بانک مرکزی مجاز است بنا به تصمیم خود به اپراتور ابلاغ نماید تا برحسب مقررات و مهلت هایی که تعیین خواهد نمود، اقدام به پذیرش قاعده (قواعد) مشخص یا در چارچوب صلاحیت آن تصمیم مشخص اتخاذ نماید یا عملیات دیگری را در دست گیرد، اگر بنا به نظر معقول بانک مرکزی اپراتور عملکردهای وضع شده به موجب قواعد خود اجرا ننموده، یا رعایت الزامات وضع شده به موجب قواعد خود حفظ و تامین ننماید، یا ضرورت چنین قواعد یا عملیات برای حمایت از سرمایه گذاران وجود داشته باشد.

7. قواعد بازار تصویب شده از شورای هیئت نظارت اپراتور از زمان ثبت در بانک مرکزی لازم الاجرا می باشند. قواعد شدت یافتن رژیم در حال عمل پس از 6 ماه از زمان ثبت در بانک مرکزی وارد عمل می شوند، بجز در موارد فوق العاده و تعیین شده به موجب ماده 80 این قانون.

اپراتور موظف است در طی 3 روز کاری پس از ثبت قواعد بازار توسط بانک مرکزی آنها را در سایت اینترنتی رسمی خود منتشر نماید. اپراتور قواعد بازار را فقط پس از ثبت آن از سوی بانک مرکزی می تواند منتشر نماید.

فصل 13. سازماندهی بازار

ماده 117. وظایف کلی اپراتور

1. اپراتور موظف است چنان قواعدی را تعیین و اعمال نماید که فعالیت شفاف و ثمربخش بازار را تامین نماید.

2. به تعریف این قانون فعالیت بازار در صورتی شفاف و ثمربخش خواهد بود، که:

(1) اجرای پیشنهادات و معاملات ارائه شده از سوی شرکت کنندگان بازار به نحوی سازماندهی شود که اطلاع رسانی در خصوص آنها بلافاصله در دسترس شرکت کنندگان آن قرار گیرد و متناسب با الزامات تعیین شده تحقق یابند،

(2) کلیه شرکت کنندگان بازار اطلاعات در خصوص صادرکنندگان و تجارت اوراق بهادار را بطور همزمان و برابر دریافت نمایند و اطلاعات مذکور قابل دسترس عموم باشد.

ماده 118. برابری شرکت کنندگان

1. شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری مجاز است در بازار مشارکت نماید، اگر آن واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس آن و قواعد بازار مورد نظر باشد. اپراتور مجاز است بر اساس اساسنامه خود و قواعد بازار وضع نماید که فقط شرکت کنندگان بازار می توانند به تجارت در بازار شرکت داشته باشند.

2. صادرکننده یا شخص درخواست کننده اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار در صورتی می تواند جهت دریافت اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار درخواست نماید، که اوراق بهادار مورد نظر، صادرکننده و تجارت با اوراق بهادار با الزامات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس آن و قواعد بازار مورد نظر مطابقت داشته باشند.

3. اپراتور فقط در صورتی اجازه تجارت با اوراق بهادار مورد نظر یا به اشخاص اجازه شرکت در تجارت را می دهد که صادرکننده اوراق بهادار مورد نظر یا شخص درخواست کننده شرکت در بازار واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب قواعد بازار باشند و در ازای خدمات مورد عرضه از سوی اپراتور پرداخت نمایند.

4. پرداخت های مندرج در بند 3 این ماده بایستی برای کلیه شرکت کنندگان بازار و کلیه صادرکنندگان اوراق بهادار مورد فروش و گروه های آنان در بازار یکسان باشد.

ماده 119. الزام انتشار بروشور تجارت در صورت اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار

1. بدون انتشار بروشور تجارت مطابق با الزامات این قانون، اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار تنظیمی ممنوع می باشد.

2. اگر به موجب این فصل مورد دیگری وضع نشده باشد، در این صورت مفاد مربوط به ثبت بروشور و مکمل های آن و انتشار آن که به موجب مواد 8 الی 11، 16، 18، 19 و 23 این قانون وضع شده اند در قبال بروشور تجارت و مکمل های آن اعمال می شود.

3. اگر به موجب این فصل مورد دیگری وضع نشده باشد، در این صورت مفاد مربوط به عرضه عمومی، کارگزاران پذیره نویسی و صادرکنندگان که به موجب مواد 18، 19 و 23 این قانون وضع شده اند در قبال اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار، اشخاص درخواست کننده اجازه اوراق بهادار به تجارت در بازار و صادر کنندگان اعمال می شود.

4. مواد 12 و 13 این قانون در قبال بروشور تجارت؛ با توجه به این که شخصی که زیان وارد کرده است مجاز است زیان وارده را از طریق خرید اوراق بهادار مورد فروش از شخص زیان دیده به قیمتی که قبلاً بابت اوراق بهادار پرداخت شده است یا به قیمت فروش آنها بلافاصله پس از اجازه تجارت اوراق بهادار در بازار جبران نماید، اعمال می شود.

5. مفاد مربوط به اوراق بهادار و ابزار مشتقه مالی در فصل های 11 الی 14 این قانون در قبال اوراق بهادار و ابزار مشتقه مالی و بازار آنها که به موجب ماده 4 این قانون وضع شده اند اعمال نمی شوند. اجازه اوراق بهادار به انجام تجارت و ابزار مشتقه مالی مذکور در بازار و فروش آنها در بازار مطابق با قواعد بازار مورد نظر داده می شود.

6. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود اجازه انجام تجارت اوراق بهادار و ابزار مشتقه مالی وضع شده به موجب ماده 4 این قانون، تجارت با آنها و شرایط و مقررات ویژه کلیرینگ و محاسبه قطعی تعهدات (ادعاها) متقابل ایجاد شده در نتیجه معاملات منعقد با آنها را تنظیم نماید.
(اصلاح ماده 119 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 120. انتشار بروشور تجارت و اجازه انجام تجارت اوراق بهادار در بازار

1. بروشور تجارت می بایستی حداکثر تا روز کاری قبل از دادن اجازه به تجارت اوراق بهادار در بازار و حداقل به شکل الکترونیکی در سایت اینترنتی صادرکننده، شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و مجری فروش اوراق بهادار یا اپراتور بازار مورد نظر منتشر شود.

2. اشخاص مندرج در بند 1 ماده جاری موظفند نسخه چاپی بروشور تجارت را بطور رایگان در اختیار هر شخص درخواست کننده قرار دهند. نسخه چاپی بروشور تجارت بایستی حداکثر تا روز کاری بعد از ارائه درخواست در اختیار گذاشته شود.

3. بانک مرکزی موظف است بروشور تجاری ثبت شده از طرف آن در سایت رسمی اینترنتی خود به مدت 12 ماه پس از ثبت بروشور منتشر نماید.

4. بجای بروشور تجاری وضع شده به موجب این قانون بروشور تهیه شده برای پیشنهاد عمومی اوراق بهادار مورد نظر می تواند منتشر شود، اگر صادرکننده یا پذیره نویس برای دریافت اجازه تجارت در بازار بلافاصله پس از پایان پذیره نویسی اوراق بهادار مورد نظر حداکثر در طی 5 روز کاری درخواست نماید.

ماده 121. استثنائات در الزام به انتشار بروشور تجاری

1. الزام انتشار بروشور تجاری وضع شده به موجب بند 1 ماده 119 این قانون شامل اوراق بهادار ذیل نمی باشد:

(1) اوراق بهاداری که مجموع کل آنها در طی 12 ماه حداکثر 10 درصد مجموع کل اوراق بهادار کلاس مشابه مجاز به تجارت در بازار تنظیمی مورد نظر را تشکیل بدهد،

(2) اوراق بهاداری که جهت مبادله با اوراق بهادار کلاس مشابه صادر کننده مورد نظر و مجاز به تجارت در بازار تنظیمی صادر شده اند، اگر آن به افزایش سرمایه اساسنامه ای صادرکننده منجر نشود،

(3) اوراق بهاداری که از طریق مبادله در ارتباط با کسب اوراق بهادار سهمی شرکت دیگر از سوی صادر کننده عرضه می شوند و سند قابل دسترس برای سرمایه گذاران ذینفع موجود بوده، که بنا به نظر بانک مرکزی حاوی اطلاعاتی هم ارزش اطلاعات مورد نیاز بر اساس بروشور تجاری باشد،

(4) اوراق بهاداری که در ارتباط با ادغام صادرکننده به شرکت دیگر از سوی صادرکننده به سهامداران شرکت ادغام شونده عرضه می شود و سند قابل دسترس برای سرمایه گذاران ذینفع موجود بوده، که بنا به نظر بانک مرکزی حاوی اطلاعاتی هم ارزش اطلاعات مورد نیاز بر اساس بروشور تجاری باشد،

(5) سهام کلاس مشابه که بعنوان پرداخت سود سهام در ازای سهام مجاز به تجارت در بازار مورد نظر، اگر سند قابل دسترس برای سرمایه گذاران ذینفع موجود بوده و حاوی اطلاعات در باره تعداد و نوع سهام و همچنین هدف و شرایط عرضه باشد،

(6) اوراق بهاداری که از سوی صادرکننده یا شخص متعلق به گروه صادرکننده به مدیران فعلی و سابق یا کارمندان صادرکننده عرضه می شوند، اگر اوراق بهادار کلاس مشابه مجاز به تجارت در بازار مورد نظر می باشند و سند در دسترس سرمایه گذاران ذینفع بوده که حاوی اطلاعاتی در باره تعداد و نوع سهام و همچنین هدف و شرایط عرضه باشد،

(7) در مورد تغییر سرمایه اساسنامه ای از طریق افزایش یا کاهش ارزش اسمی سهام برحسب مقررات وضع شده به موجب مواد 35 و 36 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی»،

(8) اوراق بهاداری که متعلق به کلاس مشابه اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی هستند که بمنظور مبادله با اوراق بهادار دیگر یا تحقق حقوق ناشی از آنها صادر شده اند،

(9) اوراق بهاداری که از سوی صادرکننده سهام مجاز به تجارت در بازار صادر شده اند، اگر جمع کل ارزش اسمی اوراق بهادار مورد عرضه در طی 12 ماه از مقدار تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تجاوز ننماید.

2. صادرکننده یا شخص درخواست کننده کسب مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار، بر اساس اسناد وضع شده به موجب تبصره های 3 و 4 بند 1 ماده جاری فقط با موافقت اولیه بانک مرکزی می تواند

جهت دریافت مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار درخواست نماید. جهت دریافت موافقت اولیه صادرکننده یا شخص درخواست کننده کسب مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار می بایستی به بانک مرکزی درخواستنامه ارائه نماید که فرم و فهرست اسناد پیوستی به آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین می شود. بانک مرکزی در طی مهلت 20 روز کاری پس از دریافت کلیه اسناد و مدارک لازم پیرامون موافقت اولیه یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید. در صورت عدم مطابق اسناد و مدارک ارائه شده با الزامات تعیین شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی یا در صورت نادیده گرفتن یک واقعیت ضروری یا تحریف آن، بانک مرکزی درخواستنامه دریافت موافقت اولیه را رد می نماید.

3. الزامات مربوط به رایۀ فرم و محتوای اسناد پیش بینی شده به موجب تبصره های 5 و 6 بند 1 ماده جاری برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

4. به تعریف تبصره های 3 الی 6 بند 1 ماده جاری سند در صورتی قابل دسترس سرمایه گذاران ذینفع محسوب خواهد شد که بطور شایسته به کلیه سرمایه گذاران ذینفع ارسال یا در سایت اینترنتی صادرکننده یا شخص درخواست کننده کسب مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار منتشر شده باشد و بصورت نسخه چاپی در محل دفتر مرکزی صادرکننده یا شخص درخواست کننده مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت با اوراق بهادار در بازار در دسترس کلیۀ سرمایه گذاران ذینفع باشد. به تعریف تبصره های 3 الی 6 بند 1 ماده جاری سرمایه گذار ذینفع آن شخصی است که عرضه اوراق بهادار خطاب به وی می باشد.

ماده 122. مکمل های بروشور تجاری و مهلت کاربرد آن

1. مهلت کاربرد بروشور تجاری دوره زمانی پس از انتشار آن است، که در طی آن اجازه انجام تجارت اوراق بهادار در بازار تنظیمی بر اساس بروشور تجاری مذکور معتبر محسوب می شود

2. مهلت کاربرد بروشور تجاری اگر الزامات تعیین شده به موجب بند 4 ماده جاری رعایت شده باشند، 12 ماه می باشد.

3. پس از انقضای مهلت بروشور تجاری، اجازه انجام تجارت اوراق بهادار در بازار تنظیمی بر اساس بروشور تجاری مذکور ممنوع می باشد.

4. از زمان رایۀ درخواست ثبت بروشور تجاری تا روز دادن اجازه انجام تجارت اوراق بهادار در بازار تنظیمی، در صورت انجام تغییرات در اطلاعات مندرج در بروشور تجاری، آشکار شدن هرگونه مورد جدید و مهم در آن یا تصحیح یا کشف هر گونه نواقص در آن، صادرکننده یا شخص درخواست کننده مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار موظف است در طی 5 روز کاری پس از حصول اطلاع از

موارد فوق، انجام تکمیل بروشور تجاری به بانک مرکزی ارائه نماید. در قبال تکمیل و انجام تغییرات در بروشور تجاری، مفاد بندهای 2 الی 5 ماده 14 این قانون اعمال می شود.

ماده 123. حل اختلاف

1. شخص می تواند از طریق دادگاه یا اگر فی مابین وی و اپراتور توافق نامه کتبی در خصوص ارجاع اختلافات موجود به دیوان دآوری وجود داشته باشد، از طریق دیوان دآوری حق اجازه اوراق بهادار خود به تجارت در بازار را به رسمیت بشناسد و اپراتور را ملزم به دادن اجازه تجارت اوراق بهادار خود در بازار بنماید.

2. شخص می تواند از طریق دادگاه یا اگر فی مابین وی و اپراتور توافق نامه کتبی در خصوص ارجاع اختلافات موجود به دیوان دآوری وجود داشته باشد، از طریق دیوان دآوری حق خود به شرکت در بازار را به رسمیت بشناسد و اپراتور را ملزم به اعطای هویت شرکت کننده بازار به وی بنماید.

ماده 124. وظایف شرکت کننده بازار

شرکت کننده بازار موظف است:

- 1) الزامات قواعد بازار را رعایت نماید،
- 2) برحسب اسناد حقوقی و قواعد بازار اطلاعات دقیق و کامل در اختیار اپراتور قرار دهد،
- 3) بنا به درخواست اپراتور یا در موارد وضع شده به موجب قواعد بازار، پیرامون انجام معاملات با اوراق بهادار مجاز به تجارت در خارج از بازار مورد نظر اطلاعاتی در اختیار بگذارد،
- 4) از سوءاستفاده های بازار اجتناب نموده و از اصول صادقانه و شرافتمندانه تجارت پیروی نماید.

ماده 125. وظایف صادرکننده گزارش دهنده

1. صادرکننده گزارش دهنده موظف به اجرای تعهدات وضع شده به موجب بندهای 1 و 2 ماده 124 این قانون می باشد.

2. رئیس صادرکننده گزارش دهنده و سایر کارکنان آن و همچنین اشخاص ناظر بر صادرکننده موظفند اصول صادقانه و شرافتمندانه تجارت در انجام معاملات با اوراق بهادار مورد نظر را پیگیری نمایند.

3. صادرکنندگان گزارش دهنده به انضمام الزامات تعیین شده به موجب ماده 126 این قانون موظفند پس از انتشار گزارش سالانه برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، گزارش حسابداری پیرامون اطلاعات منتشر شده در طی سال قبل که به موجب این قانون، قانون جمهوری

ارمنستان «پیرامون ثبت حسابداری» و سایر اسناد حقوقی پیش بینی شده اند، منتشر نمایند. این گزارش بایستی حاوی مراجع دستیابی به منابع اطلاعات ارائه شده باشد.

4. الزام پیش بینی شده به موجب بند 3 این ماده در قبال صادرکننده اوراق بهادار مندرج در تبصره 3 بند 1 ماده 6 این قانون اعمال نمی شود.

ماده 126. آشکارسازی تناوبی اطلاعات از سوی صادرکنندگان گزارش دهنده

1. صادرکننده گزارش دهنده موظف است گزارشات ذیل را منتشر و به بانک مرکزی ارائه نماید:

(1) گزارشات حسابداری سالانه به تایید ممیزی مستقل،

(2) گزارشات موقت.

2. جزئیات الزامات محتوا، فرم، تناوب و مقررات انتشار گزارشات تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. در موقع تعیین الزامات مذکور اندازه های صادرکننده گزارش دهنده، حجم معاملات انجام شده با اوراق بهادار از طرف آن و نوع اوراق بهادار مد نظر گرفته می شود.

3. صادرکننده گزارش دهنده موظف است بنا به تقاضای هر شخصی گزارشات حسابداری تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری را فقط با وصول هزینه انجام کپی در اختیار وی قرار دهد.

4. الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال موارد ذیل نمی شود:

(1) جمهوری ارمنستان، جوامع و بانک مرکزی جمهوری ارمنستان،

(2) صادرکنندگانی که اوراق بهادار صادر شده از سوی آنان از طرف جمهوری ارمنستان یا بانک مرکزی تضمین شده باشند،

(3) صادرکنندگان اوراق بهادار بیش بینی شده به موجب تبصره 3 بند 1 ماده 6 این قانون.

5. اپراتور بازار می تواند برحسب قواعد بازار برای صادرکنندگان الزامات مکملی برای آشکارسازی اطلاعات وضع نماید.

6. به تعریف این ماده و ماده 127 این قانون صادرکننده اوراق بهادار استوار برپایه رسید سپرده گذاری مجاز به تجارت در بازار تنظیمی نیز صادرکننده گزارش دهنده محسوب می شود.

ماده 127. آشکارسازی اطلاعات در خصوص واقعیت های قابل توجه

1. صادرکننده گزارش دهنده موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی

بانک مرکزی واقعیت ها و اطلاعات قابل توجه در خصوص خود و اوراق بهادار صادره از طرف خود

منتشر نماید. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود فهرست جامع واقعیت ها و اطلاعات قابل توجه مقرر در این بند را وضع نماید.

2. الزام تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال صادرکنندگان مندرج در بند 4 ماده 126 این قانون نمی شود.

3. صادرکننده گزارش دهنده موظف است اطلاعات تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری را به بانک مرکزی و اپراتور بازاری که در آن اوراق بهادار مورد نظر مجاز به تجارت می باشد، ارائه نماید.

4. بر اساس درخواست کتبی صادرکننده، بانک مرکزی می تواند استثنائاتی در قبال الزام آشکارسازی اطلاعات وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری قائل شود، اگر:

- 1) آشکارسازی چنین اطلاعاتی مغایر با منافع عمومی باشد یا به انتشار اسرار دولتی منجر شود،
- 2) آشکارسازی چنین اطلاعاتی بطور قابل توجهی ممکن است به منافع قانونی صادرکننده آسیب برساند، مشروط بر این که عدم انتشار آنها موجب گمراهی سرمایه گذاران در اتخاذ تصمیم پیرامون خرید یا فروش اوراق بهادار صادرکننده نخواهد شد.

5. در موارد تعیین شده در بند 4 ماده جاری صادرکننده گزارش دهنده موظف است اطلاعات در خصوص واقعیت های قابل توجه را فقط به بانک مرکزی و همراه با ذکر دلایل و استدلال کتبی ضرورت عدم آشکارسازی آنها ارائه نماید. صادرکننده گزارش دهنده موظف است آن دوره زمانی را نیز که در طی آن اطلاعات مذکور بایستی محرمانه محسوب بشود ذکر نماید. صادرکننده موظف است بلافاصله پس از پایان دوره زمانی مذکور، به مقرر بند 1 ماده جاری اطلاعات مذکور را آشکار و همچنین به اپراتور بازاری که در آن اوراق بهادار صادر شده از سوی خود مجاز به انجام تجارت هستند ارائه نماید.

6. بانک مرکزی در طی مهلت 5 روز کاری پس از دریافت درخواستنامه مندرج در بند 4 ماده جاری پیرامون حفظ محرمانه بودن اطلاعات یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید. بانک مرکزی محرمانه بودن آنها را رد می نماید، اگر بغیر از موارد تعیین شده در بند 8 ماده جاری، بر این عقیده باشد که اطلاعات مذکور مهم بوده و عدم انتشار فوری آنها موجب به خطر افتادن منافع سرمایه گذاران یا قیمت گذاری عادلانه اوراق بهادار خواهد شد. در طی 3 روز پس از رد محرمانه بودن اطلاعات صادرکننده گزارش دهنده موظف است اطلاعات مذکور را به مقرر بند 1 ماده جاری آشکار نماید و همچنین به اپراتور بازاری که در آن اوراق بهادار صادر شده از سوی خود مجاز به انجام تجارت هستند ارائه نماید.

7. بانک مرکزی می تواند تا انقضای مهلت مربوط به حفظ محرمانه ماندن مندرج در بند 5 ماده جاری، اطلاعات محرمانه را آشکار نماید، اگر:

- 1) پایه و اساس دال بر محرمانه محسوب شدن اطلاعات مذکور دیگر وجود نداشته باشد،

2) صادرکننده گزارش دهنده محرمانه بودن اطلاعات مذکور را حفظ نکرده و اطلاعات بر اشخاص ثالث اعیان شده باشد.

8. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود فهرست اطلاعات و شرح حال آنها را که عذر محرمانه بودن آنها از سوی بانک مرکزی موجه بشمار برود، تعیین نماید.

9. اگر صادرکننده گزارش دهنده در مهلت تعیین شده در بند 6 ماده جاری وظایف خود را به انجام نرساند، در این صورت بانک مرکزی می تواند اطلاعات مذکور را مستقلاً منتشر و به اپراتور بازار ارسال نماید، بدون این که صادرکننده را از پاسخگویی در قبال آن مبرا سازد.

10. مقررات ارائه اطلاعات و اسناد محرمانه برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. بانک مرکزی موظف است برحسب نظامنامه داخلی و اقدامات دیگر از انتشار اطلاعات و اسناد ذکر شده جلوگیری بعمل آورد.

11. اپراتور بازار بر حسب قواعد بازار می تواند برای صادرکنندگان الزامات مکمل آشکارسازی اسناد و اطلاعات تعیین نماید.

ماده 128. شخص انجام دهنده ممیزی صادرکننده گزارش دهنده و ممیزی گزارشات حسابدی

1. گزارشات حسابدی مالی سالانه صادرکننده گزارش دهنده تابع کنترل ممیزی اجباری هستند.

2. سازمان هایی مجاز به انجام ممیزی فعالیت مالی- اقتصادی هستند که بطور مستقل و مطمئن در زمینه کنترل صادرکنندگان از تجربه و مهارت های کافی برخوردار باشند. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند معیارهای مورد ارائه به شخص انجام دهنده ممیزی عملکرد مالی- اقتصادی صادرکنندگان وضع نماید که در صورت مطابقت، شخص انجام دهنده ممیزی می تواند خدمات ممیزی به صادرکننده گزارش دهنده عرضه نماید.

ماده 129. معاملات در بازار

1. به منظور حمایت از سرمایه گذاران و تامین قیمت گذاری عادلانه اوراق بهادار، بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود شرایط و الزامات اجباری در خصوص دادن مجوز اوراق بهادار به انجام تجارت در بازار و فروش آنها در بازار وضع نماید.

2. انجام هرگونه معامله با اوراق بهادار در بازار از سوی اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری با نقض این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد بازار که بر اساس آنها وضع شده اند ممنوع می باشد و اپراتور مجاز به دادن اجازه انجام چنین معامله ای یا عدم پیگیری چنین تخلفی نمی باشد.

3. فروش اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار در خارج از آن، بجز موارد تعیین شده به موجب بند 4 ماده جاری ممنوع می باشد.

4. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود در موارد ذیل الذکر نسبت به الزام وضع شده در بند 3 ماده جاری استثنائاتی قائل شود:

(1) در معاملات خصوصی، چنان معاملاتی که طرفین آن از پیش معلوم می باشند،
(2) در معاملات در حال انجام از سوی کارگزاران پذیره نویسی در چارچوب پذیره نویسی اوراق بهادار،

(3) اجازه تجارت و فروش اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار؛ در یک بازار تنظیمی دیگر.

5. اگر از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری یا از طریق وی در خارج از بازار در موارد استثنائی مندرج در بند 4 ماده جاری و به موجب اسناد حقوقی تنظیمی هر گونه معامله ای انجام گرفته باشد، در این صورت شخص مذکور موظف است قیمت معامله مذکور را به همراه شرح توصیفی آن برحسب مقررات و فرم تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به اپراتور ارائه نماید. اطلاعات مذکور از سوی اپراتور منتشر می شود.

6. قرارداد (معامله) خرید و فروش اوراق بهادار در بازار از موقع قبول پیشنهاد مطابق با قواعد بازار، منعقد شده محسوب می شود.

ماده 130. توقف و تعلیق تجارت اوراق بهادار

1. بانک مرکزی با توجه به ضرورت حفظ منافع سرمایه گذاران و بر حسب اتخاذ تصمیم می تواند موارد ذیل را به اپراتور ابلاغ نماید:

(1) تعلیق تجارت اوراق بهادار حداکثر به مدت 10 روز کاری، اگر الزامات تجارت اوراق بهادار که به موجب این قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن وضع شده اند نقض شده باشد یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی می تواند نقض شده باشد،

(2) توقف تجارت برخی از اوراق بهادار بازار، اگر الزامات تجارت که به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بازار وضع شده اند نقض شده باشد، یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی تجارت با اوراق بهادار مورد نظر منافع سرمایه گذاران را به خطر اندازد،

(3) تصمیم اپراتور پیش بینی شده به موجب بندهای 2 و 3 ماده جاری را تغییر یا از درجه اعتبار ساقط اعلام نماید.

2. اپراتور مجاز است تجارت هرگونه اوراق بهادار مجاز به انجام تجارت در بازار را به حال تعلیق در آورد، اگر صادرکننده اوراق بهادار مذکور الزامات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بازار نقض کرده باشد یا به تعهدات خود در قبال اپراتور عمل نکرده باشد، یا اگر بر حسب قواعد بازار علت و اساس دیگری وجود داشته باشد.
3. اپراتور مجاز است تجارت هرگونه اوراق بهادار مجاز به انجام تجارت در بازار تنظیمی را متوقف سازد، اگر صادرکننده اوراق بهادار مذکور نسبت به الزامات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بازار تخلفات قابل توجهی مرتکب شده باشد، یا اگر بر حسب قواعد بازار علت و اساس دیگری وجود داشته باشد.
4. اپراتور بر اساس درخواست صادرکننده گزارش دهنده، تجارت اوراق بهادار صادرکننده مذکور در بازار تنظیمی را اگر بطور شایسته کلیه تعهدات خود در قبال اپراتور را به انجام رسانده باشد، متوقف می نماید.
5. تصمیم صادرکننده گزارش دهنده مبنی بر توقف تجارت اوراق بهادار صادر شده از طرف خود در بازار تنظیمی توسط مجمع عمومی سهامداران صادرکننده، حداقل با سه چهارم آرای سهامداران دارای حق رای حاضر در آن ولی حداقل با دو سوم آرای سهامداران دارای حق رای اتخاذ می شود.
6. اپراتور موظف است به مقرر قواعد بازار صادرکننده را در جریان تعلیق یا توقف تجارت اوراق بهادار وی به موجب مقررات وضع شده بر اساس این ماده قرار دهد.

ماده 131. ثبت معاملات

1. اپراتور موظف است به ترتیب زمانی ثبت روزانه کلیه معاملات منعقد شده را به انجام برساند.
2. اپراتور موظف است در باره هر معامله منعقد شده با اوراق بهادار حداقل اطلاعاتی را که مربوط به زمان انعقاد معامله، شرکت کننده بازار و منعقد کننده معامله، اوراق بهاداری که موضوع معامله بوده است، شامل: کد شناسایی، ارزش اسمی و قیمت، به ثبت برساند.
3. اطلاعات به ثبت رسیده از سوی اپراتور حداقل به مدت 7 سال نگهداری می شود.
4. به منظور ثبت اطلاعات پیرامون معاملات، اپراتور مجاز است مطابق با قواعد بازار از شرکت کنندگان بازار اطلاعاتی در خصوص شرایط قابل توجه معامله، مشتریان یا طلبکاران شرکت کننده ای که معامله منعقد کرده است، زمان دریافت ابلاغیه ها یا قبول تعهدات از سوی شرکت کننده بازار در قبال مشتری یا طلبکار خود و انجام ابلاغیه ها و تعهدات مذکور و سایر اطلاعات درخواست نماید.

ماده 132. شرایط ویژه ورشکستگی

1. مدیر ورشکستگی یا مدیر انحلال صادرکننده گزارش دهنده یا شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری فاقد توانایی پرداخت دیون از سوی شرکت به حفظ قواعد بازار ادامه می دهد.
2. اختصاصات انجام شده از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری به صندوق ضمانت تشکیل شده برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن شامل دارایی های انحلالی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری و شخص اداره کننده دارایی های صندوق ضمانت نمی شود.

ماده 133. مسئولیت حفظ اطلاعات غیر قابل انتشار

1. اپراتور، نهادهای آن، روسای آنها و دیگر کارکنان آن موظفند در طی مهلت نامشخص اطلاعاتی را که در حین انجام وظایف رسمی خود، عملکرد اپراتور یا در ارتباط با همکاری بانک مرکزی با اپراتور که در ماده 140 این قانون پیش بینی شده است حفظ نمایند و در دسترس اشخاص ثالث قرار ندهند، اگر اطلاعات مذکور مطابق قانون، دیگر اسناد حقوقی یا قواعد بازار مشمول انتشار نباشد.
2. نهاد ذیربط اپراتور، روسای آن و سایر کارکنان آن، اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری را برحسب موارد و مقررات وضع شده به موجب اساسنامه اپراتور یا اسناد دیگر به اطلاع نهاد دیگر اپراتور، روسا یا سایر کارکنان آن و همچنین برحسب موارد و مقررات وضع شده در قانون به اطلاع اشخاص ثالث متعهد به حفظ اطلاعات مذکور می رسانند.

ماده 134. مسئولیت انتقال اطلاعات

اطلاعات ارائه شده به اپراتور می بایستی دقیق، صریح و کامل باشد. اگر مطابق با این قانون، دیگر اسناد حقوقی و قواعد بازار مهلت دیگری تعیین نشده باشد در این صورت اطلاعات مورد ارائه از سوی شخص به اپراتور بلافاصله انجام می گیرد.

ماده 135. انتشار اطلاعات از سوی اپراتور

به منظور تامین شفافیت بازار اوراق بهادار اپراتور موظف است اطلاعات دریافتی از شرکت کنندگان بازار و صادرکنندگان گزارش دهنده را برحسب حجم و مقررات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد بازار منتشر نماید.

ماده 136. انتشار اطلاعات پیرامون تجارت

1. اپراتور موظف است دسترسی دائمی به اطلاعات مربوط به خرید، فروش، قیمت آخرین معامله، تغییر قیمت، حداقل و حداکثر قیمت هر گونه اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار و حجم و تعداد معاملات منعقد شده با اوراق بهادار مورد نظر را تامین نماید.
2. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود جزئیات الزامات در قبال ترکیب، حجم، تناوب آشکارسازی و شکل اطلاعات وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری را تعیین نماید.

ماده 137. مقررات آشکارسازی اطلاعات

1. اپراتور موظف است اطلاعات مندرج در مواد 135 و 136 این قانون را حداقل در سایت اینترنتی خود آشکار نماید.
2. اپراتور اطلاعات مندرج در ماده 136 این قانون را حداقل به زبان های ارمنی و انگلیسی آشکار می نماید.

ماده 138. معافیت از مسئولیت ارائه و آشکارسازی اطلاعات

1. شخصی که دارای وظیفه ارایه اطلاعات به اپراتور یا انتشار اطلاعات می باشد بر اساس و مقررات وضع شده به موجب قواعد بازار و بنا به اجازه اپراتور می تواند از چنین وظیفه ای معاف شود. اپراتور موظف است در باره دادن چنین اجازه ای بیدرنگ به بانک مرکزی اطلاع بدهد.
2. بانک مرکزی می تواند برحسب ابلاغیه خود اپراتور را ملزم به لغو اجازه داده شده مندرج در بند 1 ماده جاری را نماید، اگر بانک مرکزی تشخیص بدهد که دادن چنین اجازه ای از نقطه نظر حمایت از منافع سرمایه گذاران، وضعیت مالی بازار یا صادرکننده غیر قابل توجیه باشد.
3. اگر بانک مرکزی در طی 3 روز کاری پس از دریافت اطلاع پیرامون دادن اجازه مندرج در بند 1 ماده جاری ابلاغیه مندرج در بند 2 این ماده را صادر ننماید، در این صورت موافقت بانک مرکزی با دادن اجازه مندرج در بند 1 ماده جاری اعلام شده محسوب خواهد شد.

ماده 139. وظیفه اپراتور در نظارت بر بازار

1. اپراتور موظف است به منظور افشاء و جلوگیری از معاملات منعقد شده با استفاده از اطلاعات داخلی، سوءاستفاده در قیمت و با نقض اسناد حقوقی، بر قیمت گذاری و انعقاد قراردادها در بازار نظارت داشته باشد.

2. اپراتور در چارچوب و مقررات پیش بینی شده در قانون، دیگر اسناد حقوقی تنظیمی و قواعد بازار بر شرکت کنندگان بازار و صادرکنندگان گزارش دهنده نظارت می نماید.
3. اپراتور مجاز است شرکت کنندگان بازار و اسناد مربوط به حق شرکت در بازار را کنترل نموده و از آنان اطلاعاتی را که برای اجرای نظارت لازم باشد درخواست نماید. اپراتور در قبال صادرکنندگان گزارش دهنده نیز دارای چنین حقی می باشد.

ماده 140. همکاری با بانک مرکزی

1. اپراتور و بانک مرکزی به منظور تحقق نظارت موثر بر بازار از سوی بانک مرکزی همکاری می نمایند.
2. اپراتور موظف است مطابق مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی، پیرامون هر گونه نقض الزامات تعیین شده در قانون به بانک مرکزی اطلاع بدهد.
3. بانک مرکزی در انجام نظارت بر بازار مجاز است اطلاعاتی را که برای انجام نظارت کافی بر بازار ضرورت دارد، شامل چنان اطلاعاتی که شمول انتشار نبوده و بانک مرکزی در ارتباط با اجرای عملکردهای نظارتی خود که به موجب این قانون وضع شده اند بدست آورده است، در اختیار اپراتور قرار دهد.
4. اپراتور موظف است به درخواست بانک مرکزی دسترسی آزاد به سیستم های اطلاع رسانی، فناوری و سایر سیستم هایی که برای سازماندهی بازار، میانجیگری معاملات، انتقال اطلاعات از سوی اپراتور اعمال می شود برای بانک مرکزی فراهم سازد.

ماده 141. گزارشات حسابداری اپراتور

1. اپراتور موظف است برحسب فرم، مقررات و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، گزارشات حسابداری مالی سه ماهه و گزارشات حسابداری مالی سالانه خود را که به تایید ممیزی مستقل رسیده باشد به بانک مرکزی ارائه نماید.
2. بانک مرکزی مجاز است هر گونه گزارش حسابداری، گواهی یا توضیحات درخصوص اپراتور، شرکت کنندگان تجارت، صادرکنندگان گزارش دهنده، که برای تحقق اختیاراتی که به موجب این قانون وضع شده است لازم باشد، درخواست نماید.
3. اپراتور موظف است در طی مهلت 5 روز کاری پس از دریافت درخواست مندرج در بند 2 ماده جاری، اطلاعات و (یا) اسناد مورد درخواست را ارائه نماید.

ماده 142. جرائم مورد اعمال از سوی اپراتور

1. اپراتور می تواند بر حسب مقررات و میزان وضع شده به موجب قواعد بازار جرائمی را در قبال نقض الزامات این قانون، اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بازار از سوی شرکت کننده بازار و صادرکننده گزارش دهنده اعمال نماید.
2. شخصی که تصمیم اعمال جریمه در قبال وی اتخاذ شده است، مجاز است در طی 10 روز کاری پس از تحویل مصوبه به وی به دادگاه یا به دیوان دآوری که به موجب این قانون و اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بازار از سوی اپراتور تشکیل شده است شکایت نماید.
3. شکایت علیه مصوبه اخذ جریمه مندرج در بند 1 این ماده از اعمال آن جلوگیری نمی نماید.
4. اپراتور موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد بازار اطلاعاتی در خصوص اعمال جریمه، زمان، ماهیت تخلف و هویت شخصی که مرتکب عمل خلاف شده است منتشر نماید و اگر در دادگاه علیه اعمال جریمه شکایت شده باشد، حکم دادگاه را نیز منتشر نماید.

فصل 14. بازار بورس

ماده 143. تعریف بازار بورس

1. بازار بورس یک بازار تنظیم کننده مطابق با حداقل الزامات تعیین شده به موجب این فصل و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می باشد.
2. اگر مطابق این فصل مورد دیگری وضع نشده باشد، مفاد این قانون که مربوط به بازار و اپراتور آن می باشد شامل حال بازار بورس (منبع: بورس) و اپراتور بازار بورس (منبع: اپراتور بورس) می شود.

ماده 144. اعضای بورس

1. عضو بورس آن شخصی است که از سوی اپراتور بورس حق اجازه انجام معاملات با تمامی (فهرست شده) یا برخی از اوراق بهادار مجاز به تجارت بورسی داده می شود و مطابق با قواعد بورس عمل می نماید.
2. فقط اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری که واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب قواعد بورس هستند می توانند عضو بورس شوند.
3. اپراتور بورس مجاز است برحسب اساسنامه خود و قواعد بورس مقرر نماید که فقط اعضای بورس می توانند در تجارت بورس شرکت نمایند.

4. اعضای بورس موظفند در ازای عرضه خدمات از سوی اپراتور بورس پرداخت نمایند، اگر مطابق با قواعد بورس مورد دیگری وضع نشده باشد.

5. مفاد این قانون در خصوص شرکت کنندگان بازار تنظیمی اگر با این فصل مورد دیگری وضع نشده باشد، شامل حال اعضای بورس می شود.

ماده 145. قواعد بورس

بغیر از قواعد بازار که به موجب ماده 115 این قانون وضع شده است، قواعد بورس بایستی موارد ذیل را نیز وضع نماید:

- 1) پایه و اساس فهرست بندی، لغو و حذف فهرست بندی اوراق بهادار، شرایط و رویه عمل های آن،
- 2) تعهدات صادرکنندگان اوراق بهادار فهرست شده در قبال اپراتور بورس،
- 3) پایه و اساس اعطاء یا لغو عضویت بورس، شرایط و رویه عملکردهای آن،
- 4) حقوق و ظایف اعضای بورس در قبال اپراتور بورس، دیگر اعضاء و همچنین مشتریان یا طلبکارن،
- 5) حقوق و اختیارات، مقررات و شرایط انتخاب یا انتصاب اشخاص ذیصلاح در اتخاذ تصمیم پیرامون فهرست بندی اوراق بهادار، نهاد مدیریت اپراتور یا اعضای نهاد مذکور.

ماده 146. فهرست بندی

1. اپراتور بورس می تواند فقط اجازه تجارت اوراق بهاداری را در بورس بدهد که مطابق با این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس آن و قواعد بورس فهرست بندی شده باشند.
2. اگر به موجب فصل جاری مورد دیگری وضع نشده باشد، مفاد مربوط به دادن اجازه تجارت به اوراق بهادار در بازار، تعلیق و لغو اجازه، شامل حال فهرست بندی، لغو و حذف فهرست بندی اوراق بهادار می شود.

ماده 147. شرایط فهرست بندی

1. فقط اوراق بهاداری در بورس فهرست بندی می شوند که آنها و صادرکنندگان آنها واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد بورس باشند.
2. در صورت فهرست بندی، اوراق بهادار و صادرکننده آن حداقل بایستی واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشند که بایستی موارد ذیل را وضع نمایند:

- 1) الزامات در قبال صادرکننده، شامل وضعیت حقوقی، سرمایه و اوضاع مالی صادرکننده، نهادهای مدیریت آن، عملکرد صادرکننده و شرایط آن،
- 2) الزامات در قبال اوراق بهادار، شامل وضعیت حقوقی آنها، مقررات ویژه گردش آزاد آنها، عرضه عمومی، فهرست بندی اوراق بهادار کلاس مشابه و شکل اوراق بهادار،
- 3) الزامات در قبال اوراق بهادار صادر شده از سوی صادرکنندگان خارجی،
- 4) الزامات دیگر، شامل حداقل قیمت اوراق بهادار قرضی فهرست بندی شده و شرایط فهرست بندی اوراق قرضه قابل تبدیل.

فصل 15. پیشنهاد انتقال اوراق بهادار

ماده 148. پیشنهاد انتقال اوراق بهادار

1. این فصل شامل حال پیشنهاد انتقال آن اوراق بهادار سهمی شرکت های سهامی ثبت شده در جمهوری ارمنستان می شود که مجاز به تجارت در بازار تنظیمی فعال در خاک جمهوری ارمنستان می باشند.
پیشنهاد خرید اوراق بهادار سهمی صادر شده از سوی صادرکننده، پیشنهاد انتقال اوراق بهادار بشمار نمی رود.
2. پیشنهاد انتقال (مناقصه) اوراق بهادار، پیشنهاد عمومی کلیه اوراق بهادار کلاس مشابه یا برخی از آنها است که برحسب آن شخص یا اشخاص پیشنهاد کننده (خریدار) به صاحبان اوراق بهادار مورد نظر پیشنهاد واگذاری (انتقال) بیش از 10 درصد اوراق بهادار کلاس مورد نظر به خریدار می نمایند. پیشنهاد انتقال اوراق بهادار می تواند حداقل به قیمت بازاری اوراق بهادار مورد نظر انجام شود که مقررات و شرایط محاسبه آن بانک مرکزی تعیین می نماید.
3. تا اعلام پیشنهاد انتقال اوراق بهادار شخص باید موافقت اولیه بانک مرکزی را دریافت نماید. شخص اعلام کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار جهت دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی اظهارنامه پیشنهاد انتقال اوراق بهادار (در این فصل منبعده: اظهارنامه) به بانک مرکزی ارائه می نماید، که الزامات موردنظر در قبال اطلاعات مندرج در آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین می شود.
4. بانک مرکزی در طی 15 روز کاری پس از دریافت اظهارنامه در باره اعلام موافقت اولیه یا رد آن تصمیم گیری می نماید. اگر اظهارنامه یا شرایط پیشنهاد مغایر با این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد، بانک مرکزی می تواند موافقت اولیه را رد نماید.

5. شخص اعلام کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار موظف است در طی 5 روز کاری پس از دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی، برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را منتشر نماید. کلیه مطالب تبلیغاتی مورد انتشار یا مورد ارائه به صاحبان اوراق بهادار به موازات انجام پیشنهاد بایستی حاوی اطلاعات مندرج در اظهارنامه باشند.

6. بانک مرکزی می تواند از شخص اعلام کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار درخواست نماید تا هرگونه سند یا اطلاعات مربوط به پیشنهاد مورد نظر، از جمله پیرامون هدف کسب اوراق بهادار و مشروعیت منشاء دارایی های مورد استفاده برای پیشنهاد ارائه نماید.

7. پیشنهادات، اطلاعیه ها، اظهارنامه ها و مکمل های آنها، اطلاعات، مطالب تبلیغاتی و سایر مطالب (منبع: اطلاعیه ها) پیش بینی شده در این ماده بایستی تا روز انتشار آنها به صادرکننده اوراق بهادار ارائه شوند.

8. هرگونه پیشنهاد یا توصیه علنی در خصوص قبول یا رد پیشنهاد انتقال اوراق بهادار بایستی مطابق با این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی تصویب شده بر اساس این قانون انجام پذیرد.

9. در ارتباط با پیشنهاد انتقال اوراق بهادار، تحریف (نادیده گرفتن) مستقیم یا غیرمستقیم و مغرضانه هر گونه واقعه قابل توجه در اطلاعیه منتشر شده یا در اختیار گذاشته شده بر اساس این ماده، ممنوع می باشد.

10. انجام موارد ذیل از سوی اشخاص ارائه کننده پیشنهاد در حین انجام پیشنهاد انتقال اوراق بهادار ممنوع می باشد:

1) خرید یا انجام پیشنهاد خرید اوراق بهادار پیش بینی شده به موجب پیشنهاد (یا اوراق بهادار مورد تبادل با آن) به طریق یا امکانات غیر از آنچه که با پیشنهاد انتقال اوراق بهادار پیش بینی شده باشد،
2) فروش هر گونه اوراق بهادار صادرکننده که برای پیشنهاد انتقال اوراق بهادار در نظر گرفته شده باشد یا می تواند مورد مبادله با آن باشد. این تبصره امکان پیش بینی جبران غرامت پیشنهادی به صاحبان اوراق بهادار مورد نظر در پیشنهاد انتقال اوراق بهادار یا بخشی از آن با اوراق بهادار دیگر برحسب بند 11 ماده جاری محدود نمی سازد.

11. جبران غرامت پیشنهادی به صاحبان اوراق بهادار مورد نظر در پیشنهاد انتقال اوراق بهادار می تواند به صورت نقدی و (یا) با اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی متعلق به صادرکننده دیگر یا همان صادرکننده بجزء در صورت پیشنهاد اجباری انتقال اوراق بهادار به موجب ماده 152 این قانون که جبران غرامت مذکور در آن فقط می تواند به صورت موجودی های نقدی انجام شود.

(اصلاح ماده 148 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

ماده 149. شرایط پیشنهاد انتقال اوراق بهادار و تغییرات آن

1. مهلت پیشنهاد انتقال اوراق بهادار حداقل 15 و حداکثر 60 روز می باشد.
2. شرایط پیشنهاد انتقال اوراق بهادار برای کلیه صاحبان اوراق بهادار کلاس مشابه باید یکسان باشد. در صورت ارایه اطلاعیه ها به صاحبان اوراق بهادار در ارتباط با پیشنهاد مذکور، بایستی به کلیه صاحبان اوراق بهادار کلاس مشابه اطلاعیه های مشابه ارائه نمود.
3. شخصی که پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را پذیرفته است مجاز است پس از روز انتشار پیشنهاد انتقال (انجام تغییرات در آن) در هر زمانی؛ تا انقضای مهلت پیشنهاد از پذیرش خود منصرف شود.
4. شخص ارائه کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار می تواند شرایط پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را تا انقضای مهلت آن با افزایش میزان جبران غرامت پیشنهادی به صاحبان اوراق بهادار یا تمدید مهلت پیشنهاد تغییر دهد. شخص ارائه کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار جهت تغییر شرایط اوراق بهادار باید با ارایه مکمل اظهارنامه موافقت اولیه بانک مرکزی را کسب نماید. بانک مرکزی در طی 3 روز کاری پس از دریافت مکمل اظهارنامه پیرامون اعلام موافقت اولیه تغییر شرایط پیشنهاد یا رد آن اتخاذ تصمیم می نماید. بانک مرکزی می تواند اعلام موافقت اولیه را رد نماید اگر تغییرات انجामी مواضع صاحبان اوراق بهادار را در مقایسه با شرایط اولیه پیشنهاد وخیم تر سازد. شخص ارائه کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار موظف است در طی 3 روز کاری پس از دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تغییرات پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را منتشر نماید.
5. اگر شخص ارائه کننده پیشنهاد انتقال اوراق بهادار تا انقضای مهلت آن و به مقرر بند 4 ماده جاری شرایط پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را با افزایش میزان جبران غرامت پیشنهادی به صاحبان اوراق بهادار تغییر می دهد، در این صورت وی موظف است میزان افزایش یافته جبران غرامت را در ازای کلیه اوراق بهادار انتقال یافته پرداخت نماید (اما اگر میزان قبلی جبران غرامت پرداخت شده باشد، در این صورت مابه التفاوت آن پرداخت نماید)، صرفنظر از این که اوراق بهادار مذکور تا انتشار تغییرات مورد نظر انتقال و پذیرفته شده باشند.

ماده 150. پذیرش اوراق بهادار بیشتر از تعداد پیش بینی شده در پیشنهاد انتقال اوراق بهادار

1. اگر پیشنهاد انتقال اوراق بهادار برای بخشی از اوراق بهادار کلاس مورد نظر انجام شده باشد و در مهلت عملکرد پیشنهاد مذکور (از روز اعلام یا در اختیار گذاشتن پیشنهاد تا انقضای مهلت آن) در واقع اوراق بهادار بیشتر از آنچه که به موجب پیشنهاد پیش بینی شده است انتقال داده شده باشد، در این صورت اوراق بهادار بایستی به تناسب تعداد اوراق بهاداری که توسط هر صاحب منتقل شده است، پذیرفته شوند.

2. الزامات بند 1 ماده جاری نیز شامل حال اوراق بهاداری می شود که در مهلت عملکرد تغییرات پیش بینی شده به موجب بند 4 ماده 149 این قانون انتقال یافته اند.

ماده 151. روند اتحاد اشخاص

به تعریف مواد 148، 149، 150 و 152 این قانون اشخاصی که در عملکرد مشترک به منظور کسب، مدیریت یا واگذاری اوراق بهادار صادرکننده با یکدیگر توافق نموده اند به تعریف این فصل یک شخص محسوب می شوند و اوراق بهادار کلاس مشابهی که توسط هر یک از آنها بدست آمده است جهت تعیین نسبت درصد آنها در کلیه اوراق بهادار کلاس مشابه، با یکدیگر متحد می شوند.

ماده 152. پیشنهاد اجباری انتقال اوراق بهادار

1. هر شخصی که در نتیجه انجام یک یا بیش از یک معامله با اوراق بهادار سهمی صادرکننده صاحب بیش از 75 درصد اوراق بهادار کلاس مشابه می شود، موظف است مطابق با الزامات فصل جاری انتقال کلیه اوراق بهادار کلاس مشابه مورد نظر را به خود پیشنهاد نماید.

2. در مورد پیش بینی شده در بند 1 ماده جاری شخص موظف است در طی 10 روز کاری پس از انجام معامله مربوطه که در نتیجه آن صاحب بیش از 75 درصد اوراق بهادار کلاس مشابه شده است، اظهارنامه پیشنهاد انتقال اوراق بهادار را به بانک مرکزی ارائه نماید.

3. الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال مورد توقف اجازه تجارت اوراق بهادار در بازار تنظیمی بر اساس و استدلال بند 4 ماده 130 این قانون نیز می شود، که مقررات و شرایط اجرای آن بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

4. الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال موارد ذیل نمی شود، که:

(1) شخص در نتیجه کاهش سرمایه اساسنامه ای شرکت مورد نظر صاحب بیش از 75 درصد اوراق بهادار کلاس مورد نظر شده باشد،

(2) شخص در نتیجه پیشنهاد غیر اجباری انتقال اوراق بهادار برای کلیه اوراق بهادار کلاس مورد نظر از سوی خود به مقرر این فصل صاحب بیش از 75 درصد اوراق بهادار کلاس مورد نظر شده باشد،

(3) اوراق بهادار به منظور پذیره نویسی از سوی شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری بدست آورده شده باشد،

4) شخص در طی 10 روز کاری پس از روز بدست آوردن بیش از 75 درصد اوراق بهادار کلاس مورد نظر، آنها را به شخصی واگذار می نماید که مطابق با ماده 151 این قانون بعنوان شخص دارای توافق در عملکرد مشترک محسوب نشده و مشروط بر این که در طی مهلت مذکور مجمع عمومی سهامداران صادرکننده اوراق بهادار مورد نظر تشکیل نمی شود.

فصل 16. اکتساب مشارکت

ماده 153. چارچوب اعمال این فصل

این فصل شامل حال کسب مشارکت در شرکت های سهامی ثبت شده در جمهوری ارمنستان می شود که اوراق بهادار صادر شده از طرف آنها دارای اجازه تجارت در بازار تنظیمی فعالی در جمهوری ارمنستان هستند.

ماده 154. تعهد اطلاع رسانی

1. هر شخصی که بطور مستقیم یا غیر مستقیم، شخصاً یا از طریق اقربای نسبی و سببی چنان مشارکتی در شرکت بدست آورد که در نتیجه آن میزان حق رای وی در سرمایه اساسنامه ای شرکت 5، 10، 20، 50، 75 درصد یا بیش از آن تشکیل بدهد، موظف است در این باره بلافاصله اما نه دیرتر از 4 روز کاری برحسب فرم و مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی به صادرکننده و بانک مرکزی اطلاع بدهد.

2. اگر حق رای شخص در سرمایه اساسنامه ای صادرکننده از یکی از حدود مندرج در بند 1 ماده جاری کاهش یابد، شخص مذکور موظف است در این باره بلافاصله اما نه دیرتر از 4 روز کاری برحسب فرم و مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی به صادرکننده و بانک مرکزی اطلاع بدهد.

3. مهلت های مندرج در بندهای 1 و 2 این ماده از زمانی که شخص در باره کسب چنین مشارکت، افزایش یا کاهش مطلع بوده یا در صورت داشتن توجه معقول می توانست از آن مطلع شده باشد، منظور می شود.

ماده 155. تایید کسب یا واگذاری مشارکت

شخصی که مطابق با بندهای 1 و 2 ماده 154 این قانون اطلاع رسانی ارائه کرده است بنا به درخواست بانک مرکزی یا شرکت موظف است مشارکتی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم به وی تعلق دارد و میزان کسب شده یا واگذاری آن را تایید نماید.

ماده 156. تعهد آشکارسازی

صادرکننده موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اقدام به آشکار نمودن اطلاعات دریافتی به موجب ماده 154 این قانون نماید.

ماده 157. استثنائات در الزام به اطلاع رسانی

1. بر اساس ارائه درخواست نامه کتبی و توجیه شده از طرف شخص بانک مرکزی مجاز است برای شخص ارائه کننده درخواستنامه استثنائاتی در قبال تعهدات اطلاع رسانی وضع شده به موجب ماده 154 این قانون قائل شود، اگر:

1) شخص ارائه کننده درخواستنامه خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره های 2 یا 4 بند 1 ماده 25 این قانون عرضه می نماید،

2) شخص ارائه کننده درخواستنامه شرکت کننده بازار تنظیمی فعال در جمهوری ارمنستان محسوب می شود،

3) استثناء در ارتباط با کسب مشارکت قابل توجه یا واگذاری در طی عرضه خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره های 2 یا 4 بند 1 ماده 25 این قانون درخواست شده باشد، و

4) شخص ارائه کننده درخواستنامه مشارکت را به منظور ممانعت از اداره شرکت مورد استفاده قرار ندهد.

2. اگر بانک مرکزی در طی 7 روز پس از دریافت درخواستنامه مذکور در بند 1 ماده جاری پیرامون استثناء قائل شدن تصمیمی اتخاذ ننماید، در این صورت درخواستنامه رد شده محسوب خواهد شد. بنا به تقاضای شخص بانک مرکزی موظف به توجیه علل رد درخواست نامه تعیین استثناء می باشد.

3. بانک مرکزی می تواند فهرست اطلاعاتی را که برای اتخاذ تصمیم پیرامون وضع کردن استثنائات و بررسی درخواستنامه لازم باشد، وضع نماید.

فصل 17. ممنوعیت سوءاستفاده از بازار

ماده 158. سوءاستفاده از بازار

به تعریف این قانون استفاده غیرشرافتمندانه از اطلاعات داخلی جهت انعقاد معاملات در بازار و همچنین دستکاری در قیمت سوءاستفاده بازار محسوب می شود.

ماده 159. اعمال مفاد مربوط به سوءاستفاده از بازار

1. اگر به موجب این فصل مورد دیگری پیش بینی نشده باشد، مفاد این فصل شامل حال تمامی اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی فعال در جمهوری ارمنستان و همچنین آن اوراق بهادار و روابط مربوط به آنها می شود که درخواست دریافت اجازه تجارت آنها در بازار تنظیمی ارائه می شود.
2. ممنوعیت وضع شده به موجب ماده 162 این قانون همچنین در قبال اوراق بهاداری اعمال می شود که مجاز به تجارت در بازار تنظیمی نمی باشند، ولیکن قیمت آنها به قیمت اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار بستگی دارد (مشتق شده است).

2.1. مفاد این فصل شامل موارد ذیل نیز می شود:

- (1) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با اوراق بهادار پیش بینی شده به موجب بندهای 1 و 2 ماده جاری،
 - (2) آن ابزار مشتقه مالی که در موقع اتخاذ تصمیم در مورد خرید یا فروش اوراق بهادار پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری مد نظر گرفته می شوند،
 - (3) آن ابزار مشتقه مالی که معاملات با آنها می تواند تاثیر بسزایی بر قیمت اوراق بهادار پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری داشته باشند،
 - (4) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با ارز خارجی.
3. مفاد این فصل شامل حال معاملاتی که در چارچوب اجرای سیاست پولی، ارزی و مدیریت قروض دولتی از طرف جمهوری ارمنستان، بانک مرکزی یا اشخاصی که به نمایندگی از سوی آنها منعقد می گردد، نمی شود.

(اصلاح ماده 159 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 160. اطلاعات داخلی

1. هر گونه اطلاعات مشخص و منتشر نشده که بطور مستقیم یا غیرمستقیم به یک یا چند اوراق بهادار یا صادرکنندگان آنها مربوط باشد و انتشار آنها بتواند تاثیر بسزایی بر قیمت های اوراق بهادار مذکور و (یا) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها داشته باشد، اطلاعات داخلی محسوب می شود.
2. برای اشخاص اجرا کننده سفارشات در ارتباط با اوراق بهادار، اطلاعات مشخص و منتشر نشده که از سوی مشتری در ارتباط با سفارشات داده شده در اختیار گذاشته شده است و بطور مستقیم یا غیرمستقیم به یک یا چند صادرکننده یا اوراق بهادار آنها مربوط می شود و انتشار آنها می تواند تاثیر بسزایی بر قیمت های اوراق بهادار مذکور و (یا) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها داشته باشد، اطلاعات داخلی محسوب می شود.

3. اطلاعات مشخص مندرج در بندهای 1 و 2 ماده جاری و مربوط به واقعه یا رویداد اتفاق افتاده، در حال اتفاق یا وجود امکان واقعی ظهور آنها، آن اطلاعاتی است که برای استدلال با پایه و اساس در باره تاثیر احتمالی واقعیت ها یا رویدادهای اشاره شده بر قیمت های اوراق بهادار و (یا) ابزار مشتقه مالی مربوط به آنها کافی خواهد بود.

4. اطلاعات مندرج در بندهای 1 و 2 ماده جاری که در صورت انتشار آنها تاثیر بسزایی بر قیمت های اوراق بهادار مذکور و (یا) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها خواهد داشت آن اطلاعات شایان توجهی است که سرمایه گذار منطقی در موقع تصمیم گیری در باره خرید یا فروش اوراق بهادار مورد نظر به آن اهمیت خواهد داد.

5. تحقیقات و ارزیابی های انجام شده بر اساس اطلاعات قابل دسترس (علنی) اطلاعات داخلی محسوب نمی شوند، حتی اگر آنها تاثیر بسزایی بر اوراق بهادار و (یا) ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها داشته باشند.

(اصلاح ماده 160 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 161. خودی

1. شخصی که در ارتباط با داشتن شراکت در سرمایه صادرکننده، عضویت در یکی از نهاد های مدیریت صادر کننده، داشتن سمت یا انجام سایر وظایف یا عرضه خدمات در آن بر اطلاعات داخلی مسلط باشد، خودی محسوب می شود.

2. اگر شخص مندرج در بند 1 ماده جاری شخص حقوقی باشد، در این صورت آن شخص حقیقی نیز که در روند اتخاذ تصمیمات پیرامون انعقاد معاملات برای شخص حقوقی مذکور شرکت می نماید خودی محسوب می شود.

3. همچنین آن شخص مسلط بر اطلاعات داخلی خودی محسوب می شود که در نتیجه ارتکاب به جرم به اطلاعات داخلی دسترسی پیدا می نماید، که با داشتن سعی و کوشش معقول می توانست آگاه شود که اطلاعات مذکور اطلاعات داخلی محسوب می شود.

4. هر شخصی که با چنان اطلاعات داخلی آشنا می شود که منبع آن آشکارا یک یا بیش از یک خودی باشد، وی نیز خودی محسوب می شود.

(اصلاح ماده 161 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210- ن)

ماده 162. ممنوعیت استفاده نادرست از اطلاعات داخلی

1. استفاده نادرست از اطلاعات داخلی ممنوع می باشد.

2. در مواردی استفاده نادرست از اطلاعات داخلی مطرح است که شخص خودی:

- 1) بر اساس اطلاعات داخلی به حساب خود یا شخص دیگر، مستقیم یا غیرمستقیم اوراق بهادار یا ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها را خریداری یا بفروش می‌رساند یا سعی در خرید یا فروش آن را دارد،
 - 2) اطلاعات داخلی را برای اشخاص ثالث آشکار نماید، بجز آن مواردی که آشکارسازی مذکور در ارتباط با اجرای عملکردهای در حال شرف یا انجام وظایف رسمی می‌باشد،
 - 3) بر اساس اطلاعات داخلی به اشخاص ثالث توصیه می‌نماید یا به نحوی آنان را ترغیب به خرید یا فروش اوراق بهادار یا ابزار مشتقه مالی در ارتباط با آنها می‌نماید.
3. اگر اطلاعات برای انعقاد معاملات خرید یا فروش اوراق بهادار داخلی محسوب شود و شخص مسلط بر اطلاعات مذکور که بعنوان یک طرف معامله مورد نظر محسوب شده و معامله را تا خودی محسوب شدن منعقد نموده باشد، استفاده نادرست اطلاعات داخلی مطرح نخواهد بود.
- (اصلاح ماده 162 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 163. آشکارسازی اطلاعات داخلی

1. صادرکننده اوراق بهادار موظف است بیدرنگ اطلاعات داخلی که مستقیماً مربوط به صادرکننده می‌باشد، آشکار نماید. اطلاعات داخلی بایستی به نحوی آشکار شوند که دسترسی سریع و ارزیابی کامل، دقیق و به موقع اطلاعات مذکور از سوی عموم تامین شود.
2. آشکارسازی اطلاعات داخلی بجز موارد وضع شده به موجب ماده 164 این قانون، نباید به تعویق بیفتد. بانک مرکزی می‌تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود جزئیات شرایط و الزامات نحوه و مقررات آشکارسازی اطلاعات داخلی را وضع نماید.
3. بغیر از الزامات بند 1 ماده جاری صادرکننده اوراق بهادار موظف است بیدرنگ اطلاعات داخلی را در سایت اینترنتی خود نیز آشکار نماید.
4. هر گونه تغییرات قابل توجه در اطلاعات داخلی بایستی بیدرنگ به همان نحو و وسایلی که از طریق آنها اطلاعات داخلی اولیه آشکار شده اند، با رعایت الزامات تعیین شده در این فصل آشکار شوند.
5. صادرکننده اوراق بهادار موظف است آشکارسازی اطلاعات داخلی که مستقیماً به صادرکننده مربوط می‌شود برای کلیه گروه های سرمایه گذاران بطور برابر تامین نماید.

ماده 164. تعویق آشکارسازی اطلاعات داخلی

1. اگر آشکارسازی اطلاعات داخلی به شکل بسزایی به منافع قانونی صادرکننده آسیب برساند، در این صورت صادرکننده می تواند به مسئولیت خود آشکارسازی اطلاعات داخلی را به تعویق اندازد، مشروط بر این که تعویق آن به گمراهی عموم منجر نخواهد شد و محرمانه بودن اطلاعات داخلی از جانب وی محفوظ خواهد ماند.

2. بانک مرکزی می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود فهرست جامع وضعیت هایی را که برحسب آن آشکارسازی اطلاعات داخلی ممکن است به منافع قانونی صادرکننده آسیب برساند و همچنین الزامات تامین محرمانه ماندن اطلاعات داخلی را وضع نماید.

3. در موارد وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری بندهای 4 الی 9 ماده 127 این قانون اعمال می شوند.

ماده 165. آشکارسازی اطلاعات داخلی در صورت نشت آنها

1. اگر صادرکننده یا شخصی که به نمایندگی از طرف وی یا به حساب وی عمل می نماید در ارتباط با شرایط شغلی، حرفه ای، سمت یا انجام سایر وظایف یا عرضه خدمات اطلاعات داخلی در اختیار اشخاص ثالث قرار می دهد، موظف است به همان اندازه و به موازات ارایه اطلاعات به شخص ثالث (اگر اطلاعات عمداً در اختیار گذاشته شده اند)، یا بلافاصله پس از ارایه اطلاعات به شخص ثالث (اگر اطلاعات غیر عمدی در اختیار گذاشته شده اند) آنها را علناً آشکار نماید.

2. الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال مواردی که در آن شخص ثالث؛ که اطلاعات داخلی در اختیار وی گذاشته شده است، متعهد به حفظ محرمانه بودن اطلاعات مذکور که برحسب قانونگذاری، اساسنامه یا قرارداد پیش بینی شده است، می باشد.

ماده 166. جبران خسارت

1. شخص مجاز است برای خسارتی که در نتیجه عدم آشکار نمودن اطلاعات داخلی که مستقیماً مربوط به صادر کننده می شود یا آشکار نمودن اطلاعات غیر دقیق متحمل شده است، از صادرکننده درخواست جبران خسارت نماید، اگر:

(1) اوراق بهادار را پس از عدم آشکارسازی غیر قانونی یا آشکارسازی غیر دقیق اطلاعات داخلی بدست آورده باشد، و در موقع آشکارسازی اطلاعات داخلی یا در موقع آگاهی از غیر دقیق بودن اطلاعات داخلی بعنوان مالک آنها محسوب شده است،

(2) اوراق بهادار بدست آمده قبل از عدم آشکارسازی غیر قانونی یا آشکارسازی غیر دقیق پس از آگاهی از واقعیت چنین عدم آشکارسازی یا آشکارسازی غیر دقیق بفروش رسیده است.

2. صادرکننده مسئولیت جبران خسارت وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری را بر عهده نمی گیرد، اگر شخص زیان دیده در موقع بدست آوردن اوراق بهادار یا فروش آن با اطلاعات داخلی آشنا بوده یا از واقعیت غیر دقیق بودن آنها آگاهی داشته است.

3. محدودیت قانونی جبران خسارت پیش بینی شده در بند 1 ماده جاری از موقع آگاهی یافتن سرمایه گذار در باره عدم آشکارسازی غیر قانونی اطلاعات داخلی یا واقعیت آشکارسازی غیر دقیق اطلاعات به مدت یک سال و حداکثر تا مدت سه سال از زمان عدم آشکارسازی غیر قانونی اطلاعات داخلی یا آشکارسازی غیر دقیق اطلاعات می باشد.

ماده 167. تعهدات کلی صادرکننده در ارتباط با اطلاعات داخلی

1. در صورت عدم انتشار اطلاعات داخلی به مقرر وضع شده صادرکننده موظف است حفظ محرمانه بودن اطلاعات را تامین نماید و بر عدم دسترسی آنها به اشخاص نظارت نماید. صادرکننده موظف است دسترسی به اطلاعات داخلی از سوی اشخاصی که در حین انجام وظایف خود در ارتباط با فعالیت صادرکننده نیازی به آگاهی از چنین اطلاعاتی ندارند، مسدود نماید.

2. صادرکننده موظف است آگاهی اشخاص خودی از وظایف مربوط به اطلاعات داخلی و مسئولیت در قبال استفاده نادرست اطلاعات داخلی را تامین نماید.

3. صادرکننده موظف است جهت اجرای وظایف خود که به موجب ماده 165 این قانون وضع شده است اقدام به فراهم سازی امکانات حقوقی، سازمانی و فنی نماید.

ماده 168. فهرست خودی ها

1. صادرکننده و شخصی که به نمایندگی از طرف وی معرفی می شود (در این ماده منبع: شخص اداره کننده فهرست) موظف هستند فهرست اشخاصی را که در حین انجام وظایف خود با اطلاعات داخلی ارتباط پیدا می کنند، اداره نمایند (منبع: فهرست خودی ها). شخص اداره کننده فهرست موظف است در فهرست خودی ها اشخاص دیگری را که دائماً به اطلاعات داخلی دسترسی دارند و با اطلاعات مذکور مرتبط هستند بطور واضح متمایز نماید.

2. اداره فهرست خودی ها باید به صادرکننده اجازه بدهد تا جریان اطلاعات داخلی را برحسب بخش های مجزای آن کنترل و تحت نظارت قرار دهد.

3. شخص اداره کننده فهرست موظف است هرچند گاه فهرست خودی ها را به روز درآورده و در هر لحظه شمول اشخاص مسلط بر اطلاعات داخلی را در آن تامین نماید.

4. شخص اداره کننده فهرست موظف است شخصی را بعنوان مسئول اداره فهرست خودی ها، تامین دقت آن و به روز درآوردن تناوبی اطلاعات حاوی آن بگمارد.

5. فهرست خودی ها بایستی شامل اطلاعات تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.

6. شخص اداره کننده فهرست موظف است اطلاعات فهرست خودی ها را حداقل به مدت 5 سال از زمانی که اطلاعات در فهرست خودی ها گنجانده شده است نگهداری نماید.

7. شخص اداره کننده فهرست موظف است فهرست خودی ها را برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 169. ارائه و آشکارسازی اطلاعات مربوط به معاملات

1. رئیس صادرکننده گزارش دهنده، اقربای نسبی و سببی وی و صادرکننده موظف هستند در خصوص معاملاتی که به حساب خود با اوراق بهادار صادرکننده، ابزار مشتقه مالی یا با اوراق بهادار دیگر مرتبط با چنین مشتقاتی منعقد نموده اند در طی پنج روز پس از انعقاد آنها به بانک مرکزی گزارش ارائه نمایند.

2. ترکیب اطلاعات شامل در گزارشات حسابدگی مندرج در بند 1 ماده جاری، فرم گزارش حسابدگی و مقررات ارائه آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

3. بانک مرکزی گزارشات حسابدگی مندرج در بند 1 ماده جاری را در سایت اینترنتی خود منتشر می نماید. بانک مرکزی می تواند به شخص ثالث اجازه انتشار گزارشات حسابدگی مندرج در بند 1 ماده جاری را در سایت اینترنتی تحت اداره وی بدهد.

4. به تعریف این ماده اعضای نهاد اجرایی صادرکننده گزارش دهنده، شورای نظارت (مدیران) و همچنین کارکنان صادرکننده که دسترسی دائمی به اطلاعات داخلی مربوط به صادرکننده و دارای صلاحیت اتخاذ تصمیم در خصوص مدیریت و مسائل رشد و توسعه فعالیت صادر کننده هستند، رئیس محسوب می شوند.

5. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند استثنائاتی را در قبال الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری برای صادرکنندگان اوراق بهادار پیش بینی شده در تبصره 3 بند 1 ماده 6 این قانون قائل شود.

(اصلاح ماده 169 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 189- ن)

ماده 170. تعهد تعیین مقررات داخلی

1. صادرکننده گزارش دهنده موظف است مقررات داخلی جهت تنظیم روند محافظت از محرمانه بودن اطلاعات داخلی و آشکارسازی آنها وضع نماید.
2. صادرکننده گزارش دهنده موظف است مقررات داخلی جهت تنظیم روند انعقاد معاملات با اوراق بهادار صادرکننده توسط روسای صادرکننده، کارکنان دیگر و شرکت کنندگان قابل توجه وضع نماید.
3. وظیفه وضع نمودن مقررات داخلی مندرج در بند 2 این ماده همچنین شامل حال اشخاصی می شود که در رابطه با اجرای عملکردها و وظایف خود یا عرضه خدمات بر اطلاعات داخلی مسلط هستند.
4. اشخاص مندرج در بندهای 1 الی 3 این ماده موظفند بنا به درخواست بانک مرکزی مقررات داخلی وضع شده به موجب این ماده را در طی 5 روز کاری پس از دریافت درخواست مذکور به بانک مرکزی ارائه نمایند.

ماده 171. دستکاری قیمت ها

1. دستکاری قیمت ها در بازار ممنوع می باشد.
2. به تعریف این قانون دستکاری قیمت ها عبارت است از:
 - (1) انعقاد یا سفارش انعقاد چنان قراردادهایی که می تواند منجر به ایجاد تصورات نادرست یا گمراه کننده در باره قیمت اوراق بهادار در بازار، تقاضا یا حجم آنها شود، بجز مواردی که شخص منعقد کننده یا سفارش دهنده انعقاد معامله مطابق با تصمیم وضع شده به موجب تبصره 2 بند 3 ماده جاری عمل کرده باشد،
 - (2) انعقاد یا سفارش انعقاد چنان قراردادهایی که منجر به انحرافات نامنظم قیمت اوراق بهادار یا تعیین سطح ساختگی قیمت اوراق بهادار می شود، بجز مواردی که شخص منعقد کننده یا سفارش دهنده انعقاد معامله مطابق با تصمیم وضع شده به موجب تبصره 2 بند 3 ماده جاری عمل کرده باشد،
 - (3) انعقاد یا سفارش انعقاد چنان قراردادهایی که با اعمال مکانیزم های جعلی، غیرشرافتمندانه یا گمراه کننده و (یا) ایجاد کننده سوءتفاهم انجام می پذیرد،
 - (4) انتشار چنان اطلاعاتی که در خصوص قیمت های اوراق بهادار علائم نادرست یا گمراه کننده ای به شرکت کنندگان بازار ارسال می نماید، از جمله: انتشار اطلاعات تحریف شده در باره اوراق بهادار مورد نظر، اگر شخص منتشر کننده اطلاعات مذکور از عدم مطابقت آن با واقعیت مطلع بوده یا در صورت داشتن توجه معقول می توانست از آن مطلع شده باشد،
 - (5) عملیات غیر از عملیات مندرج در تبصره های 1 الی 4 بند 1 ماده جاری و در عین حال مشابه آنها.
3. بانک مرکزی مطابق با اسناد حقوقی تنظیمی خود موارد ذیل را وضع می نماید:

1) معیارهای وجود موارد مربوط به دستکاری قیمت ها مندرج در بند 2 ماده جاری و توصیف هرچه بیشتر جزئیات مواردی که پایه و اساس ثبت آنها گردیده اند،

2) آن مواردی که عملیات مندرج در بند 2 ماده جاری یا عملیات مشابه آنها دستکاری قیمت محسوب نمی شوند.

4. مواردی که برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی دستکاری قیمت محسوب نمی شوند، عبارتند از:

1) انجام یک سری معاملات خرید و (یا) فروش اوراق بهادار توسط یک یا بیش از یک شخص در بازار تنظیمی، به منظور حفظ، تعیین یا ثبات قیمت اوراق بهادار مورد نظر،

2) خرید مجدد اوراق بهادار صادر شده از سوی صادرکننده، به منظور کاهش سرمایه اساسنامه ای، اجرای تعهدات ناشی از اوراق بهادار قرضی مورد تبدیل به اوراق بهادار سهمی یا تحقق برنامه های دراختیار گذاشتن اوراق بهادار کارمندان.

5. انتشار اطلاعات تحریف شده از سوی روزنامه نگاران در موقع انجام وظایف حرفه ای خود، در ارزیابی آن بعنوان عمل مندرج در تبصره 4 بند 2 ماده جاری قواعد تنظیم کننده فعالیت روزنامه نگارن، جزء در مواردی که روزنامه نگار با اهداف سودجویانه عمل کرده باشد، مد نظر گرفته می شود.

ماده 172. پیشنهادات سرمایه گذاری

1. به تعریف این قانون تحقیقات کتبی یا شفاهی یا دیگر اطلاعاتی که حاوی مشاوره یا پیشنهاد راهبرد مشخص انجام سرمایه گذاری در اوراق بهادار که به شکل انتشار یا از طریق وسایل دیگر به منظور آگاهی عموم یا گروهی از اشخاص نامشخص انجام می پذیرد، پیشنهاد سرمایه گذاری محسوب می شود.

2. تحقیقات یا دیگر اطلاعات مندرج در بند 1 ماده جاری شامل:

1) اطلاعات تهیه شده از سوی تحلیل گر مستقل، شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اشخاصی که که بعنوان فعالیت اصلی پیشنهادات سرمایه گذاری در اختیار می گذارند و همچنین کارکنان یا اشخاص تام الاختیار آنان که بطور مستقیم یا غیرمستقیم در باره اوراق بهادار مشخص یا صادرکننده آن حاوی پیشنهاد سرمایه گذاری می باشد،

2) اطلاعات تهیه شده از سوی اشخاص ذکر نشده در تبصره 1 بند جاری که حاوی مشاوره و اظهار نظر پیرامون اتخاذ تصمیم سرمایه گذاری در خصوص اوراق بهادار مشخص و خصوصاً عبارات «خرید»، «فروش»، «حفظ» یا واژگان مشابه باشد.

3. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند جزئیات شرایط و الزامات در قبال اشخاص تهیه کننده و منتشرکننده پیشنهادات سرمایه گذاری، اطلاعاتی که در تهیه و انتشار پیشنهادات سرمایه گذاری و پیشنهادات سرمایه گذاری شامل می شوند، وضع نماید.

ماده 173. ارائه اطلاعات

- 1.** هر شخصی که از هر گونه اطلاعات در ایجاد شک و تردید در خصوص دستکاری قیمت آگاهی داشته باشد موظف است آن اطلاعات را به بانک مرکزی ارائه نماید.
- 2.** وظیفه تعیین شده به موجب بند 1 ماده جاری شامل حال اشخاص حقیقی که در ترکیب اشخاص حقوقی هستند یا به نمایندگی از سوی آنان عمل می نمایند و به اطلاعات داخلی دسترس دارند نیز می شود.
- 3.** بانک مرکزی اطلاعات و اسناد مندرج در بند 1 ماده جاری را انحصاراً جهت افشای تخلفات در وظایف و محدودیت های وضع شده به موجب فصل جاری، اجرای وظایف پیش بینی شده خود به موجب این فصل و اهداف همکاری با مراجع ذیصلاح کشورهای دیگر گردآوری، نگهداری و مورد استفاده قرار می دهد.
- 4.** اگر اطلاعات مندرج در این ماده از خدمت به اهداف تعیین شده به موجب بند 3 ماده جاری باز ایستند بایستی بلافاصله از بین بروند.

ماده 174. تعهد مطلع ساختن بانک مرکزی از سوی اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری

- 1.** شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است در صورت داشتن هر گونه شک و تردید با اساس و پایه نسبت به دستکاری قیمت، بیدرنگ به صورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی به اطلاع بانک مرکزی برساند. در صورت ارائه شفاهی، شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری موظف است بنا به درخواست بانک مرکزی اطلاعاتی را که به صورت شفاهی ارائه نموده است حداکثر تا پایان روز بعد از ارائه آن به صورت کتبی ارائه نماید.
- 2.** شک و تردید مندرج در بند 1 ماده جاری بایستی متکی بر اساس و پایه باشد.
- 3.** شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری در موقع اعلام شک و تردید مقرر در بند 1 ماده جاری نسبت به هرگونه شخص به بانک مرکزی، موظف است حفظ محرمانه بودن اطلاعات ارائه شده به بانک مرکزی در خصوص شک و تردید را رعایت نماید.
- 4.** اطلاع رسانی مندرج در بند 1 ماده جاری در خصوص وجود شک و تردید بایستی شامل:

(1) شرح حال معامله مورد شک و تردید شامل اوراق بهادار و نوع معامله و ابلاغیه،

2) پایه و اساس شک و تردید،

3) امکانات تعیین هویت طرفین معامله،

4) اطلاعات پیرامون فعالیت اعلام کننده شک و تردید،

5) سایر اطلاعاتی که به نظر شخص اعلام کننده شک و تردید قابل توجه باشد.

5. اگر تمامی اطلاعات مندرج در بند 4 ماده جاری برای شخص اعلام کننده شک و تردید قابل دسترس نباشد، در این صورت اطلاع رسانی پیرامون شک و تردید حداقل بایستی شامل پایه و اساس شک و تردید باشد. مابقی اطلاعات مذکور در بند 4 ماده جاری بایستی بلافاصله پس از در دسترس قرار گرفتن آنها به بانک مرکزی ارائه شوند.

بخش 5. سپرده گذاری مرکزی. سیستم های امانت داری و تسویه اوراق بهادار

فصل 18. سپرده گذاری مرکزی

ماده 175. سپرده گذاری مرکزی

1. سپرده گذاری مرکزی یک شرکت سهامی است که مطابق با مقررات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد خود عملکردهای اپراتوری امانت داری متمرکز، ثبت فهرست متمرکز و سیستم های تسویه اوراق بهادار را اجرا می نماید.

2. سپرده گذاری مرکزی بر اساس قرارداد منعقد شده با اپراتور بازار تنظیمی مجاز به اجرای عملکرد تعیین و کلیرینگ تعهدات (ادعاها) متقابل بوجود آمده در نتیجه معاملات منعقد با اوراق بهادار در بازار تنظیمی مورد نظر می باشد.

3. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود به سپرده گذاری مرکزی اجازه انجام انواع فعالیت های مکمل و مرتبط با اجرای عملکردهای پیش بینی شده به موجب بندهای 1 و 2 ماده جاری را بدهد و در صورت لزوم الزامات مکمل برای اجرای آنها وضع نماید.

4. انجام هر گونه فعالیت پیش بینی نشده به موجب این ماده از سوی سپرده گذاری مرکزی، اگر برحسب اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده مطابق با بند 3 ماده جاری پیش بینی نشده باشد ممنوع می باشد.

5. الزامات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» شامل حال سپرده گذاری مرکزی می شود، اگر مطابق با این قانون ویژگی های دیگری وضع نشده باشد.

6. اگر بانک مرکزی در خصوص اوراق بهادار صادر شده توسط جمهوری ارمنستان یا بانک مرکزی عملکردهای امانت داری متمرکز و (یا) اپراتور سیستم تسویه اجرا نماید مفاد این بخش شامل حال بانک مرکزی نخواهد شد.

ماده 176. عملکردهای سپرده گذاری مرکزی

1. سپرده گذاری مرکزی مطابق با مقررات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد خود عملکردهای ذیل را به انجام می رساند:

(1) بعنوان امانت دار متمرکز:

الف. عرضه خدمات امانت داری به زیرامانت داری و اشخاص دیگر وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

ب. غیرمادی سازی اوراق بهادار و مدیریت حساب های آنها،

پ. اعطای کدهای شناسایی اوراق بهادار،

(2) بعنوان ثبت کننده فهرست متمرکز و بر اساس قرارداد منعقد شده با صادرکننده، عهده دار مدیریت ثبت یکپارچه (فهرست) مشخصات مربوط به تعداد، انواع و کلاس اوراق بهادار صاحبان (دارندگان اسمی) اوراق بهادار و متعلق به آنان (ثبت شده به اسم آنان) می باشد،

(3) بعنوان اپراتور سیستم تسویه اوراق بهادار (منبعد نیز بعنوان سیستم تسویه):

الف. تعهدات و ادعاهای متقابل بوجود آمده در نتیجه معاملات منعقد با اوراق بهادار (کلیرینگ) را تعیین و حساب می نماید،

ب. در نتیجه معاملات منعقد با اوراق بهادار، اوراق بهادار را به حساب های مربوطه انتقال و تسویه نهایی می نماید،

پ. (زیرتبصره به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/09/30) شماره 23- ن از درجه اعتبار ساقط است)

ت. برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون، سایر اسناد حقوقی، قوانین سیستم تسویه و قراردادهای منعقد شده استعلام های لازم برای انجام کلیرینگ و تسویه نهایی اوراق بهادار و دارایی های نقدی به انجام می رساند،

ث. به منظور تضمین انجام تعهدات متقابل اعضای سیستم تسویه و کاهش ریسک های مربوط به فعالیت سیستم تسویه صندوق های ضمانت ایجاد و اداره می نماید،

ج. در اکتفای تعهدات و ادعاهای متقابل ایجاد شده در نتیجه معاملات منعقد با اوراق بهادار، برحسب مقررات وضع شده به موجب قوانین سیستم تسویه بعنوان طرف کلیه معاملات بشمار می رود (کارگزار مرکزی طرفین).

2. سپرده گذاری مرکزی مطابق قوانین خود و برحسب مقررات و شرایط وضع شده از سوی بانک مرکزی مجاز است خدمات ضروری برای اجرای عملکردهای پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری و همچنین سایر خدمات مربوط به آنها را اجرا نماید.
(اصلاح ماده 176 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

ماده 177. سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی سپرده گذاری مرکزی

- 1. بانک مرکزی مقادیر حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی سپرده گذاری مرکزی را به شکل وجوه مشخص وضع می نماید. بانک مرکزی می تواند مقادیر حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی سپرده گذاری مرکزی را حداقل سالی یکبار مورد بازنگری قرار دهد.**
- 2. سرمایه کلی سپرده گذاری مرکزی مجموع سرمایه های اصلی (اولیه) و مکمل (ثانوی) آن می باشد.**
- 3. عناصر سرمایه اصلی (اولیه) عبارتند از سرمایه اساسنامه ای، سود تقسیم نشده و دیگر عناصر وضع شده از سوی بانک مرکزی.**
- 4. عناصر سرمایه مکمل (ثانوی) برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی به منظور محاسبه مقادیر ذکر شده در بند 1 ماده جاری می تواند شرکت سرمایه مکمل در محاسبه سرمایه کلی را محدود نماید.**

ماده 178. اوراق سهام و سهامداران سپرده گذاری مرکزی

- 1. برای انجام تغییرات در اساسنامه سپرده گذاری مرکزی از جمله: کاهش سرمایه اساسنامه ای، سازماندهی مجدد و انحلال آن موافقت اولیه بانک مرکزی لازم می باشد.**
- 2. سپرده گذاری مرکزی مجاز به صدور اوراق بهادار ترجیحی نمی باشد.**
- 3. به وثیقه گذاشتن اوراق بهادار سپرده گذاری مرکزی ممنوع می باشد.**
- 4. مفاد مواد 54 الی 57 این قانون شامل حال کسب مشارکت قابل توجه در سپرده گذاری مرکزی می شود.**
- 5. اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری نمی توانند بطور مستقیم یا غیرمستقیم مالک بیش از 50 درصد اوراق بهادار دارای حق رای سپرده گذاری مرکزی باشند یا عملاً یا بر اساس قرارداد دارای امکان تاثیر بر سپرده گذاری مرکزی باشند.**

ماده 179. مدیریت سپرده گذاری مرکزی

1. عضو هیئت نظارت سپرده گذاری مرکزی نمی تواند همزمان به عضویت نهاد اجرایی سپرده گذاری مرکزی درآید. رئیس یا عضو هیئت نظارت، نهاد اجرایی یا کمیسیون نظارت یا رئیس یا عضو دیگر نهادهای مدیریتی مشابه سپرده گذاری مرکزی (منبع: رئیس سپرده گذاری مرکزی) نمی تواند آن شخصی باشد، که:

- 1) اشخاصی که به مقرر قانون مجبور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشند،
 - 2) اشخاصی که به مقرر این قانون فاقد صلاحیت حرفه ای باشند،
 - 3) بر اساس حکم دادگاه از بعهده داشتن هرگونه سمت در زمینه های مالی، اقتصادی و حقوقی منع شده باشند و در این باره در حکم مذکور ذکر شده باشد،
 - 4) ورشکسته شناخته شده باشند یا دارای تعهدات تسویه نشده (نابخشوده) باشند،
 - 5) در گذشته مرتکب چنان عملی شده باشند که بر اساس راهنمای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی و نظر بانک مرکزی نتیجه گیری می شود که شخص مذکور بعنوان رئیس سپرده گذاری مرکزی نخواهد توانست زمینه مورد نظر فعالیت سپرده گذاری مرکزی را بطور شایسته اداره نماید یا عملکرد وی می تواند منجر به ورشکستگی سپرده گذاری مرکزی یا وخیم شدن اوضاع مالی آن یا لطمه وارد آمدن بر شهرت و اعتبار آن شود.
2. رئیس یا کارمند سپرده گذاری مرکزی (بجز عضو یا رئیس هیئت نظارت) مجاز نیستند رئیس، شخص دارای سمت، کارمند یا شرکت کننده هرگونه شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری باشند.
3. بانک مرکزی بنا به تصمیم خود مجاز است الزاماتی را که برای مجزا نمودن صلاحیت و اختیارات نهادها و روسای مدیریت سپرده گذاری مرکزی لازم باشد وضع نماید.

ماده 180. قواعد سپرده گذاری مرکزی و ثبت آنها

1. سپرده گذاری مرکزی جهت تحقق شایسته عملکردهای خود موظف است قواعدی را بپذیرد که بایستی حداقل شامل موارد ذیل باشد:
- 1) مقررات امانت داری اوراق بهادار، مقررات افتتاح حساب های اوراق بهادار و اداره آنها،
 - 2) مقررات عرضه خدمات مربوط به اجرای حقوق و انجام تعهدات ناشی از اوراق بهادار،
 - 3) مقررات اعطای کدهای شناسایی اوراق بهادار،
 - 4) الزامات در قبال سیستم تسویه،
 - 5) الزامات در قبال اعضای سیستم تسویه،
 - 6) مقررات و شرایط عضویت در سیستم تسویه، تعلیق یا لغو عضویت، محرومیت از عضویت،

- 7) شرح حال دارایی های مورد استفاده برای اجرای ابلاغیه های انتقال،
- 8) دستورالعمل اجرای ادعاها و تعهدات متقابل در نتیجه معاملات منعقد شده با اوراق بهادار، شرح حال عملیات سپرده گذاری مرکزی در صورت ایجاد اختلال به دلایل فنی یا غیره در سیستم تسویه،
- 9) دستورالعمل های روش های تضمین دهنده اجرای ابلاغیه های انتقال، شکل گیری صندوق های ضمانت و استفاده از آنها،
- 10) شرایط برگشت ناپذیری تسویه نهایی شامل لحظه پذیرش ابلاغیه انتقال و آن لحظه ای که پس از آن فراخوانی آنها ناممکن می شود،
- 11) حقوق و وظایف اعضای سپرده گذاری مرکزی و سیستم تسویه،
- 12) دستورالعمل های تکمیل و انجام تغییرات در قواعد سپرده گذاری مرکزی و همچنین شکایت از آنها،
- 13) نرخ های خدمات مورد عرضه از طرف سپرده گذاری مرکزی،
- 14) قواعد اخلاق و اصول رفتار.
2. سپرده گذاری مرکزی موظف است تا تصویب قواعد به اشخاص ذینفع فرصت دهد تا در باره قواعد پیشنهادات و نظرات خود را ارائه نمایند.
3. قواعد سپرده گذاری مرکزی، انجام تغییرات در آن یا مکمل های آن (منبعد نیز قواعد) بایستی برای ثبت آنها به بانک مرکزی ارائه شوند.
4. سپرده گذاری مرکزی به منظور ثبت قواعد به بانک مرکزی درخواستنامه ارائه می نماید که فرم آن را بانک مرکزی تعیین می نماید. به پیوست درخواستنامه طرح قواعد پیشنهادی و توجیه ضرورت کاربرد آن ارائه می شود.
5. بانک مرکزی می تواند به منظور ارزیابی دقت و قابلیت اطمینان اسناد و اطلاعات مندرج در بند 4 ماده جاری از سپرده گذاری مرکزی درخواست اطلاعات و اسناد مکمل نماید. سپرده گذاری مرکزی موظف است در طی 5 روز کاری پس از دریافت درخواست مندرج در این بند اطلاعات و اسناد مورد درخواست بانک مرکزی را ارائه نماید.
6. بانک مرکزی در طی 45 روز پس از دریافت درخواستنامه، پیرامون ثبت قواعد یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید.
7. بانک مرکزی درخواستنامه ثبت قواعد را رد می نماید، اگر قواعد، اطلاعات یا اسناد ارائه شده مغایر با قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیمی و حاوی اطلاعات گمراه کننده، غیرکامل یا متضاد باشند، یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی قواعد پیشنهادی عملکرد موثر سپرده گذاری مرکزی را تامین ننماید.

8. بانک مرکزی مجاز است بنا به تصمیم خود به سپرده گذاری مرکزی دستور بدهد تا برحسب مقررات و مهلت هایی که تعیین خواهد نمود، اقدام به پذیرش قاعده (قواعد) مشخص یا در چارچوب صلاحیت آن تصمیم مشخص اتخاذ نماید یا اقدام به عملیات دیگری نماید، اگر بنا به نظر معقول بانک مرکزی، سپرده گذاری مرکزی عملکردها یا الزامات وضع شده به موجب قواعد خود اجرا ننموده، یا رعایت الزامات وضع شده به موجب قواعد خود حفظ و تامین ننموده، یا وجود چنین قواعد یا عملیاتی برای حمایت از سرمایه گذاران ضروری باشد.

9. قواعد از زمان ثبت در بانک مرکزی اگر بر حسب قواعد زمان دیرتری وضع نشده باشد، لازم الاجرا خواهد بود. سپرده گذاری مرکزی موظف است در طی 3 روز کاری پس از ثبت قواعد از سوی بانک مرکزی آنها را در سایت اینترنتی رسمی خود منتشر نماید. قواعد فقط پس از ثبت آن از سوی بانک مرکزی می تواند منتشر شود.

ماده 181. نگهداری و حراست از اطلاعات موجود در سپرده گذاری مرکزی

1. سپرده گذاری مرکزی برحسب مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی موظف است اقدام به تهیه امکانات و تجهیزات مناسب اداری، فنی و برنامه ای به منظور حفاظت و عدم استفاده غیر مجاز، تخریب یا تغییر اطلاعات موجود نماید.

2. در صورت لغو ثبت و (یا) مجوز سپرده گذاری مرکزی، تمامی اطلاعات موجود در سپرده گذاری مرکزی از جمله فهرست آن برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده از سوی بانک مرکزی به شخص دیگر دارای مجوز سپرده گذاری مرکزی یا بانک مرکزی منتقل می شود.

ماده 182. گزارش حسابدهی سپرده گذاری مرکزی

1. سپرده گذاری مرکزی موظف است برحسب فرم، مقررات و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی گزارشات حسابدهی مالی سه ماهه و گزارشات حسابدهی مالی سالانه خود را که به تایید ممیزی مستقل رسیده باشد به بانک مرکزی ارائه نماید.

2. سپرده گذاری مرکزی موظف است برحسب فرم، مقررات و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اطلاعات منتشر نماید.

3. بانک مرکزی مجاز است هر گونه گزارش حسابدهی، گواهی یا توضیحات درخصوص سپرده گذاری مرکزی، اعضای سیستم تسویه و فعالیت آنان که جهت تحقق صلاحیت و اختیارات وضع شده به موجب این قانون لازم باشد، درخواست نماید.

4. سپرده گذاری مرکزی موظف است در طی 5 روز کاری پس از دریافت درخواست مندرج در بند 3 ماده جاری، اطلاعات و (یا) اسناد مورد درخواست را به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 183. صلاحیت نظارتی سپرده گذاری مرکزی

1. سپرده گذاری مرکزی بر کلیرینگ و تسویه نهایی معاملات با اوراق بهادار و همچنین بر روند عرضه خدمات مربوط به امانت داری اوراق بهادار به منظور افشای تخلفات انجام شده از سوی امانت داران و اعضای سیستم تسویه، نظارت می نماید.
2. سپرده گذاری مرکزی در قبال قابلیت توان پرداخت اعضای سیستم تسویه به منظور کنترل ریسک های عدم اجرای وظایف از سوی آنها، نظارت بعمل می آورد.
3. روش های اجرای نظارت مندرج در بندهای 1 و 2 ماده جاری برحسب قواعد سپرده گذاری مرکزی وضع می شوند.

ماده 184. ثبت سپرده گذاری مرکزی و صدور مجوز

1. برای ثبت دولتی سپرده گذاری مرکزی و صدور مجوز، موسسین آن مطابق با فرم و محتوا و مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی اسناد و مدارک ذیل را به بانک مرکزی ارائه می نمایند:
 - (1) درخواستنامه ثبت و صدور مجوز،
 - (2) برنامه تجاری سپرده گذاری مرکزی،
 - (3) اساسنامه سپرده گذاری مرکزی مصوب مجمع موسس سپرده گذاری مرکزی در 6 نسخه،
- 3.1) درخواستنامه ثبت عنوان شرکتی سپرده گذاری مرکزی که الزامات مورد ارائه به آن، فهرست اسناد و مدارک مورد ارائه به همراه آن و همچنین روابط مربوط به بررسی درخواستنامه و ثبت عنوان شرکتی و تغییرات آن برحسب مقرراتی که مشترکاً توسط بانک مرکزی و نهاد تام الاختیار دولت وضع می شود، تنظیم می شوند،
- (4) اطلاعات در باره سهامداران (شرکاء) سپرده گذاری مرکزی،
- (5) تصویب نامه مجمع موسس سپرده گذاری مرکزی پیرامون انتصاب روسای سپرده گذاری مرکزی،
- (6) اطلاعات پیرامون روسای سپرده گذاری مرکزی، نمونه تایید شده امضاهای روسا، کپی گواهی صلاحیت حرفه ای آنان،
- (7) اسناد و مدارک وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت دریافت مجوز اولیه مشارکت قابل توجه اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سپرده گذاری مرکزی،

8) گزارشات مالی سه سال قبل اشخاص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه در سپرده گذاری مرکزی به تایید ممیزی مستقل،

9) اطلاعات پیرامون اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سپرده گذاری مرکزی و اقربای نسبی و سببی آنان،

10) طرح پیش نویس قوانین و مقررات سپرده گذاری مرکزی،

11) قبض رسید پرداخت سرمایه اساسنامه ای سپرده گذاری مرکزی به حساب افتتاح شده در بانک مرکزی یا در یکی از بانک های فعال در جمهوری ارمنستان و غیر وابسته به سپرده گذاری مرکزی،
12) قبض رسید پرداخت عوارض،

13) سایر اسناد و مدارک تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی می تواند اطلاعات و اسناد مکملی را که برای ارزیابی قابلیت اطمینان اسناد و اطلاعات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری لازم باشد درخواست نماید. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند برای شرکای قابل توجه غیر مقیم و روسا استثنائاتی را در خصوص ارائه برخی اسناد و اطلاعات مندرج در بند 1 ماده جاری قائل شود، اگر امکان ارائه چنین اسناد و اطلاعاتی برحسب قانون کشور مورد نظر محدود باشد یا در قبال شخص موردنظر قابل اعمال نباشند.

3. اگر در طی بررسی درخواست نامه تغییراتی در اطلاعات مندرج در اسناد ارائه شده با درخواستنامه صورت گرفته باشد، درخواست کننده موظف خواهد بود تا اتخاذ تصمیم در خصوص ثبت و صدور مجوز یا رد ثبت و صدور مجوز از سوی شورای بانک مرکزی اطلاعات تغییر یافته را نیز ارائه نماید. در این صورت، درخواستنامه از زمان دریافت اسناد و تغییرات انجام شده در اطلاعات از سوی بانک مرکزی، ارائه شده محسوب خواهد شد.

4. شورای بانک مرکزی پیرامون ثبت و صدور مجوز سپرده گذاری مرکزی تصمیم اتخاذ می نماید، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی بوده و پایه و اساس رد ثبت و صدور مجوز سپرده گذاری مرکزی وضع شده به موجب این قانون وجود نداشته باشد.

5. بانک مرکزی موظف است در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت و صدور مجوز، گواهینامه ثبتی و مجوز را به سپرده گذاری مرکزی تحویل بدهد.

6. بانک مرکزی در طی دو ماه پس از دریافت اسناد وضع شده به موجب بندهای 1 الی 3 این ماده اقدام به ثبت و صدور مجوز سپرده گذاری مرکزی نموده یا ثبت و صدور مجوز را رد می نماید.

7. بانک مرکزی در طی مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت سپرده گذاری مرکزی مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت سپرده گذاری مرکزی به اطلاع نهاد ذیصلاح ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

8. سپرده گذاری مرکزی پس از ثبت در بانک مرکزی هویت شخص حقوقی بدست می آورد.
(اصلاح ماده 184 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 145- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 151- ن)

ماده 185. پایه و اساس رد درخواستنامه ثبت و صدور مجوز

شورای بانک مرکزی می تواند ثبت سپرده گذاری مرکزی و صدور مجوز را به شرح ذیل رد نماید،
اگر:

- 1) مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در آنها اطلاعات غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،
- 2) روسای سپرده گذاری مرکزی واجد شرایط تعیین شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشند،
- 3) سپرده گذاری مرکزی واجد شرایط و الزامات این قانون و سایر اسناد حقوقی نباشد،
- 4) اساسنامه سپرده گذاری مرکزی با قانون مغایرت داشته باشد،
- 5) قواعد سپرده گذاری مرکزی مغایر با این قانون و دیگر اسناد حقوقی که بر اساس آن پذیرفته شده اند بوده، یا مفاد این قواعد بطور دقیق و کافی تصریح نشده باشند که به سبب آن روال عادی بازار و (یا) فعالیت سیستم تسویه یا منافع سرمایه گذاران ممکن است به خطر افتد.
- 6) بانک مرکزی درخواستنامه جلب موافقت اولیه جهت کسب سهم قابل توجه در سپرده گذاری مرکزی را حتی برای یک مورد رد کرده باشد یا رد نماید،
- 7) برنامه تجاری ارائه شده مطابق با الزامات تعیین شده برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد،
- 8) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه بوده یا این که عملکرد به وقف برنامه، سپرده گذاری مرکزی قادر به تامین روال عادی فعالیت سیستم تسویه نخواهد شد،
- 9) بنا به نظر معقول بانک مرکزی عملکرد موسسین سپرده گذاری مرکزی یا اقربای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار یا تجربه آنان می تواند به منافع مشتریان لطمه بزند یا مانع سازماندهی فعالیت عادی سپرده گذاری مرکزی یا اجرای درست نظارت از سوی بانک مرکزی بشود،
- 10) حداقل مقدار سرمایه اساسنامه ای که از سوی بانک مرکزی تعیین شده است پرداخت نشده باشد.

ماده 186. عوارض دولتی

برای صدور مجوز سپرده گذاری مرکزی بر حسب مقررات و مقدار تعیین شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون عوارض دولتی» عوارض دولتی وصول می شود.

ماده 187. برنامه تجاری

1. برنامه تجاری برای سه سال آتی تنظیم می شود و بایستی شامل سیستم های اجرای کلیرینگ و تسویه نهایی، ساختار درون سازمانی سپرده گذاری مرکزی، محل های فعالیت، فناوری اطلاع رسانی مورد استفاده و دیگر وسائل فنی و همچنین شرح جزئیات شاخص های اقتصادی خود و سایر اطلاعات تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.

2. سپرده گذاری مرکزی در حین اجرای فعالیت برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص اجرای برنامه تجاری که در طی مراحل ثبت و صدور مجوز ارائه کرده است گزارش حسابداری ارائه می نماید.

3. سپرده گذاری مرکزی موظف است برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برنامه تجاری عملکرد سه ساله و تغییرات انجامی در آن را به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 188. لغو مجوز در صورت انحلال سپرده گذاری مرکزی، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و

سایر موارد وضع شده در قانون

شورای بانک مرکزی مجوز سپرده گذاری مرکزی را نه بعنوان اعمال مجازات؛ بلکه بر اساس انحلال، سازماندهی مجدد، ورشکستگی و سایر موارد وضع شده در قانون لغو می نماید.

ماده 189. لغو مجوز و پیامدهای حقوقی آن

1. مجوز می تواند در صورتی لغو شود، اگر:

- 1) سپرده گذاری مرکزی در مدت 12 ماه پس از دریافت مجوز فعالیتی انجام نداده باشد،
- 2) در نتیجه عملیات سپرده گذاری مرکزی یا عدم فعالیت آن عملکرد عادی و منظم بازار اوراق بهادار را به خطر اندازد،

3) عملیات سپرده گذاری مرکزی یا عدم فعالیت آن منجر به نشت اطلاعاتی که به مقرر وضع شده قابل انتشار یا ارائه نمی باشند شده باشد،

4) پایه و اساس تعیین شده به موجب ماده 185 این قانون آشکار شده باشند،

5) سپرده گذاری مرکزی در اقدام به دریافت مجوز اطلاعات گمراه کننده یا غیر قابل اطمینان یا مدارک جعلی به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،

6) اپراتور اطلاعات گمراه کننده یا غیر قابل اطمینان یا اسناد و مدارک جعلی انتشار یا به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،

7) سپرده گذاری مرکزی یا مدیران آن متوالیاً مرتکب تخلفات قابل توجهی (دو یا بیشتر از دو مورد) در این قانون، قوانین دیگر و اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آنها و همچنین در الزامات قواعد سپرده گذاری مرکزی شده باشند،

8) سپرده گذاری مرکزی برابر این قانون تکالیف محول شده از سوی بانک مرکزی را در مهلت یا میزان تعیین شده به انجام نرسانده باشد،

9) حد نصاب سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی تعیین شده بر حسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را به مقدار تعیین شده بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض شده باشد.

2. در صورت آشکار شدن پایه و اساس تعیین شده به موجب تبصره 4 بند 1 ماده جاری بانک مرکزی می تواند به سپرده گذاری مرکزی توصیه نماید تا در یک مهلت مشخص اقدام به رفع پایه و اساس لغو مجوز نماید.

3. مجوز می تواند بر اساس درخواست سپرده گذاری مرکزی لغو گردد، اگر مطابق این قانون مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

4. شورای بانک مرکزی مجاز است درخواست تعلیق یا لغو داوطلبانه مجوز اپراتور را رد نماید، اگر:

1) تعلیق مجوز فعالیت، بازار اوراق بهادار را از تنها خدمات دارای اهمیت حیاتی محروم خواهد ساخت،

2) تعلیق فعالیت مجوز می تواند به طور قابل ملاحظه ای در عملکرد بی خطر و موثر سیستم تسویه معاملات انجامی با اوراق بهادار اختلال بوجود آورد یا تهدید به ایجاد آن بنماید.

5. شورای بانک مرکزی در ظرف 30 روز پس از دریافت درخواستنامه مندرج در بند 3 ماده جاری، در خصوص لغو مجوز یا رد درخواست تصمیم گیری نماید.

6. در صورت لغو مجوز، آن بایستی در طی مهلت سه روز به بانک مرکزی عودت داده شود.

7. از روز به اجرا درآمدن تصمیم شورای بانک مرکزی در خصوص لغو مجوز، سپرده گذاری مرکزی از حق انجام عملکردهای پیش بینی شده به موجب مجوز منع گردیده و به مقرر قانون مشمول انحلال خواهد بود.

8. تصمیم اتخاذ شده توسط شورای بانک مرکزی در خصوص لغو مجوز مبتنی بر پایه و اساس ماده جاری، بلافاصله منتشر می شود. تصمیم مذکور از زمان انتشار آن، اگر زمان دیگری در آن تعیین نشده باشد، لازم الاجرا می گردد.

9. رونوشت تصمیم شورای بانک مرکزی پیرامون لغو مجوز ظرف مهلت سه روز در اختیار سپرده گذاری مرکزی گذاشته می شود. رسیدگی به شکایت ارایه شده علیه تصمیم شورای بانک مرکزی در دادگاه مانع عملکرد تصمیم مذکور نخواهد شد.

ماده 190. تنظیم قیمت های خدمات

1. قیمت های خدمات سپرده گذاری مرکزی توسط بانک مرکزی تنظیم می شود. بانک مرکزی بنا به ابتکار خود یا به ابتکار سپرده گذاری مرکزی حداکثر مقادیر قیمت های خدمات سپرده گذاری مرکزی را تعیین می نماید.

2. حداکثر مقادیر قیمت های تعیین شده توسط بانک مرکزی بایستی امکان پوشش قیمت تمام شده و معقول خدمات مورد عرضه را فراهم نماید و اجازه چنان درصد سودآوری بدهد تا رشد و توسعه سیستم کلیرینگ و تسویه نهایی تامین شود.

3. قیمت ها و شرایط خدمات علنی هستند. امکان استفاده از قیمت های تخفیف داده شده که متناسب با معیارهای وضع شده برای اشخاص دارای حق استفاده از چنین قیمت ها می باشد، بایستی بطور مساوی در دسترس همگان قرار گیرد.

فصل 19. سیستم امانت داری اوراق بهادار

ماده 191. امانت داری اوراق بهادار

1. امانت داری اوراق بهادار (منبع نیز امانت داری) عبارت است از نگهداری اوراق بهادار و ثبت و انتقال مالکیت اوراق بهادار و سایر حقوق اموالی.

2. اگر نگهداری اوراق بهادار (امانت سپاری) همزمان با ثبت حقوق در قبال اوراق بهادار اجرا نمی شود، در این صورت به تعریف این قانون امانت داری محسوب نمی شود.

3. شخص اجرا کننده امانت داری؛ امانت دار اوراق بهادار (منبعد نیز امانت دار) محسوب می شود. مفاد مربوط به امانت داران و امانت داری این بخش در قبال سپرده گذاری مرکزی و اجرای امانت داری از طرف آن نیز اعمال می شود.

4. ویژگی های مربوط به امانت داران صندوق سرمایه گذاری و اجرای امانت داری دارایی های صندوق از طرف آنها بر حسب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» وضع می شود.

(اصلاح ماده 191 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271-ن)

ماده 192. سیستم امانت داری اوراق بهادار

- 1.** سیستم امانت داری اوراق بهادار جمهوری ارمنستان دو سطحی می باشد. بعنوان اولین سطح (امانت دار متمرکز) سپرده گذاری مرکزی و بعنوان دومین سطح امانت داران عمل می نمایند.
- 2.** هر امانت دار با استثنائات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی زیر امانت دار سپرده گذاری مرکزی محسوب می شود. عملکردهای زیر امانت دار متناسب با اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی بر اساس قرارداد منعقد شده فی مابین زیر امانت دار و سپرده گذاری مرکزی اجرا می شوند.

ماده 193. الزامات امانت داران

- 1.** امانت دار مطابق با این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی موظف است بر حسب قرارداد خدمات ذیل را به مشتری خود ارائه نماید:
 - 1)** افتتاح و مدیریت حساب اوراق بهادار مشتری با ثبت مهلت و شرایط قابل توجه هر معامله مرتبط با حساب مذکور،
 - 2)** ثبت حقوق در قبال اوراق بهادار مشتری،
 - 3)** بعنوان نماینده اوراق بهادار مشتری،
 - 4)** انتقال اطلاعات و اسناد از سوی صادرکننده یا امانت دار دیگر به مشتری، و همچنین از سوی مشتری به صادرکننده یا امانت دار دیگر به منظور تحقق حقوق ناشی از اوراق بهادار،
 - 5)** سایر خدمات مربوط به ثبت مالکیت و دیگر حقوق اموالی در قبال اوراق بهادار و ناشی از اوراق بهادار، تحکیم حقوق مذکور، واگذاری، توقف و سایر عملیات.
- 2.** امانت دار مجاز است مطابق با اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی دیگر خدمات مکمل به مشتریان خود عرضه نماید.

3. قرارداد امانت داری می تواند از سوی مشتری بطور یک جانبه فسخ شود، مشروط بر این که حداقل 20 روز قبل از فسخ آن به امانت دار اطلاع داده شود. پس از فسخ قرارداد، امانت دار موظف است در مهلت سه روز اوراق بهادار و دارایی های نقدی مشتری را به وی عودت دهد. حق تعیین شده به موجب این ضابطه نمی تواند با قرارداد محدود بشود.
4. امانت دار موظف است ابلاغیه های مشتری را صادقانه انجام دهد و با در نظر داشتن منافع وی، به حقوق ناشی از اوراق بهادار که بر حسب قرارداد متعهد به اجرا یا انجام آنها شده است جامعه عمل بپوشاند.
5. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود برای امانت دار الزاماتی نسبت به فراهم ساختن تجهیزات فنی وضع نماید.

ماده 194. حساب اوراق بهادار

1. امانت داری اوراق بهادار از طریق افتتاح و اداره حساب های اوراق بهادار از سوی امانت داران اوراق بهادار، برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد سپرده گذاری مرکزی انجام می پذیرد.
2. حساب اوراق بهادار مجموعه یادداشت های الکترونیکی انجام شده از سوی امانت دار مربوط به اطلاعات در خصوص دارنده حساب، اوراق بهادار ثبت شده در حساب دارنده حساب، حقوق و محدودیت ها در قبال اوراق بهادار، مهلت های ثبت اوراق بهادار و انجام یادداشت ها و دیگر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می باشد.
3. هر شخصی می تواند دارای حساب اوراق بهادار باشد.
4. حساب اوراق بهادار دارنده اسمی (بعنوان نوع ویژه حساب اوراق بهادار) فقط امانت داران و همچنین اشخاص خارجی که مطابق با قوانین کشور متبوع صلاحیت داشتن حساب های اوراق بهادار متعلق به اشخاص دیگر می توانند داشته باشند. اوراق بهادار ثبت شده در حساب اوراق بهادار دارنده اسمی در صورت انحلال دارنده اسمی در دارایی های انحلالی دارنده اسمی شامل نمی شوند. در زمان تحقق حقوق (ناشی از اوراق بهادار) تحکیم شده با اوراق بهادار، دارنده اسمی موظف است از رهنمودهای مشتری (صاحب اوراق بهادار) پیروی نماید. حساب دارنده اسمی در نزد امانت دار با انجام درج ویژه قابل تمایز داده می باشد. بانک مرکزی می تواند الزامات مکمل در قبال اداره حساب های دارنده اسمی وضع نماید.

ماده 195. اوراق بهادار مشمول ثبت فهرست متمرکز اجباری

1. اوراق بهادار ذیل مشمول ثبت فهرست متمرکز اجباری در سپرده گذاری مرکزی می باشند:

1) اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی، به استثنای اوراق بهادار وضع شده به موجب تبصره 1 ماده 4 این قانون و موارد وضع شده به موجب اسناد تنظیمی بانک مرکزی می باشند.

2) حقوق اشتراک اوراق بهادار مندرج در تبصره 1 ماده جاری که بطور علنی به عموم پیشنهاد شده است.

2. صادرکننده به منظور تامین الزام وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری با سپرده گذاری مرکزی قرارداد مدیریت فهرست متمرکز منعقد می نماید.

3. تا آغاز پذیره نویسی عمومی اوراق بهادار، صادرکننده موظف است با سپرده گذاری مرکزی قرارداد پیش بینی شده در بند 2 ماده جاری را منعقد نماید. اگر بایستی به اوراق بهاداری که قبلاً بطور علنی به عموم پیشنهاد نشده است اجازه تجارت در بازار تنظیمی داده شود، صادرکننده موظف است با سپرده گذاری مرکزی قرارداد پیش بینی شده در بند 2 ماده جاری را تا ارائه درخواست برای دریافت اجازه انجام تجارت با اوراق بهادار مذکور در بازار تنظیمی منعقد نماید.

ماده 196. زمان انتقال حق مالکیت

حق مالکیت در قبال اوراق بهادار از موقعی انتقال یافته محسوب می شود که در سپرده گذاری مرکزی یا در نزد امانت دار به اسم خریدار (یا دارنده اسمی وی) به ثبت رسیده باشد.

ماده 197. رایۀ فهرست صاحبان (دارندگان اسمی)

(ویرایش عنوان ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/09/30) شماره 23- ن)

1. صادرکننده مجاز است در هر زمان مورد نظر از سپرده گذاری مرکزی فهرست صاحبان اوراق بهادار (دارندگان اسمی) صادره از سوی صادرکننده را با رایۀ استعلام مربوطه از سپرده گذاری مرکزی درخواست نماید. در مواردی که دارنده اسمی به وکالت از سوی مالک اوراق بهادار عمل می نماید (منبعد در این ماده دارنده اسمی ذیصلاح) در این صورت فهرست صاحبان اوراق بهادار (دارندگان اسمی) می تواند بجای نام مالک نام (عنوان) دارنده اسمی ذیصلاح را شامل نماید.

2. در طی یک روز کاری پس از دریافت استعلام مندرج در بند 1 ماده جاری، سپرده گذاری مرکزی از امانت داران (دارندگان اسمی) دارای حساب های اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر در نزد خود استعلام نموده و درخواست در اختیار گذاشتن اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر و همچنین دارندگان اسمی ذیصلاح می نماید. به تعریف این ماده اطلاعاتی که مربوط به صاحبان

اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر و دارندگان اسمی ذیصلاح می باشد که مطابق با ماده 51 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» تابع شامل شدن در فهرست سهامدارن شرکت می باشند.

3. امانت دارانی (دارندگان اسمی) که مقیم جمهوری ارمنستان محسوب می شوند (منبعد در این ماده «دارنده اسمی ارمنستانی») و امانت دارانی (دارندگان اسمی) که مقیم جمهوری ارمنستان محسوب نمی شوند (منبعد در این ماده «دارنده اسمی خارجی») موظفند در طی سه روز کاری پس از دریافت استعلام سپرده گذاری مرکزی، اطلاعاتی پیرامون دارندگان اسمی ذیصلاح اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر و همچنین جزء موارد ذکر شده در بندهای 5 و 6 ماده جاری، اطلاعاتی پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر در اختیار سپرده گذاری مرکزی قرار دهند.

4. دارندگان اسمی ارمنستانی و خارجی موظفند به منظور انجام تعهدات مندرج در بند 3 ماده جاری کلیه اقدامات لازم و معقول جهت آشکارسازی و گردآوری اطلاعات مورد درخواست از سوی سپرده گذاری مرکزی پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر و دارندگان اسمی ذیصلاح و ارائه به سپرده گذاری مرکزی در مهلت تعیین شده در این بند به انجام برسانند.

5. بغیر از مورد ذکر شده در بند 7 این ماده، دارندگان اسمی ارمنستانی مجازند اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر درخواستی از سوی سپرده گذاری مرکزی در اختیار آن قرار ندهند، اگر همزمان کلیه شرایط ذیل الذکر وجود داشته باشد:

1) اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر یا بخشی از آنها در حساب دارنده اسمی خارجی در نزد دارنده اسمی ارمنستانی مورد نظر به ثبت برسند، و

2) دارنده اسمی ارمنستانی از دارنده اسمی خارجی با ارائه درخواست در اختیار گذاشتن اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر استعلام نماید، و

3) دارنده اسمی خارجی با اقدام به عملیات مندرج در بند 4 ماده جاری، بر اساس و پایه مندرج در بند 6 ماده جاری از در اختیار گذاشتن اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر به دارنده اسمی ارمنستانی خودداری نموده باشد.

6. بغیر از مورد مندرج در بند 7 ماده جاری، دارندگان اسمی خارجی مجازند اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر در اختیار سپرده گذاری مرکزی قرار ندهند، اگر:

1) بر حسب قانونگذاری کشور خارجی ممنوع باشد یا برحسب قرارداد منعقد شده فی مابین دارنده اسمی خارجی و مشتری خود پیش بینی شده باشد، یا

2) مشتری دارنده اسمی خارجی مورد نظر از در اختیار گذاشتن اطلاعات مورد درخواست خودداری نماید، یا

3) در اختیار گذاشتن اطلاعات درخواستی برای دارنده اسمی خارجی هزینه های قابل توجهی بوجود آورد.

7. دارندگان اسمی ارمنستانی و خارجی مجاز به خودداری از در اختیار گذاشتن اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار صادرکننده به موجب پایه و اساس مندرج در بندهای 5 و 6 ماده جاری نمی باشند، اگر چنین درخواستی از سوی نهاد دولتی جمهوری ارمنستان و در چارچوب صلاحیت های خود ارائه شده باشد.

8. برحسب پایه و اساس مندرج در بند 5 یا 6 عدم در اختیار قرار دادن اطلاعات در باره صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر مندرج در استعلام بند 2 یا 5 ماده جاری از سوی دارنده اسمی خارجی به سپرده گذاری مرکزی یا دارنده اسمی ارمنستانی، دارنده اسمی خارجی در برابر صاحبان اوراق بهادار صادرکننده مورد نظر در قبال زیان هایی وارده در پی آن مسئول خواهد بود.

9. سپرده گذاری مرکزی موظف است در طی پنج روز کاری پس از دریافت استعلام مندرج در بند 1 ماده جاری، فهرست صاحبان اوراق بهادار (دارندگان اسمی ذیصلاح) صادرکننده مورد نظر را در اختیار صادرکننده قرار دهد.

10. در صورتی که امانت داران (دارندگان اسمی) اطلاعات مندرج در استعلام بند 2 ماده جاری از سوی سپرده گذاری مرکزی را دیرتر از مهلت مندرج در بند جاری به سپرده گذاری مرکزی ارسال نمایند یا اطلاعات بصورت تصحیح شده یا مکمل ارسال نمایند، در این صورت سپرده گذاری مرکزی موظف است اطلاعاتی را که با تاخیر و (یا) تصحیح شده و (یا) بصورت مکمل دریافت نموده است در ظرف یک روز کاری پس از دریافت اطلاعات مذکور، آن را به صادرکننده ای که استعلام مندرج در بند 1 ماده جاری را ارائه نموده است ارسال نماید. مطابق این بند، واقعیت دریافت اطلاعات ارسالی از سوی سپرده گذاری مرکزی به صادرکننده برای صادرکننده مذکور فقط در موارد پیش بینی شده در این قانون یا سایر قوانین جمهوری ارمنستان پیامدهای حقوقی ایجاد می نماید.

11. به منظور اعمال این ماده مقیم بودن یا غیر مقیم بودن امانت داران (دارندگان اسمی) مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامن تنظیم و کنترل ارزی» تعیین می شود.

12. به موجب این ماده الزام وضع شده در خصوص در اختیار قرار دادن اطلاعات پیرامون صاحبان اوراق بهادار، در قبال مواردی که در آن دارنده اسمی در رابطه با اوراق بهادار مشمول در دارایی های صندوق سرمایه گذاری قراردادی امانت دار صندوق سرمایه گذاری یا مدیر آن باشد، اعمال نمی شود.
(اصلاح ماده 197 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/09/30) شماره 23-ن)

فصل 20. سیستم تسویه اوراق بهادار

ماده 198. سیستم تسویه اوراق بهادار

1. سیستم تسویه اوراق بهادار شامل مجموعه اقدامات اداری، فنی و حقوقی در اجرای تعهدات متقابل در نتیجه معاملات منعقد شده با اوراق بهادار و تضمین کننده اجرای تعهدات مذکور می باشد.
2. به تعریف این بخش ابلاغیه انتقال عبارت است از انجام سفارشات پرداخت برای اجرای تعهدات در نتیجه معاملات با اوراق بهادار یا دستورات یا سفارشات داده شده به منظور انتقال اوراق بهادار.

ماده 199. مدیریت ریسک های عملیاتی

1. سپرده گذاری مرکزی باید عملکرد سیستم تسویه را به نحوی سازماندهی نماید که گردآوری، پردازش و انتقال اطلاعات و سایر فرآیندهای لازم در موقع اجرای ابلاغیه های انتقال، اجرای ابلاغیه های انتقال را مطابق با شرایط مندرج در آنها و قواعد سپرده گذاری مرکزی تامین نماید.
2. سپرده گذاری مرکزی به منظور مدیریت ریسک های عملیاتی باید روش های موثر کنترل داخلی پیاده سازی نماید.
3. سپرده گذاری مرکزی، نهادهای آن، روسا و کارمندان آنها موظفند اطلاعاتی را که در حین انجام وظیفه و در ارتباط با همکاری با بانک مرکزی بدست آورده و برحسب قانون، سایر اسناد حقوقی یا قواعد سپرده گذاری مرکزی قابل انتشار و قابل دسترس دیگران نمی باشند حفظ نموده و در دسترس اشخاص ثالث قرار ندهند.

ماده 200. اعضای سیستم تسویه

1. شخصی که با سپرده گذاری مرکزی برای انجام ابلاغیه های انتقال از طریق سیستم تسویه و مطابق با قواعد آن قرارداد منعقد نموده است، عضو سیستم تسویه محسوب می شود. سیستم تسویه بایستی حداقل دارای سه عضو باشد.
2. اشخاص ذیل می توانند عضو سیستم تسویه باشند:
 - 1) شرکت کنندگان حرفه ای بازار اوراق بهادار،
 - 2) بانک مرکزی،
 - 3) اپراتور سیستم تسویه کشور خارجی، شرکت کنندگان حرفه ای بازار اوراق بهادار کشور خارجی در موارد و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،
 - 4) سایر اشخاص تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. اعضای سیستم تسویه بایستی واجد شرایط و الزامات تعیین شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی باشند.

4. در موارد و مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی عضو سیستم تسویه در ارتباط با عرضه خدمات سیستم تسویه می تواند بعنوان واسطه بین سیستم تسویه و شخص ثالث عمل نماید.

5. در موارد و مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی عضو سیستم تسویه باید به اشخاص ذینفع پیرامون عضویت خود در سیستم و قواعد و مقررات سیستم تسویه اطلاع بدهد.

ماده 201. برگشت ناپذیری ابلاغیه های انتقال

مطابق با قواعد سیستم تسویه ابلاغیه داده شده در خصوص انتقال به سپرده گذاری مرکزی از آن زمانی که برحسب قواعد و مقررات سپرده گذاری مرکزی تعیین شده است نمی تواند تغییر یا فراخوانده شود. از زمان مذکور به بعد تمامی عملیات انجام شده در ارتباط با تغییر یا لغو ابلاغیه انتقال باطل خواهند بود.

ماده 202. تسویه نهایی

تسویه نهایی در خصوص ادعاها و تعهدات بین اعضای سیستم تسویه و همچنین بین سپرده گذاری مرکزی و اعضای سیستم تسویه از طریق انجام نقل و انتقالات در حساب ها انجام می پذیرد. در چنین مواردی تسویه نهایی با انجام نقل و انتقالات در حساب های مربوطه در نتیجه تعیین وضعیت های خالص ادعاها و تعهدات نوع مشابه انجام می پذیرد.

ماده 203. تامین انجام تسویه نهایی

1. سپرده گذاری مرکزی به منظور تضمین تسویه نهایی صندوق ضمانت دارایی ها (منبعد: صندوق ضمانت) تشکیل می دهد که ترکیب، مقررات و پایه و اساس شکل گیری برحسب قواعد سپرده گذاری مرکزی وضع می شود.

2. برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی، دارایی های صندوق ضمانت برای اجرای تعهدات ایجاد شده در نتیجه معاملات منعقد شده با اوراق بهادار استفاده می شود، اگر در حساب عضو سیستم تسویه موجودی های نقدی کافی جهت انجام بموقع تعهدات ناشی از معامله وجود نداشته باشد یا اگر دیگر دارایی های ضمانتی عضو سیستم تسویه برای انجام تعهدات کافی نباشد.

3. به منظور تضمین تسویه نهایی، اعضای سیستم تسویه برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی می توانند امکان وثیقه گذاری تمامی اوراق بهادار متعلق به خود و ثبت شده در سیستم امانت داری یا بخشی از آنها را به نفع سپرده گذاری مرکزی یا اعضای دیگر پیش بینی نمایند،

مشروط بر این که اوراق بهادار مذکور مشمول حقوق اشخاص ثالث نبوده یا هرگونه محدودیت هایی ناشی از اساسنامه صادر کننده اوراق بهادار مذکور نداشته باشند.

4. در صورت عدم اجرای تعهدات در نتیجه معاملات انجام شده با اوراق بهادار، سپرده گذاری مرکزی یا آن عضو سیستم تسویه که مطابق با بند 3 ماده جاری به نفع آن اوراق بهادار به وثیقه گذاشته شده است می تواند اوراق بهادار مذکور را در ازای اجرای تعهدات وثیقه گذار به حساب خود منتقل نماید، اگر مطابق با قواعد سپرده گذاری مرکزی مقررات دیگری در اجرای وثیقه پیش بینی نشده باشد. آن شخصی که به نفع وی چنین اوراق بهاداری به وثیقه گذاشته شده است چنین حقی را دارا می باشد، اگر در قبال شخصی که به تعهدات خود عمل نکرده است پرونده ورشکستگی تشکیل شده باشد.

5. اوراق بهادار به وثیقه گذاشته شده برابر بند 3 این قانون، در دارایی های انحلالی وثیقه گذار شامل نمی شود.

ماده 204. قواعد ویژه ورشکستگی عضو سیستم تسویه

1. اگر عضو سیستم تسویه ورشکسته شناخته شده باشد، سپرده گذاری مرکزی به پذیرش ابلاغیه های انتقال از سوی عضو مذکور ادامه می دهد. اگر در طی عملکرد مدیریت موقت برآورده ساختن ادعاهای طلب کاران عضو سیستم تسویه متوقف شود (مهلت قانونی تعیین شود)، سپرده گذاری مرکزی موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی بیدرنگ پذیرش ابلاغیه انتقال از سوی عضو مذکور را به حال تعلیق درآورد. در صورت ورشکسته شناخته شدن عضو سیستم تسویه، سپرده گذاری مرکزی موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد سپرده گذاری مرکزی بیدرنگ پذیرش ابلاغیه انتقال از سوی عضو مذکور را به حال تعلیق درآورد.

2. بانک مرکزی موظف است در طی یک روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون عدم توانایی در پرداخت دیون از سوی عضو سیستم تسویه، تعیین مهلت قانونی یا ورشکسته شناختن آن مراتب را به سپرده گذاری مرکزی اطلاع بدهد.

3. ابلاغیه انتقالی ارائه شده از سوی عضو سیستم تسویه به سپرده گذاری مرکزی در حد فاصل زمانی بین ورشکسته شناختن آن و تعیین مهلت قانونی تا زمان دریافت اطلاع از مورد پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده جاری می تواند اجرا شود، اگر سپرده گذاری مرکزی در مورد واقعیت ورشکسته شناختن عضو سیستم تسویه و تعیین مهلت قانونی مطلع نبوده باشد یا نمی توانست مطلع شده باشد.

4. در صورت ورشکسته شناخته شدن عضو سیستم تسویه، پرداخت های انجام شده به صندوق ضمانت شامل دارایی های انحلالی عضو سیستم تسویه نمی شود.

ماده 205. پیامدهای ورشکستگی سپرده گذاری مرکزی

1. در صورت ورشکسته شناخته شدن سپرده گذاری مرکزی، آن موظف است بیدرنگ پذیرش ابلاغیه های انتقالی را متوقف سازد.
2. سپرده گذاری مرکزی موظف است در باره مورد ذکر شده در بند 1 ماده جاری بیدرنگ به بانک مرکزی اطلاع بدهد.

بخش 6. اقدامات نظارتی و جوابگویی

فصل 21. نظارت و جوابگویی در قبال نقض الزامات این قانون

ماده 206. اساس کلی صلاحیت نظارت و اعمال تدابیر جوابگویی

1. نظارت بر اجرا و حفظ الزامات این قانون، اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس آن و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار بر عهده بانک مرکزی می باشد.
 2. بانک مرکزی در چارچوب صلاحیت خود بر اشخاص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری در جمهوری ارمنستان، اشخاص عرضه کننده پیشنهاد عمومی اوراق بهادار در جمهوری ارمنستان، صادرکنندگان گزارش دهنده، اشخاصی که اپراتور بازار تنظیمی محسوب می شوند، سپرده گذاری مرکزی و همچنین بر مدیران آنها و روسای دیگر، اشخاصی که به نمایندگی از طرف آنان و بر اساس صلاحیت حرفه ای در ترکیب آنها عمل می نمایند، اشخاص دارای مشارکت قابل توجه و همچنین اشخاصی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم در معاملات عمده بازار جذب شده اند نظارت می نماید.
 3. بانک مرکزی برحسب موارد و مقررات وضع شده در قانون دارای صلاحیت اعمال تدابیر جوابگویی در قبال اشخاص مندرج در بند 2 این ماده می باشد.
 4. بانک مرکزی عمل نظارت را از طریق نظارت مکاتبه ای و انجام بازرسی ها اجرا می نماید.
 5. بانک مرکزی نظارت مکاتبه ای و انجام بازرسی ها را برحسب مقررات و شرایط وضع شده به موجب این قانون، قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اجرا می نماید.
 6. مفاد این فصل شامل حال صندوق های سرمایه گذاری، مدیران صندوق های سرمایه گذاری، روسای آنها و اشخاص مشمول احراز صلاحیت از سوی بانک مرکزی که در ترکیب آنها بوده یا به نمایندگی از طرف آنها عمل می نمایند نمی شود. ضوابط مربوط به نظارت و جوابگوی اشخاص پیش بینی شده در این بند به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» تنظیم می شود.
- (اصلاح ماده 206 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 271- ن)

ماده 207. نظارت مکاتبه ای بانک مرکزی

1. بانک مرکزی به منظور اجرای نظارت مکاتبه ای، برحسب سند حقوقی تنظیمی خود مقررات و مهلت های ارائه گزارشات حسابدھی، گواهی ها، توضیحات و سایر اسناد مشابه پیش بینی شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی خود وضع می نماید. جهت ارائه اسناد پیش بینی شده در این بند می توان شیوه الکترونیکی تعیین نمود.

2. برحسب مقررات تعیین شده از سوی بانک مرکزی گزارشات حسابدھی، گواهی ها، توضیحات و سایر اسناد مشابه در دسترس عموم قرار می گیرد، اگر مورد دیگری برحسب این قانون وضع نشده باشد. بانک مرکزی مجاز است در این مقررات استثنائاتی قائل شود، اگر تشخیص بدهد که علنی بودن اسناد می تواند به منافع قانونی سرمایه گذاران لطمه وارد آورد یا منجر به برملا شدن اسرار دولتی، بانکی، تجاری یا اطلاعات اداری شود.

3. در صورت عدم ارائه، تاخیر در ارائه، ارائه با نقض قابل توجه مقررات وضع شده یا ارایه غیر کامل اسناد و مدارک پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری از سوی اشخاص مندرج در بند 2 ماده 206 این قانون، بانک مرکزی قبلاً طی ارسال نامه و ضمن هشدار و فراهم نمودن امکان استماع دستور می دهد تا اقدام به رفع تخلف موجود در مهلت تعیین شده از سوی بانک مرکزی نموده و (یا) تدابیری در دست گیرند تا از وقوع چنین تخلفاتی در آینده پیشگیری شود.

ماده 208. انجام بازرسی ها از سوی بانک مرکزی

1. بانک مرکزی انجام بازرسی ها را برحسب ضرورت و مقررات و تناوب وضع شده در قانون به انجام می رساند. بانک مرکزی مجاز است برنامه انجام بازرسی ها (بازرسی های برنامه ریزی شده) تنظیم نماید و (یا) بازرسی ها را برحسب ضرورت انجام دهد.

2. در صورت ممانعت از انجام بازرسی ها یا عدم ارایه اسناد و مدارک مورد درخواست در حین انجام آن از سوی اشخاص مندرج در بند 2 ماده 206 این قانون، بانک مرکزی قبلاً طی ارسال نامه و ضمن هشدار و فراهم نمودن امکان استماع به شخص یا اشخاص مذکور دستور می دهد تا اقدام به رفع تخلف موجود در مهلت تعیین شده از سوی بانک مرکزی نموده و (یا) تدابیری در دست گیرند تا از وقوع چنین تخلفاتی در آینده پیشگیری شود.

ماده 209. صلاحیت اعمال تدابیر جوابگویی

1. بانک مرکزی مجاز است تا برای نقض این قانون و الزامات دیگر اسناد تنظیمی بازار اوراق بهادار تدابیر جوابگویی ذیل را اعمال نماید:

(1) اخطار به رفع تخلف و (یا) ابلاغ به پیشگیری آن در آینده (منبعد نیز هشدار)،

(2) جریمه،

(3) لغو مجوز،

(4) محرومیت از صلاحیت حرفه ای.

بانک مرکزی مجاز است برای هر تخلفی همزمان با دادن اخطار جریمه نیز اعمال نماید.

2. تدابیر جوابگویی برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی» اعمال می شوند.

3. اجرای عملیات پیش بینی شده به موجب ماده 162 و بند ماده 171 این قانون در قبال اشخاص حقیقی موجب ایجاد جوابگویی پیش بینی شده به موجب این قانون می شود، اگر عملیات مذکور برحسب ماهیتی که دارند مطابق با قانون جاری جوابگویی کیفری به دنبال نیاورند.

(اصلاح ماده 209 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210- ن)

ماده 210. هشدار

1. در صورت نقض این قانون، اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس این قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار از سوی هر شخصی، رئیس بانک مرکزی مجاز به اعلام هشدار به شخص مذکور برحسب اتخاذ تصمیم خود خواهد بود.

2. اتخاذ تصمیم پیرامون هشدار از زمان ثبت ورود، تحویل آن در محل فعالیت یا محل سکونت شخص مخاطب (برای اشخاص حقیقی) یا ارسال آن به محل مورد ذکر یا محل سکونت آنها، یا پس از مطلع ساختن آنها به شکل درخور شایسته، بایستی از سوی شخص دریافت کننده هشدار به اجرا درآید. هشدار می تواند شامل دستورات اجرای اقدامات ضروری در خصوص مطابقت دادن عملکرد شخص هشدار گیرنده با قوانین و سایر اسناد حقوقی باشد.

3. هشدار بایستی شامل پایه و اساس علل آن، از جمله دلایل آن به صورت مکتوب که عامل اتخاذ تصمیم بانک مرکزی بوده است، باشد. عملیاتی که منجر به نقض قوانین و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار شود نیز می تواند پایه و اساس اتخاذ تصمیم از سوی بانک مرکزی قرار گیرد.

ماده 211. اعمال جریمه

1. در صورت نقض این قانون، اسناد حقوقی تصویب شده بر اساس این قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار از سوی هر شخصی و همچنین عدم اجرای دستورات به موجب هشدار داده شده توسط بانک مرکزی، رئیس بانک مرکزی مجاز است برحسب اتخاذ تصمیم خود جریمه تعیین شده به موجب این ماده را اعمال نماید.

2. اگر برحسب این فصل یا قانون دیگر جریمه بیشتری وضع نشده باشد، مقدار جریمه نمی تواند از میزان حداقل حقوق با ضریب های ذیل بیشتر باشد:

(1) برای اشخاص حقیقی با ضریب هزار،

(2) برای اشخاص حقوقی با ضریب دو هزار.

3. در صورت ادامه نقض قوانین جریمه مکمل در ازای هر روز تخلف به میزان حداقل حقوق به قرار ضریب های ذیل اخذ خواهد شد:

(1) برای اشخاص حقیقی با ضریب صد،

(2) برای اشخاص حقوقی با ضریب دویست.

3.1. در صورت عدم کسب سود برای انجام عملکردهای پیش بینی شده به موجب ماده 162 این قانون، و همچنین در صورت عدم وارد آوردن خسارت با عملکردهای پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده 171 این قانون جرائم ذیل منظور می شوند:

(1) در قبال شخص عرضه کننده پیشنهاد عمومی اوراق بهادار که صادرکننده گزارش دهنده محسوب نمی شود، مدیران سپرده گذاری مرکزی و روسای دیگر آن، اشخاصی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در آن و اشخاص حقیقی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم در معاملات عمده بازار جذب شده اند تا هشتصد برابر حداقل حقوق، و در قبال مدیران و روسای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده، اشخاص حقیقی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص حقیقی دارای مشارکت قابل توجه در آن تا هزار برابر حداقل حقوق،

(2) در قبال اشخاص حقوقی تا چهارهزار برابر حداقل حقوق و در قبال شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده که اشخاص حقوقی محسوب می شوند تا پنج هزار برابر حداقل حقوق.

3.2. در صورت کسب سود برای انجام عملکردهای پیش بینی شده به موجب ماده 162 این قانون، و همچنین در صورت وارد آوردن خسارت با عملکردهای پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده 171 این قانون جرائم ذیل منظور می شوند:

1) در قبال شخص عرضه کننده پیشنهاد عمومی اوراق بهادار که صادرکننده گزارش دهنده محسوب نمی شود، مدیران سپرده گذاری مرکزی و روسای دیگر آن، اشخاصی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در آن و اشخاص حقیقی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم در معاملات عمده بازار جذب شده اند به میزان دویست درصد سود حاصله یا خسارت وارده ولی حداکثر به مقدار ده هزار برابر حداقل حقوق، و در قبال مدیران و روسای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده، اشخاص حقیقی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص حقیقی دارای مشارکت قابل توجه در آن به میزان سیصد درصد سود حاصله یا خسارت وارده ولی حداکثر به مقدار ده هزار برابر حداقل حقوق،

2) در قبال اشخاص حقوقی تا میزان دویست و پنجاه درصد سود حاصله یا خسارت وارده ولی حداکثر تا ده هزار برابر حداقل حقوق، و در قبال شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده که اشخاص حقوقی محسوب می شوند به میزان سیصد و پنجاه درصد سود حاصله یا خسارت وارده ولی حداکثر به مقدار ده هزار برابر حداقل حقوق،

3.3. در صورت نقض دائمی (ادامه انجام تخلفات) با انجام عملکردهای پیش بینی شده به موجب مواد 162 و 171 این قانون جرائم مکمل ذیل در ازای انجام هر تخلف حداکثر به میزان حداقل حقوق به قرار ضریب های ذیل اخذ می شوند:

1) برای شخص عرضه کننده پیشنهاد عمومی اوراق بهادار که صادرکننده گزارش دهنده محسوب نمی شود، مدیران سپرده گذاری مرکزی و روسای دیگر آن، اشخاصی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در آن و اشخاص حقیقی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم در معاملات عمده بازار جذب شده اند یک صد و پنجاه برابر حداقل حقوق، و برای مدیران و روسای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده، اشخاص حقیقی که به نمایندگی از طرف آنان یا در ترکیب آنان بر اساس صلاحیت حرفه ای عمل می نمایند و اشخاص حقیقی دارای مشارکت قابل توجه در آن دویست برابر حداقل حقوق،

2) برای اشخاص حقوقی چهارصد برابر حداقل حقوق و برای شخص عرضه کننده خدمات سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و صادرکننده گزارش دهنده که اشخاص حقوقی محسوب می شوند ششصد برابر حداقل حقوق.

4. بانک مرکزی در موقع تعیین مقدار جریمه نکات ذیل را در نظر می گیرد:

- 1) ماهیت نقض قانون (عمدی بودن، بی توجهی یا سهل انگاری)،
- 2) وارد آوردن خسارت بر اشخاص دیگر با نقض قانون و میزان آن،
- 3) درجه ثروتمندی غیرقابل توجیه با در نظر داشتن غرامت پرداخت شده به اشخاص دیگر،
- 4) در گذشته تکرار همان تخلف یا هر تخلف دیگر از سوی شخص و اعمال جوابگویی برای آن و همچنین مقدار و ماهیت جوابگویی قبلی،
- 5) درجه ضرورت اجتناب از انجام تخلفات مشابه از سوی همان شخص یا اشخاص دیگر در آینده و غیره.

5. اخذ جرائم تعیین شده در این ماده به حساب بودجه دولتی پرداخت می شوند. در صورت عدم پرداخت از طریق دادگاه بر اساس دادخواست بانک مرکزی اقدام می شود.

در صورت عدم کفایت بالقوه موجودی ها جریمه ها پس از پرداخت ادعاهای مدنی و همچنین پس از پرداخت جرائم وضع شده برحسب قوانین دیگر اخذ می شود.

6. به تعریف این ماده سود عبارت است از ما به التفاوت قیمت بوجود آمده در نتیجه استفاده غیرمنصفانه اطلاعات داخلی و ارزش بازاری شکل گرفته در مهلت معقول پس از انتشار اطلاعات داخلی.

7. به تعریف این ماده زیان عبارت است از ما به التفاوت قیمت بوجود آمده در نتیجه دستکاری قیمت و ارزش بازاری شکل گرفته در مهلت معقول پس از توقف عملیات دستکاری قیمت.

8. بانک مرکزی می تواند روش محاسبه سود و زیان را وضع نماید که در سایت اینترنتی بانک مرکزی منتشر می شود.

(اصلاح ماده 211 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/06 (1395/09/16) شماره 210- ن)

ماده 212. لغو مجوز

مجوز فعالیت اشخاصی که به موجب این قانون از سوی بانک مرکزی صادر می شود، بنا به اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی در موارد پیش بینی شده در این قانون لغو می گردد.

ماده 213. محرومیت از صلاحیت حرفه ای

اشخاص دارای صلاحیت حرفه ای بر اساس ماده 50 این قانون، بنا به اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی در موارد پیش بینی شده در این قانون از صلاحیت حرفه ای محروم می شوند.

ماده 214. جوابگویی مکمل

جوابگویی پیش بینی شده بر اساس این فصل به همراه هر شکل دیگر جوابگویی وضع شده به موجب قانون (کیفری، اداری، مدنی یا غیره) بعنوان جوابگویی اصلی یا مکمل اعمال می شود.

فصل 22. جوابگویی مدنی

ماده 215. جوابگویی در قبال تحریف اطلاعات

1. هر شخصی که واقعیت قابل توجهی را در درخواستنامه، بروشور، گزارش حسابداری ارائه شده یا سایر اسناد مشابه وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس آن، یا مفادی از اسنادی را که به پیوست آنها ارائه می نماید (در اطلاعیه یا اطلاعات آن) تحریف کرده (نادیده گرفته شده باشد) یا به صورتی گمراه کننده ساخته باشد، در مقابل زیان های وارده به هر شخصی که مبتنی بر عدم اطلاع از وجود تحریف اطلاعات مورد نظر یا گمراه کننده بودن آنها اقدام به خرید یا فروش اوراق بهادار به قیمتی که در نتیجه تاثیر اطلاعات مورد نظر بوجود آمده است نموده باشد، جوابگو می باشد.

2. به منظور تعیین مسئله جبران زیان های واقعی خریدار، گمراهی خریدار به سبب شخص انجام دهنده اعمال پیش بینی شده در بند 1 ماده جاری محسوب می شود اگر وی ثابت نکند که منصفانه عمل کرده و در باره تحریف اطلاعات مذکور مطلع نبوده است.

3. هر شخصی اطلاعاتی را منتشر نماید که مطابق این قانون حراست شده محسوب شده یا به تعهد حفاظت از چنین اطلاعاتی پایبند نبوده، در برابر زیان وارده بر مشتری به سبب چنین تخلفی جوابگو می باشد. به نحوی که عدم کفایت وسائل و امکانات فنی لازم موجود در حفاظت شایسته از اطلاعات تحت حراست از سوی شرکت سرمایه گذاری یا مقررات سازمانی وضع شده نمی تواند پایه و اساس جوابگویی اموالی تعیین شده به موجب این بند باشد.

4. محدودیت قانونی چنین ادعاهایی از روز افشای تحریف (نادیده گرفتن) فوق یک سال و حداکثر سه سال از روز ارایه سند مشمول چنین مفادی می باشد.

ماده 216. جوابگویی مدیران

1. عضو هیئت مدیره صادرکننده گزارش دهنده (عضو دیگر نهاد مشابه)، مدیر اجرایی (عضو نهاد اجرایی)، عضو نهاد نظارت یا مقام دیگر (رئیس بخش یا مشاور) موظفند در موقع اجرای اختیارات و

وظایف رسمی خود با حسن نیت و توجه کافی، همچون سرپرستی امور کسب و کار خصوصی خود در شرایط هم ارزش عمل نمایند، و همچنین چنان تصمیماتی اتخاذ نمایند که به نظر آنها قبل از هر چیز ناشی از منافع صادرکننده و صاحبان اوراق بهادار وی باشد.

2. عضو شورای صادرکننده گزارش دهنده (نهاد مشابه دیگر) یا نهاد اجرایی (اگر این نهاد با اخذ رای تصمیم گیری می نماید) با نقض تعهدات وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری با دادن رای موافق به هر تصمیمی، یا هر مدیر صادرکننده گزارش دهنده (عضو نهاد اجرایی) یا مقام رسمی (رئیس بخش یا مشاور) با نقض تعهدات وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری با اتخاذ تصمیم یا انجام مشاوره کتبی، در مقابل زیان های وارده به صادر کننده به سبب تصمیم یا مشاوره مذکور مسئولیت مشترک خواهند داشت (با اشخاصی دیگری که به نفع چنین تصمیمی رای داده باشند یا چنین تصمیمی اتخاذ کرده یا مشورت کرده باشند).

صادرکننده می تواند در دادگاه درخواست پرداخت غرامت خسارت مذکور را بنماید، در صورت صرف نظر کردن از جبران خسارت، هر مالک اوراق بهادار مجاز به تجارت در باز تنظیمی صادر کننده مورد نظر درخواست جبران خسارت می نماید.

3. شخص مندرج در بند 2 ماده جاری (منبع در این بند شخص مسئول) از جوابگویی وضع شده به موجب همان بند مبرا می باشد، اگر:

1) شخص مسئول (به استثنای شخصی که به تنهایی تصمیم اتخاذ کرده باشد برحسب سهم تصمیم خود و مشورت دهنده برحسب سهم مشاوره خود):

الف. در چارچوب وظایف رسمی خود از اجرای الزامات تصمیم مورد نظر خود داری نموده باشد،
ب. در طی 3 روز پس از اتخاذ تصمیم در این باره کتباً به اطلاع بانک مرکزی و اعضای شورای صادرکننده (نهاد مشابه دیگر) رسانده و اعلام کرده باشد که در قبال پیامدهای تصمیم یا سهم مربوطه آن مسئولیتی به عهده نمی گیرد،

2) ثابت می نماید که چنین تصمیم یا مشاوره برحسب قانون یا اسناد حقوقی دیگر الزامی است،

3) ثابت می نماید که در موقع دادن رای موافق به تصمیم، اتخاذ تصمیم، مشاوره یا در حین انجام دیگر وظایف رسمی خود آگاه نبوده که آن می تواند باعث خسارت شود و متکی بر اطلاعات، نظر کارشناسی، گزارشات حسابداری یا کتاب های راهنما (اسناد و مدارک) بوده که:

الف. از سوی یک یا بیش از یک مقام رسمی یا کارکنان صادرکننده در چارچوب وظایف رسمی خود،
ب. یا از سوی کارمند صادرکننده یا مشاور حقوقی، حسابدار، ممیز، مشاور مالی که برحسب قرارداد خدمات عرضه می نماید یا از سوی شخص مجاز به ارائه نظر کارشناسی، بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب بند 4 ماده جاری تهیه یا پیشنهاد شده اند.

4. شخص مسئول برحسب توجیه تبصره 3 بند 3 ماده جاری از جوابگویی مبرا نمی باشد اگر ثابت شود که:

1) وی در باره وجود چنین بی دقتی یا بی توجهی در سند پیش بینی شده در تبصره 3 بند 3 ماده جاری که خسارت در پی داشته است آگاه بوده است،

2) سمت وی و دانشی که در خصوص موضوع داشته است این امکان را فراهم می کردند که در نتیجه مطالعه معقول بی دقتی یا بی توجهی یا اجتناب ناپذیری زیان را آشکار می نموده، ولیکن مطالعه صادقانه انجام نداده است.

5. محدودیت قانونی چنین ادعاهایی از روز افشای نقض یک سال و حداکثر سه سال از روز نقض قانون می باشد.

ماده 217. جوابگویی در قبال دستکاری در قیمت

1. هر شخصی که عمداً بطور مستقیم یا غیرمستقیم عملکردها یا معاملات ممنوعه به موجب ماده 171 این قانون انجام داده باشد، در مقابل زیان های وارده به هر شخصی که در نتیجه عملکرد یا معامله مورد نظر با قیمت تحریف شده اوراق بهادار خریداری یا فروخته باشد، مسئولیت مشترک بر عهده خواهد داشت.

2. محدودیت قانونی چنین ادعاهایی از روز افشای نقض یک سال و حداکثر سه سال از روز نقض قانون می باشد.

ماده 218. جوابگویی اشخاص ناظر

1. هر شخصی که برحسب مالکیت اوراق سهام، قرارداد یا توافق یا به هر نحوی (مستقلاً یا مشترکاً با اشخاص دیگر) بطور مستقیم یا غیرمستقیم هر شخص جوابگوی مدنی مطابق با این قانون را (شخص تحت نظارت) نظارت بنماید (شخص ناظر) با وی در مقابل آن اشخاصی که شخص تحت نظارت در قبال آنان مسئول می باشد مسئولیت مشترک بر عهده دارد، بغیر از آن مواردی که شخص ناظر صادقانه عمل کرده و در باره تخلف آگاه نبوده، اما بلافاصله پس از مطلع شدن به بانک مرکزی اطلاع داده و حداًالامکان سعی کرده است تا از تخلف جلوگیری بعمل آورد.

2. شخصی که کارفرمای هر شخص دارای مسئولیت مدنی برحسب پایه و اساس این ماده می باشد جوابگو نمی باشد، بغیر از اشخاص ناظری که مطابق با بند 1 ماده جاری جوابگو می باشند.

ماده 219. جوابگویی مکمل

حقوق و جوابگویی وضع شده به موجب مفاد این فصل اجرا و اعمال جوابگویی حقوق و اختیارات وضع شده به موجب قوانین دیگر را محدود نمی سازند.

بخش 7. مفاد دیگر

ماده 220. تعلیق مهلت های تعیین شده در قانون

1. به موجب این قانون مهلت های وضع شده جهت صدور مجوز، ثبت، اعلام موافقت اولیه، موافقت، ثبت رجیستری، تایید، جلب رضایت یا جهت تصویب هر گونه سند حقوقی بر اساس این قانون به منظور بررسی برخی اسناد مورد درخواست از سوی بانک مرکزی می تواند حداکثر تا مهلت 6 ماه از سوی بانک مرکزی به حالت تعلیق درآید.

2. از طرف بانک مرکزی عدم رد هر گونه درخواستنامه ارائه شده از سوی شخص در خصوص صدور مجوز، ثبت، اعلام موافقت اولیه، موافقت، ثبت رجیستری، تایید، جلب رضایت یا تصویب هر گونه سند حقوقی بر اساس این قانون در مهلت های تعیین شده، یا در صورت عدم مطلع ساختن شخص درباره تعلیق مهلت وضع شده، اسناد حقوقی وضع شده به موجب قانون از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده محسوب خواهند شد.

ماده 221. ثبت تغییرات

1. شرکت های سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان، شعب و نمایندگی های شرکت های سرمایه گذاری خارجی، اپراتور بازار تنظیمی و سپرده گذاری مرکزی مکلفند تغییرات ذیل را در طی مهلت ده روز پس از انجام تغییرات جهت ثبت به بانک مرکزی ارائه نمایند:

(1) تغییرات اساسنامه و (یا) مکمل های آن،

(2) تغییرات در ترکیب مدیران (بجز مدیران واحدهای ساختاری)،

(3) دیگر تغییرات وضع شده به موجب قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی موظف است در طی مهلت 30 روز پس از دریافت اسناد و مدارک ارائه شده برای انجام ثبت تغییرات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری تغییرات مذکور را به ثبت برساند یا ثبت آنها را رد نماید.

3. بانک مرکزی تغییرات را اگر مغایر با قانون یا سایر اسناد حقوقی نبوده و مطابق با الزامات اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ارائه شده باشند، به ثبت می رساند.

4. مقررات و نحوه ارایه تغییرات جهت ثبت برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

5. تغییرات پیش بینی شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی از زمان ثبت آنها توسط بانک مرکزی لازم الاجرا می گردند.

6. شرکت های سرمایه گذاری فعال در جمهوری ارمنستان، اپراتور بازار تنظیمی و سپرده گذاری مرکزی در صورت افزایش مقدار سرمایه اساسنامه ای در بانک مرکزی یا در یکی از بانک های فعال در جمهوری ارمنستان و غیر وابسته به شخص مورد نظر، حساب اندوخته افتتاح می نمایند. موجودی های حساب اندوخته از سوی بانک مرکزی یا بانک تجاری فریز شده و تا ثبت تغییرات در بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب ماده جاری، شخص نمی تواند موجودی های حساب اندوخته را اداره و از آن استفاده نماید.

7. بانک مرکزی در طی پنج روز کاری پس از ثبت تغییرات عنوان شرکتی شرکت سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و سپرده گذاری مرکزی، مراتب را جهت درج تغییرات مربوط به عنوان شرکتی شرکت سرمایه گذاری، اپراتور بازار تنظیمی و سپرده گذاری مرکزی به اطلاع نهاد انجام دهنده ثبت دولتی اشخاص حقوقی می رساند.

(اصلاح ماده 221 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 145- ن)

بخش 8. اجرای قانون. مفاد انتقالی

ماده 222. اجرای قانون و نورم های مجزای آن و کاربرد آن

1. این قانون پس از چهار ماه از روز انتشار رسمی آن به اجرا در می آید، بجز مفاد این بخش و مفاد این قانون پیش بینی شده به موجب این بخش که از دهمین روز انتشار رسمی این قانون به اجرا در می آیند.

2. سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان باید به شرکت های سهامی تجدید سازمان یابند.

3. سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان پس از اتخاذ تصمیم پیرامون تجدید سازمان موظفند در طی یک روز ولی حداکثر تا دوازدهمین روز انتشار رسمی این قانون، در این باره به اطلاع کلیه طلبکاران برسانند. طلبکار سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و همچنین سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان مجاز است از آنان تضامین مکمل در اجرای تعهدات خود، توقف تعهدات یا انجام زودرس آنها و همچنین جبران زیان ها را در طی 7 روز پس از ارسال نامه درخواست نماید.

4. سهام شرکت های در حال تجدید سازمان برحسب روز اتخاذ تصمیم پیرامون تجدید سازمان به ترتیب بین اشخاص عضو سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان بطور مساوی پذیره نویسی می شوند. مبلغ کل ارزش های اسمی سهام پذیره نویسی شده بایستی برابر با:

1) مقدار دارایی های خالص سازمان خود تنظیمی (منبع: دارایی های خالص) برحسب آخرین روز آخرین سه ماهه قبل از تجدید سازمان باشد، اگر آن کمتر از حداقل سرمایه اساسنامه ای وضع شده برای شرکت های سهامی عام به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» نباشد. در این صورت، در موقع بدست آوردن سهام شرکت تجدید سازمان یافته از سوی اشخاصی که مجاز به بدست آوردن آنها هستند پرداختی صورت نمی گیرد،

2) مابه التفاوت مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای وضع شده برای شرکت های سهامی عام به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» و ارزش واقعی دارایی های خالص، اگر ارزش دارایی های خالص سازمان خود تنظیمی مورد نظر مقدار مثبت ولی از حداقل سرمایه اساسنامه ای وضع شده برای شرکت های سهامی عام به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» کوچک باشد. در این صورت، در موقع بدست آوردن سهام شرکت تجدید سازمان یافته مبلغ کل پرداخت های انجامی از سوی اشخاصی که مجاز به بدست آوردن آنها هستند می بایستی برابر با مابه التفاوت ارزش واقعی دارایی های خالص و مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای وضع شده برای شرکت های سهامی عام به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» باشد.

5. اگر ارزش دارایی های خالص سازمان خود تنظیمی مورد نظر مقدار منفی باشد، در این صورت مبلغ کل ارزش های اسمی سهام پذیره نویسی شده بایستی برابر با حداقل سرمایه اساسنامه ای وضع شده برای شرکت های سهامی عام به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» باشد.

6. اشخاص عضو سازمان خود تنظیمی مورد نظر در موارد وضع شده به موجب تبصره 2 بند 4 و بند 5 ماده جاری به میزان وضع شده به موجب تبصره های مذکور حق پرداخت در ازای سهام صادر شده و بدست آوردن آنها را دریافت می نمایند.

7. اشخاصی که مجاز به بدست آوردن سهام شرکت در حال تجدید سازمان مورد نظر مندرج در بند 5 این ماده هستند موظفند تا انجام پرداخت در ازای سهام و بدست آوردن آنها، به منظور پوشش زیان های بوجود آمده در شرکت در حال تجدید سازمان مورد نظر سرمایه گذاری نقدی انجام دهند.

8. در صورت عدم استفاده از حق وضع شده به موجب بند 6 ماده جاری، و همچنین عدم سرمایه گذاری نقدی وضع شده به موجب بند 7 این ماده، شخص عضو سازمان خود تنظیمی مورد نظر موظف است حداقل 2 روز قبل از مراجعه به بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب بند 9 ماده

جاری، حق تعیین شده به موجب بند 6 این ماده را بطور کامل به جمهوری ارمنستان یا شخصی که به تصمیم دولت تعیین خواهد شد واگذار نماید. در این صورت، تعهد انجام سرمایه گذاری نقدی که به موجب بند 7 ماده جاری وضع شده است بر عهده جمهوری ارمنستان یا شخص تعیین شده از سوی دولت خواهد بود.

9. سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان موظفند در طی 20 روز پس از انتشار رسمی این قانون برای ثبت مجدد بعنوان شرکت سهامی عام با ارایه اسناد و مدارک ذیل به بانک مرکزی مراجعه نمایند:

1) تصویبنامه تجدید سازمان بعنوان شرکت سهامی عام،

2) اساسنامه در 6 نسخه،

3) سند نقل و انتقال،

4) درخواستنامه ثبت مجدد.

10. بانک مرکزی در طی 5 روز کاری پس از دریافت اسناد و مدارک مندرج در بند 8 ماده جاری ثبت مجدد سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان را بعنوان شرکت سهامی عام به انجام می رساند (منبعد نیز بعنوان شرکت های ثبت مجدد). به موجب این بند از روز ثبت مجدد سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان از سوی بانک مرکزی، ثبت آنها در اداره ثبت دولتی اشخاص حقیقی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

11. سهامداران شرکت های ثبت مجدد در طی 5 روز پس از ثبت مجدد از سوی بانک مرکزی اوراق سهام متعلق به خود در شرکت های ثبت مجدد را به جمهوری ارمنستان یا به شخص تعیین شده به مصوب دولت واگذار می نمایند.

12. جمهوری ارمنستان می تواند سهام بدست آمده به موجب بند 11 ماده جاری را خصوصی سازی نماید. این بند بخش لاینفک برنامه خصوصی سازی اموال دولتی وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون برنامه خصوصی سازی سال های 2006-2007 اموال دولتی» محسوب می شود.

13. عدم مراجعه به بانک مرکزی جهت ثبت مجدد به موجب بند 9 ماده جاری بانک مرکزی می تواند با درخواست انحلال سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و (یا) سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان به دادگاه مراجعه نماید.

14. شرکت های ثبت مجدد موظفند در طی چهار ماه پس از به اجرا درآمدن این قانون برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون جهت ثبت مجدد به ترتیب به عنوان اپراتور بازار تنظیمی و سپرده

گذاری مرکزی و صدور مجوز به بانک مرکزی مراجعه نمایند. بانک مرکزی مجاز است استثنائات و (یا) ویژگی هایی را در خصوص رایۀ اسناد و مدارک وضع شده به موجب مواد 104 و 184 این قانون برای شرکت های ثبت مجدد، مدیران و شرکت کنندگان قابل توجه آنها وضع نماید.

15. الزامات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان برای روند انحلال اتحادیه های اشخاص حقوقی شامل حال روند انحلال سازمان خود تنظیمی بورس اوراق بهادار ارمنستان و (یا) سازمان خود تنظیمی سپرده گذاری مرکزی ارمنستان وضع شده به موجب بند 13 ماده جاری (از جمله مدیریت اموال در صورت انحلال آن) می شود. از دهمین روز انتشار رسمی این قانون جمله دوم تبصره «چ» بند 2 ماده 92 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» به مورخه 6 ژوئیه سال 2000 از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

16. سازماندهی تجارت اوراق بهادار و ارز خارجی از سوی بورس اوراق بهادار و عملکردهای اپراتوری امانت داری متمرکز، فهرست نگاری متمرکز و سیستم تسویه اوراق بهادار از سوی سپرده گذاری مرکزی (کلیرینگ معاملات منعقد شده با اوراق بهادار و کارگزار اجرا کننده تسویه نهایی) در طول مدت سازماندهی مجدد، ثبت مجدد و صدور مجوز بایستی بدون وقفه اجرا شوند. تا انجام ثبت و صدور مجوز مطابق این قانون شرکت های ثبت مجدد طبق قوانین داخلی مادامی که مغایر با مفاد این قانون نباشند به کار خود ادامه می دهند.

17. در طی چهار ماه پس از به اجرا درآمدن این قانون، اشخاص حرفه ای فعال بر اساس مجوز دریافتی مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» به مورخه 6 ژوئیه سال 2000 بایستی برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون بعنوان شرکت های سرمایه گذاری مجدداً به ثبت رسیده و مجوز دریافت نمایند. مجوزهای اشخاص حرفه ای که در طی چهار ماه پس از به اجرا درآمدن این قانون و به موجب آن بعنوان شرکت های سرمایه گذاری مجدداً به ثبت نرسیده و مجوز دریافت ننمایند، از درجه اعتبار ساقط خواهد شد. ثبت دولتی اشخاص حقوقی در موارد وضع شده به موجب این بند را بانک مرکزی اجرا می نماید، اما لغو ثبت شخص حرفه ای ثبت شده در ثبت دولتی اشخاص حقوق بعنوان شخص حقوقی از سوی بانک مرکزی با ثبت آن بعنوان شرکت سرمایه گذاری انجام می پذیرد. بانک مرکزی مجاز است برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود استثنائات و (یا) ویژگی هایی را در خصوص رایۀ اسناد و مدارک وضع شده به موجب بند 1 ماده 36 این قانون برای شرکت های ثبت مجدد و دریافت مجدد مجوز، مدیران و شرکت کنندگان قابل توجه آنها وضع نماید.

18. اشخاص دارای مجوز فعالیت کارگزاری تا مهلت وضع شده به موجب بند 17 این ماده مجازند خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره های 1 الی 4 و 6 بند 1 ماده 25 این قانون، اشخاص

دارای مجوز فعالیت مدیریت اعتباری اوراق بهادار مجازند خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره 5 بند 1 ماده 25 این قانون و اشخاص دارای مجوز فعالیت دلالتی مجازند خدمات سرمایه گذاری پیش بینی شده به موجب تبصره های 1 الی 4 و 6 بند 1 ماده 25 این قانون را اجرا نمایند.

19. از روز به اجرا درآمدن این قانون تا ثبت مجدد و دریافت مجدد مجوز مطابق با این قانون، اشخاص حرفه ای مندرج در بند 17 این ماده مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» مورخه 6 ژوئیه سال 2000 عمل می نمایند.

20. بند 5 ماده 130 این قانون پس از به اجرا درآمدن این قانون در قبال صادرکنندگان اوراق بهادار مجاز به تجارت در بازار تنظیمی اعمال می شود.

21. برحسب روز به اجرا درآمدن این قانون اوراق بهادار فهرست شده در بورس اوراق بهادار به مقرر قواعد بازار، مجاز به تجارت در بورس اوراق بهادار یا بازار تنظیمی محسوب خواهد شد، اگر صادرکننده اوراق بهادار مورد نظر در طی 15 روز کاری پس از به اجرا درآمدن این قانون، درخواست حفظ فهرست به بورس اوراق بهادار ارائه نماید. عدم رایه درخواست حفظ فهرست در مهلت تعیین شده به موجب این بند، اوراق بهادار مورد نظر فاقد فهرست محسوب خواهند شد. بانک مرکزی در این باره طی 5 روز کاری پس از به اجرا درآمدن این قانون به اطلاع صادرکنندگان اوراق بهادار فهرست نویسی شده در بورس اوراق بهادار اطلاع می دهد.

22. برحسب روز به اجرا درآمدن این قانون احراز صلاحیت اجرای فعالیت حرفه ای در بازار اوراق بهادار به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» به مورخه 6 ژوئیه سال 2000 به مدت سه سال پس از به اجرا درآمدن این قانون عمل خواهد کرد.

23. اسناد حقوقی که از سوی شورای بانک مرکزی بر اساس قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» مورخه 6 ژوئیه سال 2000 به تصویب رسیده است تا آنجایی که با ضوابط این قانون در تضاد نباشند و تا زمان بی اعتبار شناختن آنها به عمل خود ادامه خواهند داد.

24. از تاریخ معتبر اعلام شدن این قانون، قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون تنظیم بازار اوراق بهادار» مورخه 6 ژوئیه سال 2000 بجز موارد وضع شده به موجب بند 19 این ماده از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

رئیس جمهوری ارمنستان: ر. کوچاریان

20 اکتبر سال 2007- ایروان

شماره 195- ن